

***TŘICET TŘI KROKY
S MARIÍ K JEŽÍŠI***

***PŘÍPRAVNÁ BROŽURKA
NOVÉNY K ÚPLNÉMU ZASVĚCENÍ SE
JEŽÍŠI KRISTU RUKAMA PANNY MARIE***

33 kroky s Marií k Ježíši!

Přípravná brožura k zasvěcení života Kristu, rukama Panny Marie.

Copyright

Znění " 33 kroky" bylo vypracováno členy Mezinárodního centra hnutí Maria Královna míru a spolu s dalšími bylo poprvé vydáno ve francouzském jazyce v r. 2004 jako " zasvěcení se Panně Marii" pro mládež.

V této příručce jsou texty poněkud zkráceny. Původní verze příručky je k dispozici v kanceláři Asociace Maria Královna míru ve Spolkové Republice Německo, Ostwall 5, 47589 Uedem.

Tel.: (0049) 02825 93 90 921; e-mail: vereinigungmariakoenigin@web.de

Povolení k překladu a zveřejnění je v originálním jazyce uvedeno na konci této publikace.

Sdružení Panny Marie Královny míru, vzniklo v r. 1994. Jeho apoštolát je řízen mezinárodním koordinátorem Společenství Blahoslavenství a má za cíl šíření zasvěcení se Panně Marii v duchu sv. Ludvíka Marii Grigniona z Montfortu.

Další informace a kontaktní adresy naleznete na www.vereinigung-maria.net.

© Vereinigung Maria Königin des Friedens

Internationales Zentrum

P.Philippe Mascarel

10 Rue du Fourneau

5651 Thy-le- Chateau

Belgien

Tel.: (0032) 0 71 660 606

E- mail: international.relay@gmail.com, nebo phimas33@gmail.com.

Dotisk:

Vydavatel: S laskavým svolením Asociace Maria Královna míru, je tato publikace rozšiřována Mariinou Legií, Česká republika. Comitium Mariiny Legie v Olomouci, dočasně sídlící na římskokatolické faře u sv. Mořice, Opletalova 10, 772 00 Olomouc.

e-mail: cobaya@seznam.cz; marlegol@seznam.cz

(v knihkupectvích neprodejně)

www.legio-mariae.cz

Titulní obrázek Mozaika: Korunování Panny Marie

První vydání

Z německého originálu "33 Schritte mit Maria zu Jesus" přeložil Miroslav Tomeček

Překlady „Božího slova“ včetně všech biblických citátů a textů jsou použity z českého překladu Jeruzalémské Bible vydané Karmelitánským nakladatelstvím v r. 2009.

OBSAH

Úvod	2
Obsah	3
Předmluva	6
Každodenní konstrukce a opakující se texty	8
První týden - zasvěcení našeho těla	
1.den: Zasvěcení našeho původu.....	9
2.den: Zasvěcení Božích plánů, určených pro náš život.....	11
3.den: Zasvěcení našeho těla.....	13
4.den: Zasvěcení mé sexuální identity.....	15
5.den: Zasvěcení našich smyslů.....	17
6.den: Zasvěcení našich omezení.....	19
7.den: Zasvěcení mého těla jako chrámu.....	21
Druhý týden - zasvěcení našeho vnitřního bytí	
8.den: Zasvěcení našeho rozumu.....	23
9.den: Zasvěcení naší vůle.....	25
10.den: Zasvěcení naší paměti.....	27
11.den: Zasvěcení naší představitivosti.....	29
12.den: Zasvěcení našich pocitů.....	31
13.den: Zasvěcení naší schopnosti milovat.....	33
14.den: Zasvěcení našich rodinných vztahů.....	35
Třetí týden - zasvěcení našeho duchovního bytí	
15.den: Zasvěcení se pravdě.....	37
16.den: Zasvěcení našeho utrpení.....	39
17.den: Zasvěcení naší naděje.....	41
18.den: Zasvěcení našeho Božího dětství.....	43
19.den: Zasvěcení za štěstí, radost a naplněný život.....	45
20.den: Zasvěcení našich duchovních darů a charizmat.....	47
21.den: Zasvěcení našeho života modlitby.....	49
Čtvrtý týden - zasvěcení našich oblastí života	
22.den: Zasvěcení našich vztahů a osamělosti.....	51
23.den: Zasvěcení našich neúspěchů.....	53
24.den: Zasvěcení naší budoucnosti.....	55
25.den: Zasvěcení těch, kteří nám ublížili.....	57
26.den: Zasvěcení našich představených.....	59
27.den: Zasvěcení našich rozhodnutí a závazků.....	61
28.den: Zasvěcení naší svobody ve vztahu k Bohu.....	63
Pátý týden - zasvěcení se Nejsvětější Trojici	
29.den: Zasvěcení dalších osobních proseb.....	65
30.den: Zasvěcení se Duchu svatému.....	67
31.den: Zasvěcení se Bohu Synu.....	69
32.den: Zasvěcení se Bohu Otci.....	71
33.den: Zasvěcení celého bytí.....	73
Akt zasvěcení (dle sv. Ludvíka Marii Grigniona z Montfortu)..	75.
Akt zasvěcení (zkráceno).....	75

<i>Slova sv. Ludvíka M. z Montfortu.....</i>	<i>76.</i>
<i>Apoštolský list bl.Jana Pavla II.....</i>	<i>77</i>
<i>Krátký životopis sv. Ludvíka M. Grigniona z Montfortu.....</i>	<i>83</i>

33 kroky s Marií k Ježíši!

Přípravné texty k "33 krokům" jsou pootevřené k úplné oddanosti podle svatého Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu. Blahoslavený papež Jan Pavel II. jej ve své encyklice *Redemptoris Mater* v mariánském roce 1987, vyzvedá jako mistra takové (mariánské) spirituality..

Právě toto zvláštní spojení lidstva s Matkou mi dalo podnět, abych vyhlásil v době před koncem druhého tisíciletí od Kristova narození v církvi Mariánský rok. Podobná iniciativa se uskutečnila už dříve, když Pius XII. vyhlásil rok 1954 za Rok mariánský, aby se vyzdvihla mimořádná svatost Kristovy Matky, vyjádřená v tajemství jejího Neposkvrněného početí (jež bylo definováno přesně před sto lety) a v tajemství jejího nanebevzetí. I já chci v duchu směrnic 2. vatikánského koncilu postavit tentokrát do popředí zvláštní přítomnost Bohorodičky v tajemství Krista a jeho církve. Neboť to je skutečně základní rozměr, vyplývající z mariologie koncilu, od jehož zakončení nás dělí již víc než dvacet let. Mimořádná biskupská synoda v roce 1985 vybídla všechny, aby se věrně řídili učením a pokyny koncilu. Můžeme tvrdit, že v obojím – na koncilu i v synodě – je obsaženo to, co chce sám Duch svatý říci církvi v současném dějinném období. V takové souvislosti má Mariánský rok vést k novým a hlubším úvahám o tom, co řekl koncil o panenské Bohorodičce, přítomné v tajemství Krista a církve a co mají připomenout myšlenky této encykliky. Nejde tu jen o nauku víry, ale také o život víry, a tím také o pravou mariánskou spiritualitu, jak je patrná ve světle tradice a zejména o spiritualitu, ke které nás povzbuzuje koncil. Mariánská spiritualita a jí odpovídající zbožnost nalézají také přebohaté prameny v dějinné zkušenosti osob a různých křesťanských společností, žijících v různých generacích a národech na celém světě. V tomto ohledu rád připomínám mezi mnoha stoupenci a učiteli této spirituality postavu svatého Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, který doporučuje křesťanům zasvěcení Kristu skrze Marii. Vidí v tom účinný prostředek, aby věrně plnili křestní závazky. S radostí musím zdůraznit, že ani v naší době nechybějí projevy této spirituality a zbožnosti. Máme se tedy na co odvolávat a na co navazovat v souvislosti s tímto Mariánským rokem.

Bl. Jan Pavel II. - encyklika "*Redemptoris Mater*", 25. března 1987 Panna Maria v životě putující Církve. (Převzato z archivu České biskupské konference)

Předmluva

Církev hledí s láskou a velikou nadějí na Pannu Marii a svěřuje se do její ochrany. Tak chceme i my, ve všech událostech našeho života svěřit se do její ochrany, protože ona, jako naše Matka je nám, svým dětem, obzvláště blízko. Tento dar jsme dostali od našeho Spasitele, když umíral na kříži, takřikajíc jako jeho závěť nebo odkaz. Jsme tedy povinni, jako apoštol Jan, na toto volání odpovědět a přijmout Pannu Marii jako svou Matku k sobě. K sobě znamená do své osoby, do svého nejnvtitnějšího "já", jako člověka a jako Krista. Sv. apoštol Jan ji vzal k sobě jako matku. Jinak lze říci, že tento Ježíšův milovaný učedník vstoupil do zářivého kruhu její mateřské lásky a stal se žákem v Mariině škole. Zde mluvíme o „zasvěcení“. Zsvětít se je vlastně možné jen Bohu: .... Pro ně sám sebe posvěcují, aby byli i oni posvěceni v pravdě (Jan, 17,19). Skrze posvěcení, které Ježíš uskutečnil, obdrželi jsme křest a ostatní svátosti. To je vpravdě naše vlastní zsvětění se Bohu. Ale my zažíváme každý den, každý okamžik svého života své nevěrnosti, nestálost a neschopnost žít naše křestní sliby, kterými jsme se stali syny a dcerami našeho Otce, sídlícího na nebesích.

Chceme-li být dokonalí tak, jak to po nás žádá evangelium, chceme-li se rozhodnout žít co možná svatě v tomto světě, pak je Panna Maria ta nejkratší, nejsnadnější, nejúplnější a nejjistější cesta, jak nám říká svatý Ludvík Maria Grignion z Montfortu. Jestliže se jí odevzdáme, povede nás svou jednoduchou vírou, odvážnou nadějí a zářící láskou. Pomůže nám, abychom neochabli v našich velikých ideálech, ale jako dospělí, abychom svá povolání skutečně naplnili. Je to jako s námořníkem, který z pozorovacího koše na lodním stěžni volá: „Země! Země! Vidím uprostřed bouřících vod úzký průchod!“ Tato "úzká cesta" je Matka Boží, jak řekl sv. Ludvík Maria z Montfortu, nebo také Maxmilián Kolbe, Lucie z Fatimy, Jan Pavel II. a mnozí další.

Tato nověna, koncipovaná jako křestní znovuzasvěcení se Panně Marii se rozkládá do pěti po sobě jdoucích týdnů, přičemž se dotkneme úplně všech oblastí našeho bytí tak, že se pokorně svěříme Bohu skrze Marii.

Téma každého dne je vlastně celá etapa, která může trvat i několik dní. Můžeme se každému tématu věnovat třeba celý týden a pokaždé daný text hlouběji a hlouběji promýšlet a meditovat, takže pokud nás daný text zasáhne, možná i strávit nějaký čas před Nejsvětější svátostí, abychom na sobě ucítili působení paprsků Boží lásky.

Přípravu k zsvětění můžeme dělat buď sami nebo se spojit s ostatními. Vlastnímu aktu zsvětění předchází dobrá svatá zpověď a vlastní zsvětění můžeme vykonat např. při večerní mši svaté buď samostatně nebo společně se pomodlit zásvětnou modlitbu a jednotlivě podepsat na oltáři. Šťastná, opravdu šťastná je duše na zemi, které Duch svatý dá poznat a odhalí Mariino tajemství. S Marií se chceme celým srdcem podílet na "Letnicích lásky" a přinášet je světu.

Právě mládež celého světa vyzval blahoslavený papež Jan Pavel II s nástupem třetího tisíciletí, aby poselství evangelia nesli do světa jako svědectví svým životem: "Církev potřebuje vaši energii, vaše nadšení, vaše mladistvé ideály, zajistit, aby evangelium proniklo sociální a společenské struktury a vyvolalo a zasáhlo civilizaci opravdovou spravedlností a láskou. Dnes, mnohem více než dříve, v často temném a sklíčeném světě, bez vyšších ideálů, není času stydět se za evangelium (srv. Řím 1,16) Spíše je čas hlásat evangelium ze střeš (srv. Mat. 10,27). Držte se Kristova kříže oběma rukama. Z vašich úst ať vycházejí slova života. Neste uzdravující milost našeho vzkříšeného Pána ve svých srdcích. Povstaňte! Kristus to je, který k vám hovoří. Poslouchejte ho !"

(Národní setkání mládeže ve Švýcarsku, Bern, červen 2004)

Vynikající vysvětlení nauky sv. Ludvíka Marii z Montfortu o "úplném odevzdání sebe" nabízí bl. Jan Pavel II. ve svém apoštolském listě " Skrze uctívání Panny Marie, milovat Krista celým srdcem" z 8.prosince 2003. Nachází se v Dodatku této knižičky (str.77) a představuje dobrou pomoc a vysvětlení, abychom lépe pochopili ono zsvětění se Matce Boží a obnovení svých křestních slibů. Budeme - li se tímto pastýřským listem zabývat poněkud hlouběji, bude nám jeho význam stále přístupnější. Obě zsvětující formulace, z nichž jedna je zkrácenou formou, tak jako

její delší forma, jsou myšlenkami sv. Ludvíka Marii z Montfortu. Tento ústřední text sv. Ludvíka se nachází na str.76. Ukazuje nám praktickou cestu, jak zasvěcení uskutečňovat ve všedním životě, až se nám stane životním postojem. Takže pokud chcete, aby akt obnovy křestních slibů pokračoval, třicet tři kroky jsou velmi cenné podněty k jejich uskutečnění.

Každodenní konstrukce a opakující se texty.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého.

Vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země; i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel, pohřben jest. Sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího. Odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, svatou Církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný. Amen.

***Slovo Boží - Myšlenka některého světce - Rozjímání-
Myšlenky bl. Jana Pavla II. - Zamyšlení***

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé, buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdravas Maria, milostiplná, Pán s tebou, požehnaná jsi mezi ženami. A požehnaný plod života tvého, Ježíš. (*vyber si z některého tajemství*). Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen. (10x)

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému; jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků. Amen.

Pane Ježíši, odpusť nám naše hříchy, uchraň nás pekelného ohně a přiveď do nebe všechny duše, zvláště ty, které tvého milosrdenství nejvíce potřebují.

Zásvětná modlitba.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti !

Týden k zasvěcení našeho těla.

První týden - zasvěcení našeho těla

1. den: zasvěcení našeho původu (národa, země) a vlastních kořenů (stimulace vztahů)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Přijď Duchu Stvořiteli, navštiv srdce svých dětí, jež jsi stvořil a naplň je nyní svou milostí. (hymnus "Přijď Duchu Stvořiteli")

Vyznání víry.

Slovo Boží: Veleben budiž Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista: ve svém velikém milosrdenství nás znovu zrodil zmrtvýchvstáním Ježíše Krista k živoucí naději, k dědictví, jež je ušetřeno porušení, poskvrny, jež nevadné a je připraveno v nebesích vám, které Boží moc vírou uchovává ke spáse, jež se má ukázat v poslední chvíli. (1 Petr 1, 3 - 5)

Myšlenka světce: Pán Bůh stvořil svět dost veliký; přeje si, aby všechny lidské děti směly spatřit světlo. Ale naše srdce nejsou dost velká proto, aby se rozhodla přijmout každý lidský život. (bl. Matka Tereza z Kalkuty)

Rozjímání: Svůj národ, svou generaci, svou barvu kůže, svoji národnost a svoji rodinu jsem si sám nevybral. Písmo svaté říká: Když Nejvyšší dával národům dědictví, když rozdělil lidské syny, stanovil hranice národů podle počtu Božích synů; (Dtn 32,8) a všechny národy jsou v něm požehnány (Jer 4,2). V evangeliu sv. Matouše (1,1- 17) vidíme, že Ježíš v poslušnosti svého dlouhého rodokmenu, který vlastně tvoří dějiny jeho národa, svým životem a smrtí vykupuje všechny tyto generace. Tím, že Bohu zasvěcují svůj původ a své rodinné kořeny, vstupují také do tohoto vykoupení; tímto mu dovoluji, aby požehnal také mým předkům. Tak mohu říci "ano" v nové svobodě a přijmout své předky a vzdávat dík Bohu za svoji rodinu, v níž jsem se narodil. Děkuji mu za svého otce a matku, kteří mi dali život.

Myšlenky bl. papeže Jana Pavla II.:

Rodinnou výchovou se podílíte na určité kultuře, podílíte se také na dějinách svého lidu nebo národa. Rodinné pouto současně znamená sounáležitost se společenstvím větším, než je rodina, a zároveň další základ osobní identity. Jestliže je rodina prvním vychovatelem každého a každé z vás, pak zároveň skrze rodinu je vaším vychovatelem kmen, lid či národ, s nímž jste spojeni jednotou kultury, jazyka a dějin. Toto dědictví představuje také výzvu ve smyslu etickém. Tím, že jste obdrželi víru a zdědili hodnoty a významy vytvářející kulturní celek vaší společnosti, dějiny vašeho národa, je každý a každá z vás duchovně obdarován ve svém individuálním lidství. Zde se nám znovu připomíná podobenství o hřivnách, které dostáváme od Stvořitele prostřednictvím našich rodičů a rodiny a také národního společenství, k němuž patříme. K tomuto dědictví nemůžeme zachovávat pasivní nebo dokonce odmítavý postoj jako poslední ze služebníků v podobenství o hřivnách. Musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom duchovní dědictví přijali, potvrdili, zachovali a rozmnožili. (Apoštolský list "Dilecti amici", č.11, 1985)

...a papež Benedikt XVI.: ... "Milí mladí přátelé, přijměte opět hodnoty rodinného života za vlastní; zamilujte si je nejen jako tradici, ale jako zralé a zodpovědné rozhodnutí. Milujte svou rodinu, v níž jste se narodili a připravte se milovat v budoucnu svou vlastní rodinu, kterou, s pomocí Boží, založíte..." (z kázání mladým v Cagliari, 7.září 2008)

K zamyšlení: Abys mohl svou budoucnost postavit na dobrých základech, bylo by dobré nabídnout Bohu svou minulost, všechny příběhy svého života, které přispěly k tomu, že ses stal osobností, kterou jsi dnes. Daruj Bohu všechny pozitivní zkušenosti, své přátele, ale také utrpení a těžkosti s nimiž jsi se ve svém rodinném životě setkal. Udělej si čas a ztiš se na chvíli a napiš, co konkrétně chceš Bohu dát, aby ses stal svobodným a s důvěrou mohl hledět do své budoucnosti.

Desátek růžence ke cti Matky Boží

Zásvětná modlitba: Maria, ty jsi Matka Ježíšova, a tedy Matka Boží ! Děkuji ti, že jsi i mojí Matkou; protože Ježíš tě mně jako Matku daroval, když z kříže řekl: Hle, tvá Matka! (Jan 19,27) Víím, že mne znáš a že mne miluješ. Úplně a cele ti důvěřuji, neboť víím, že se nikdy nemusím bát, ale kdykoliv v budoucnosti s důvěrou se na tebe obrátit. Dávám a zasvěcuji ti svůj původ, zasvěcuji ti svého otce a matku, mé předky, můj lid a můj národ. S tebou věřím, Maria, že Bůh si mne vyvolil a že mne nekonečně miluje s celou mojí historií (minulost, současnost i budoucnost). S tebou děkuji za Boží plán vykoupení a spásy, který Bůh mně, mé rodině, mému lidu i mému národu připravil. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

**2. den: Zasvěcení Božích plánů, určených pro náš život.
(početí, narození, povolání, ...)**

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Přijď Duchu svatý, přijď Ohni lásky! Přijď Otče chudých, pohnutý mými ranami. Pane, ty jsi mne vyvolil od mého nejtělejšího dětství, abych se směla nazývat dílem tvé lásky. (sv. Terezie z Lisieux)

Vyznání víry: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země...

Slovo Boží: Pro nás je v každém případě jen jediný Bůh, Otec, od něhož vše pochází a pro něhož my jsme a jediný Pán, Ježíš Kristus, jehož prostřednictvím všechno existuje a skrze něhož jsme i my. (1 Kor 8,6)

Myšlenka světce: Děkuji ti za všechny tvé dary. Zachovej je, prosím, když jsi mi je dal a tím zachováš mne samotného. Všechna dobra, která jsi do mne vložil, ať ve mně rostou a rozvíjejí se stále víc a chtěl bych v důvěře té žít, že všechno, mé bytí a můj život jsem obdržel od tebe, můj Pane! (sv. Augustin)

Rozjímání: Ostrovy, slyšte mě, dávejte pozor, daleké národy! Jahve mě povolal od mateřského lůna, od klínu mé matky vyslovil mé jméno. (Iz 49,1) Písmo svaté také říká: ty jsi utvořil mé ledví, ty jsi mě utkal v životě mé matky; vzdávám ti díky za tolik zázraků: za div, jímž jsem já, div, jímž jsou tvá díla (Žalm 139, 13-14). Ano, je to Bůh, jež si nás vyvolil a který nám dal život. Stvořil nás k svému obrazu. Vybavil nás mimořádnými dary. Stvořil nás jako "bytosti určené k lásce", stvořené milovat a být milováni. Vyslovil nad námi slova požehnání a činí tak stále, že nám žehná slovy, jenž jsou příslibem štěstí.

Od věčnosti je jeho přáním, abychom se učili tomu, kým skutečně jsme: děti věčného Otce, které jsou svobodné, žijící v jeho lásce, v jistotě jeho neustálé přítomnosti s námi. Toto zasvěcení nám má pomoci, aby tak, jako v naší minulosti, tak i teď jsme mohli začít žít životem v lásce, životem v plnosti. Bože, náš Otče, dej nám, abychom uvěřili tvým zaslíbením, které jsi příchodem Krista Ježíše naplnil a který nám daroval radost a svým utrpením ukázal význam bolesti v našem životě.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Sami nejsme s to, uskutečnit to, proč jsme byli stvořeni. Je v nás určitý příslib, na jehož realizaci prostě nestačíme. Avšak Boží Syn, který přišel mezi lidi, nás ujišťuje: Já jsem ta cesta, pravda a život. (Jan 14,6) Podle působivého výroku sv. Augustina, Kristus "chtěl stvořit místo, kde by umožnil každému člověku, aby se setkal s pravým životem". Tímto místem je jeho Tělo a jeho Duch, v němž je celé lidství vykoupeno, dosahuje odpuštění, obnovení a zbožštění.

Život každého z nás byl opravdu zamýšlen a chtěn ještě před tím, než povstal svět, a tak můžeme oprávněně říkat spolu se žalmistou: Jahve, zkoumáš mě a znáš mě... ty jsi utvořil mé ledví, ty jsi mě utkal v životě mé matky (Žl 139) Tento život byl od počátku v Bohu (srv Jan 1,4), je to víra, která se daruje, která si neponechává nic pro sebe, nešetří se a svobodně se sdílí. Tento život je světlem, pravým světlem, které osvětluje každého člověka (srv. Jan 1,9). Je to Bůh, který se stal Tělem, jež přebývalo mezi námi (srv. Jan 1,14), aby nám ukázal cestu nesmrtelnosti, která přísluší Božím synům. (poselství k 8. svět. dni mládeže, 1993)

K zamyšlení: Které oblasti svého života nemůžeš dosud přijmout jako dar? Nebo jsou v tvém životě stránky, které se ti zdají jako mrtvé? Přines je Ježíši v modlitbě a popros ho, aby tyto oblasti oživil a přivedl k novému životu.

Desátek růžence ke cti Matky Boží.

Modlitba zasvěcení: Maria, tys byla neustále plna důvěry v Boží lásku a celým svým životem jsi

byla vnořena do Božího plánu spásy. S tebou i já chci souznít s Božím plánem, který pro mne Boží láska připravila. Ano, nechápu nyní docela, jak cenný je můj život a co je v něm pro Boha důležité. Zasněm ti, Maria, svoji nerozhodnost v životě a prosím o plnost dokonalé důvěry v láskyplný Boží plán se mnou. Pomoz mi, prosím, abych den co den pomalu nalézal/a a plnil/a Boží vůli tak, abych ji dokázal/a s tvou mateřskou pomocí přijmout, a tak naplnil/a svůj život.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

**3.den: Zasvěcení našeho těla
(tělo, vzhled, hledání krásy)**

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Buď mým dechem, Duchu svatý, ať svatě myslím; buď mým hybatelem, Duchu svatý, ať svatě činím; přitáhni mne k sobě, Duchu svatý, ať svatě miluji. Posilni mne, Duchu svatý, ať svatě chráním; chraň mne, Duchu svatý, ať svatost nikdy neztratím. (sv. Augustin)

Vyznání víry

Slovo Boží: Nebo snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, jenž je ve vás a jehož máte od Boha? A že nepatříte sami sobě? Byli jste zkrátka a dobře koupeni! Oslavujte tedy Boha ve svém těle. (1 Kor 6, 19-20)

Myšlenky světce: Svatý Augustin říká, že Maria je skutečnou "Boží formou", což znamená, že v ní se Bůh stal člověkem, aniž by ztratil cokoli ze svého božství. V ní samotné se člověk může zformovat až k božské dokonalosti, tak dalece je lidská přirozenost k tomu příhodná skrze milost Ježíše Krista. (sv. Ludvík M. Grignion z Montfortu)

Rozjímání: Velmi zřídka máme ke svému tělu dobrý vztah hned napoprvé. Velmi často nám dělá potíže cítit se ve svém těle, které nám dal Bůh, prostě dobře. Často sníme o tom, jaké by to bylo, mít tělo vypracované jako různí svalovci, či se srovnáváme s různými idoly krásy naší doby. Můžeme se ptát sami sebe: kterému z oněch idolů krásy sebe přirovnávám? Byl jsem stvořen k obrazu Božímu, mé tělo je chrámem Ducha svatého, jak o tom píše sv. Pavel v listě Korint'ánům a mám odrážet jako v zrcadle Boží krásu. (srv. 1 Kor 6,9) Jak často kritizujeme naše tělo, že je takové či jiné, ale nedbáme na jeho základní potřeby jako spánek, zdravá výživa, osobní hygiena. Tím vlastně ukazujeme na to, že si nevážíme Boha, který nás v tomto těle stvořil a kterým vyjadřuje kdo jsme a co vlastně žijeme. Skrze naše tělo navazujeme kontakty s dalšími lidmi a je naším komunikačním prostředkem mezi naším "já" a naším okolím. Zasvěcením svého těla Bohu, skrze přímělu Panny Marie, stane se mé tělo mým "spojencem" v mém hledání života a lásky.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Jsem hluboce přesvědčen, že se chcete vymanit z této bezmocné a bezvýchodné atmosféry a smysl pravdivé, lidské existence, otevřené Bohu vsťíc prohloubit a znovu otevřít, to znamená objevit svá povolání k lidství v Kristu. Lidské bytosti jsou bytostmi tělesnými. Tato jednoduchá skutečnost má mnohé důsledky. Tak, jako je tělo materií, není jen nějakým "předmětem" mezi ostatními předměty, ale je to "někdo" v tom smyslu, že je viditelným vyjádřením bytosti jako osobnosti současné, rozumí se bytím mezi jinými současníky, prostředek porozumění, prostředek, ke kterému se ostatní bytosti mohou vyjádřit.

Tělo je jako řeč. Jaký je to zázrak a nebezpečí současně! Vy, mladí mužové a mladé ženy, mějte ve velké vážnosti své tělo a mějte respekt k tělu druhých. Vaše tělo ať slouží vašemu nejvnitřnějšímu "já". Vaše pohyby a vaše pohledy ať neustále odrážejí a zrcadlí stav vaší duše! Uctívání těla? Ne, nikdy! Opovrhování tělem? Také ne! Ale ovládání těla ano a proměnění těla ano, ano a ještě víc! (Paříž, projev na stadionu Princů, 15. 6. 1980)

K zamyšlení: Můžeš ve svém zacházení se svým tělem popřemýšlet a pouvažovat, co bys mohl změnit, abys tento "Boží chrám" víc chránil. Prosím tě, Maria, inspiruj mne dnešního dne, čím bych mohl prospět svému tělu, (na příklad: přiměřeně se obléci, po obědě místo piva zkus vodu; kouříš? zkus dnes kouřit méně)

Desátek růžence ke cti Matky Boží.

Zásvětná modlitba: S tebou, Maria chci dnes Bohu poděkovat za své tělo, které je velkým zázrakem, jak říká žalmista: tobě vzdávám chválu za činy, jež budí bázeň: podivuhodně jsem utvořen, obdivuhodné jsou tvé skutky, toho jsem si plně vědom.

Maria, s tebou chci dnes přijmout své tělo takové, jaké je; s jeho krásou, jeho silou, ale i s jeho slabostmi, nedostatky a chybami, protože věřím, že s Boží pomocí zvládnou vše, čím mne Bůh obdařil. Do tvých mateřských rukou vkládám své tělo, aby z něho tvá mateřská láska učinila obraz mé duše, chrám Ducha svatého a tímto způsobem se stala láska a dobrota Boží viditelnější a zřejmější. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

Ejhle, člověk!

4.den: Zsvěcení mojí sexuální identity.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Zavítej Duchu svatý k nám, ať srdce naše je tvůj chrám a do duše již stvořila, nechť vejde shůry milost tvá. Tys Těšitelem nazýván, od Nejvyššího jsi nám dán, zdroj živý, oheň, láska též, ty posvěcení sděluješ. Tys Dárce spásy sedmeré, prst moci Boží veškeré, tys Otcem zaslíbený dar, jenž výmluvnosti dává žár. (Veni Creator Spiritus)

Vyznání víry

Slovo Boží: Toto je soupis Adamova potomstva: V den, kdy Bůh stvořil Adama, učinil ho k Boží podobě. Stvořil je jako muže a ženu, poželhal jim a dal jim v ten den, kdy byli stvořeni, jméno Člověk. (Gen 5, 1-2)

Myšlenka světce: Bůh nepřikazuje nemožné věci. Když však dává přikázání, připomíná, abys dělal, co můžeš, a prosil o to, co nemůžeš. A pak ti pomůže, abys mohl. (sv. Augustin)

Žádný rozumný člověk nebude manželskou čistotu stavět na roveň panenství, ani správné užívání statků na roveň dobrovolné chudoby. (sv. František Saleský)

Rozjímání: Bůh stvořil člověka, ke svému obrazu, k Božímu obrazu jej stvořil, stvořil jej jako muže a ženu (Gen 1, 27). Boží plán pro lidi, kteří jsou korunou celého stvoření, je sjednocení člověka s Bohem. Doplněk o muže a ženu je obraz společenství, které je v samotném Bohu, v tajemství Nejsvětější Trojice.

Žena je plna touhy po odevzdání se muži, muž opět touží po odevzdání se své ženě. Přijetím své sexuální identity přijímám vlastně život v celé jeho plnosti. To znamená říci "ano" daru života, svému tělu, které je obdařeno pohlavím. Učme se odhalovat své specifické povolání. Učme se být muži a ženami podle plánů Božích, muži a ženami podle Božího Srdce. Závisí na tom naše současné i budoucí štěstí. Je důležité, abych uvědoměle říkal ono "ano" své sexuální identitě, abych byl tím, čím jsem.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Bůh stvořil člověka jako muže a ženu a prodchnul tak celé lidské dějiny touto zvláštní „dvoustranností“. Zachovává přitom rovnost muže a ženy z hlediska jejich důstojnosti a utváří ono podivuhodné doplňování se v jednotlivých atributech, vlastnostech a úlohách, spojených s mužstvím a ženstvím lidské bytosti. Toto téma je tedy přímo vepsáno do samého „já“ každého a každé z vás. Mládí je doba, kdy toto velké téma prostupuje experimentálním a tvůrčím způsobem duši a tělo každé dívky a každého chlapce a projevuje se v mladém svědomí spolu se zásadním objevem vlastního „já“ v celé mnohostrannosti jeho možností. Současně se na obzoru mladého srdce objevuje nová zkušenost. Je to zkušenost lásky, od počátku se domáhající, aby byla vepsána do životního plánu, který si mládí spontánně utváří.

To vše má v každém člověku svůj neopakovatelný osobitý výraz, svou citovou bohatost, svou až metafyzickou krásu. Současně se v tom skrývá důrazná výzva, aby tento výraz nebyl falšován, bohatství nebylo ničeno a krása nebyla zkažena. Buďte přesvědčeni, že tato výzva pochází od samotného Boha, který stvořil člověka „ke svému obrazu a podobě“ právě „jako muže a ženu“. Tato výzva vychází z evangelia a jestliže si zachovala svou prostotu a čistotu, ozývá se v hlase mladého svědomí: Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha. Ano, Boha, který je láska, máte vidět láskou, která se ve vás rodí a chce být vepsána do plánu celého života.

Proto vás žádám, abyste v této mimořádně závažné etapě svého mládí nepřerušovali rozhovor s Kristem, ale abyste se mu naopak ještě více věnovali. Když Kristus říká, následuj mě, může jeho výzva znamenat volám tě k ještě větší lásce ..., ale velice často znamená: Následuj mě, ženicha církve, mé nevěsty ..., pojd', staň se i ty ženichem své nevěsty ..., staň se i ty nevěstou svého

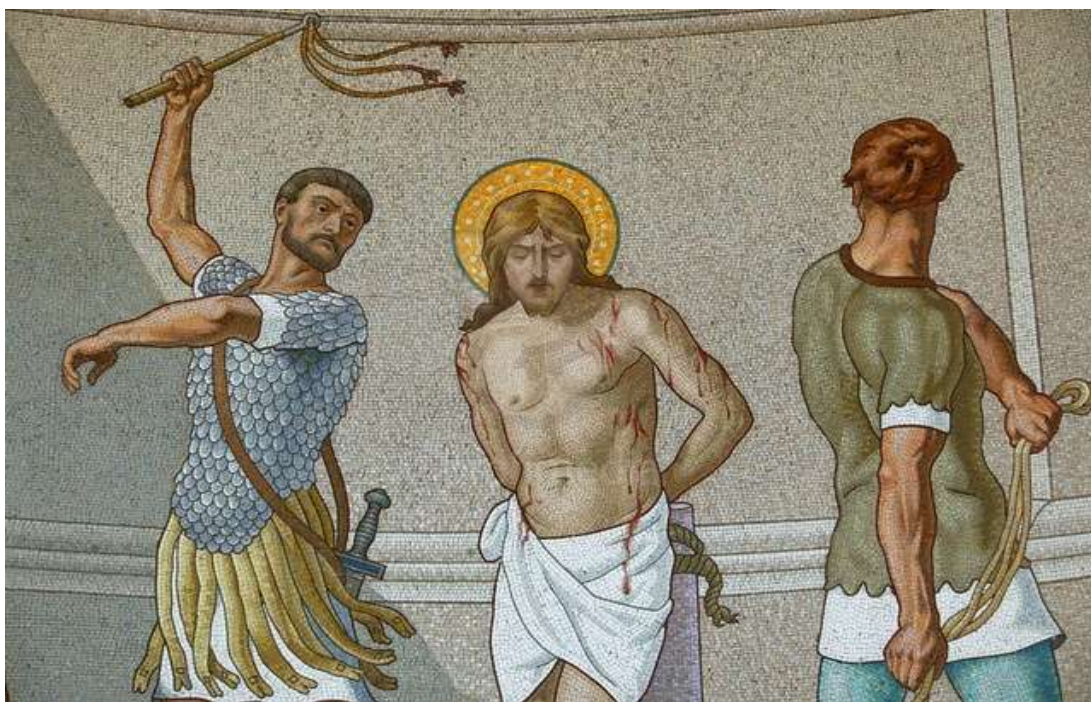
ženicha. Staňte se oba účastníky onoho tajemství, oné svátosti, o které list Efezanům říká, že je velká, neboť se uplatňuje na Kristu a církvi. (apoštolský list "Dilecti amici" č. 10, 1985)

K zamyšlení: Ptej se sám sebe: Chtěl bych se podobat Bohu v celé jeho lásce a kráse? Nebo je ten obraz, kterým jsem byl od Boha obdařen, tak pokřivený a zfalšovaný, že bych se na sebe nejraději ani nepodíval? Zvaž a popřemýšlej o tom, co je pro tebe základní hodnotou tvého mužství nebo ženství. Popros Ježíše a Marii o pomoc, aby ses jim znovu podobal/a.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Zásvětná modlitba: Panno Maria, má nejdražší Matko, dnes ti zasvěcuji svou sexuální identitu a s tím všechno, co mne činí šťastným (šťastnou) v mém mužství (ženství) a s tím také všechno, co nechci přijmout a co se mi nelíbí. S tebou děkuji Bohu, svému Stvořiteli, že mne stvořil jako svůj obraz. (Gen 1,27), a že jsem povolán/a ve své identitě odrážet jeho lásku a jeho krásu. Maria, prosím, pomoz mi, abych své povolání jako muž nebo žena v plnosti přijal/a tak, jak to Bůh chtěl, abych mohl/a žít úplně a cele v jeho krásce a lásce. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

**5. den: zasvěcení našich smyslů
(sluch, zrak, chuť, čich, hmat)**

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Duchu svatý, jsi sladší nad plástev medu a všechny myslitelné sladkosti. Hlad a touha po tobě zůstávají stále ve mně, neboť tě nikdy nemohu dokonale poznat. Vzdávám ti dík, chválu a čest, protože jen v tobě jsem živ. Neklid, který je ve mně, nemohu pochopit, ale Bůh, který zná všechny mé potřeby ať činí se mnou podle své vůle. (Jan van Ruysbroeck)

Vyznání víry

Boží slovo: Buďte bdělé mysli, střídmi a cele doufejte v milost, kterou vám má přinášet Zjevení Ježíše Krista. Jako poslušné děti se nedejte ovládat svými někdejšími vášněmi z doby své nevědomosti. Ale po příkladu Svatého, jenž vás povolal, staňte se svatými i vy v celém svém chování, jak je psáno: *Budete svatí, protože já jsem svatý*“ . (1 Petr 1, 13-16)

Myšlenky světce: Učiň, Pane, abych v tobě našel radost a tichost, které převýší všechny falešné radosti, v jejichž zajetí jsem dosud žil. Chci tě milovat pevnou a neotřesitelnou láskou. Chci se pevně držet tvé všemohoucí ruky vši silou svého srdce a duše, abys mne chránil před vším pokušením až do konce mého života. (sv. Augustin)

Rozjímání: Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, co jsme pozorovali, čeho se dotýkaly naše ruce, o Slovu života – neboť Život se vyjevil; viděli jsme jej, vydáváme o tom svědectví a zvěstujeme vám ten Život věčný, který byl obrácen k Otci a který nám byl zjeven – co jsme viděli a slyšeli, to zvěstujeme vám, abyste i vy měli společenství s námi. A toto naše společenství je s Otcem i s jeho Synem Ježíšem Kristem. To vše vám píšeme, aby naše radost byla úplná. (1 Jan 1, 1 - 4) Hříchem jsou naše utvořené smysly zatemnělé a otupělé. Musíme se proto učit užívat našich smyslů jiným, novým způsobem. Pane, požehnej mému sluchu, který slyšel až dosud tolik špatných slov, která ze mne učinila trpícího člověka. Očisti mé uši, aby se zasvětily lásce, aby mi pomáhaly lépe slyšet tvůj hlas, který mě žehná, který mě oslovuje jako svého milovaného syna/dceru. Pane, požehnej má ústa, abych jimi už nemluvil špatnosti, ale abych jimi vyjadřoval jen věci dobré, abych tě jimi chválil a velebil a vzdával ti čest, abych svými ústy dovedl vyprávět o tvé lásce ke všemu stvoření. Pane, požehnej mému zraku, který viděl tolik špatností pouze na jiných. Žehnej mým očím, aby poznávaly tvou přítomnost ve všech a ve všem. Dej mým očím zazářit odrazem tvé krásy a slávy. Pane, žehnej, prosím, mému čichu, abych jím vůni poznání Krista dokázal vnímat (srv 2Kor 2,14). Pane, požehnej mé chuti a mým rukám. Doplň, prosím, ve mně hluboký nedostatek něžnosti . Utěš mne svým něžným a láskyplným objetím a pomoz mi, abych dokázal cítit tělo mých bližních tak, jako by to bylo samotné Tělo Kristovo.

Myšlenky bl. Jana PavlaII.: Před celým světem potvrzuje papež dnes večer společenství s vámi, mládeží ze všech světadílů a víru, která nese život církve: Kristus je Světlem národů. Zemřel a vstal z mrtvých, aby lidstvu na pouti dějinami, dal naději na věčný život. Jeho evangelium člověka neponižuje: každá opravdová hodnota, docházející v různých kulturách naplnění, je Kristem přijímána a povýšena. Křesťan je si této skutečnosti vědom a nemůže jinak, než že cítí hrdost a zároveň zodpovědnost , že může být svědkem světla evangelia.

Právě proto k vám dnes večer volám: Dovolte zazářit světlu Kristovu do vašich životů !

Nečekejte až na stáří, že nastoupíte cestu svatosti. Svatost je stále mladá, takže Boží mladost trvá věčně. Sdělte krásu setkání s Bohem všem, kteří dávají smysl vašemu životu. Staňte se celé zemi odrazem Kristova světla! Je to nejkrásnější a nejcenější dar, který můžete vy, mladí lidé, dát církvi a světu! Papež vás provází - a to musíte vědět - svou modlitbou a svým milujícím požehnáním.

(Toronto, Downsview Park, 27. července 2002)

... a papež Benedikt XVI.: Duch svatý vstupuje do našeho života v té míře, v jaké jsme svým "ano" schopni otevřít mu své srdce. Čím silnější je toto "ano", tím plnější je tento dar jeho přítomnosti. K lepšímu porozumění si můžeme pomoci zkušeností světla. Jsou - li okenice pevně zamčeny, nemůže slunce, přestože plně září, dům prosvítit. Stačí však malá škvírka a paprsek světla vstoupí dovnitř. Otevřeme - li okenici více, rozsvětlí se celá místnost. Otevřením všech okenic, rozzáří a ohřeje se slunečním svitem celý dům. Drazí přátelé! Maria byla oslovena andělem jako milostiplná, což přesně znamená, že její srdce a celý život jsou neustále cele otevřeny Bohu, a proto je naplněna jeho milostí. Je připravena vám pomoci, abyste mohli též svobodně a dobrovolně říci své "ano", aby světlo a radost Ducha svatého mohlo prozářit a proměnit vaše životy.

(studentům římských universit, 13.12.2007)

K zamyšlení:

Obrat' dnes svůj zlovyk k dobrému, na př. setkáš - li se dnes s někým, kdo ti není příjemný, přístup k němu s jasným pohledem a bez předsudků.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba:

Maria, tvé smysly byly stále pozorně upřeny k Bohu. Ty jsi se modlila každým svým pohybem. Zasvěcuj ti své smysly a dary, které jsou v nich ukryty. Ty víš, moje nebeská Matko, že jsou všechny zraněny zlem a hříchem, ale mám неотřesitelnou důvěru, že dobrý Bůh mne volá k novému životu. Děkuji ti, Maria, že jsi se mnou, abys mi pomáhala ten nový život, který je mně Bohem nabízen, žít. Pomoz mi, abych své smysly ovládal/a, vystříhal/a se špatných věcí a přijímal/a všechno s dobrým a odpouštějícím srdcem. Daruj mi schopnost dobře rozlišovat dobro a zlo, zlého se varovat a dobrého se držet. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

***Pane, nauč mne mlčet tam, kde budu
trpět pro tvé jméno!***

**6. den: zasvěcení našich omezení
(postižení, nemoci, agresivita)**

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Nebeský Králi ! Těšiteli ! Ty, Duchu Pravdy, ty jsi všudypřítomný, ty naplňuješ všechno. Ochránce všeho dobra a Dárce života, přijď a bydlí s námi, očist' nás od vši nečistoty, zachraň naše duše, ty, věčné Dobro ! (byzantská liturgie)

Vyznání víry

Slovo Boží:

Ale on mi výslovně řekl: Má milost ti postačí; vždyť síla se projevuje ve slabosti. A tak se z celého srdce budu chlubit zejména svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc. Proto si libuji ve slabostech, v urážkách, v tísních, v pronásledování a v úzkostech zakoušených pro Krista; neboť když jsem slabý, tehdy jsem právě silný. (2 Kor 12, 9 - 10)

Myšlenky svätce:

Ježíš chtěl stvořit velké sväté, které můžeme přirovnat k zahradě s vonnými růžemi a liliemi, ale stvořil i menší květiny a tyto musí být spokojeny; sedmikrásky či fialky, které jsou určeny k tomu, aby potěšily oči milého Pána Boha, když se podívá ke svým nohám. Dokonalost spočívá v plnění Boží vůle tak, jak si Bůh přeje, abychom žili. (sv. Terezie z Lisieux)

Rozjímání:

Bůh nás stvořil k svému obrazu (Gen 1, 27). Ale my cítíme veliký rozdíl mezi tím, co jsme a touhou, která stále více působí podobat se Bohu; být krásní a dokonalí ve všem. Francouzský filosof Jean Guittou řekl: Naše tvář je tajemstvím. Je to směs toho, co bychom chtěli být, aniž bychom mohli a tím, co jsme, aniž bychom chtěli. Mnozí z nás mnoho trpí, často až k zoufalství touto velkou odlišností mezi bolestivou skutečností našeho života a vysněným štěstím. Trpíme vším, co nás omezuje, čím jsme postiženi ať je postižení tělesné nebo duševní a všechno toto nám brání být šťastnými. Naše reakce bývají rozmanité: vnitřní vzpoura, vztek, odmítnutí života, deprese, smutek a strach. Tyto pocity nám velmi často zabraňují cítit útěchu, kterou nám Bůh svou láskyplnou přítomností často uprostřed našich nemocí a zkoušek nabízí a daruje. Svými zklamáními (často oprávněnými, zvláště, je-li člověk unaven, zneuznán nebo osamělý) ztrácíme pevnou půdu pod nohama a naději na zlepšení. Nic nás nemůže odloučit od Boží lásky, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu ! (Řím 8, 39) Přivlastněme si však víru v nekonečnou lásku Boží a odvráťme svůj zrak od našich bolestí a utrpení a zahleďme se do Boží slávy, položme se do jeho náruče a zažijeme se svatým Pavlem: A my všichni, kteří s odkrytou tváří odrážíme jako v nějakém zrcadle slávu Páně, jsme přetvořeni v týž obraz, jenž jde od slávy ku slávě jakoby prostřednictvím Krista, který je Duch (2 Kor 3, 18).

Myšlenky bl. Jana Pavla II.:

Přestože jsem žil uprostřed mnoha temnot pod tvrdým totalitním režimem, viděl jsem dostatečně a byl jsem neochvějně přesvědčen, že žádná těžkost či obtíž ani strach není tak veliký, aby mohl úplně uhasit naději, která je v duši mladého člověka stále živá. Vy jste naše naděje, mladí lidé jsou naší nadějí. Nedovolte, aby tato naděje vyhasla ! Nasad'te pro ni své životy ! My nejsme součtem svých slabostí a porážek, právě naopak, jsme souhrnem lásky Otcovy k nám a naší opravdovou schopností je, stát se skutečným obrazem jeho Syna.

(Toronto, Downsview Park , 28.7.2002)

K zamyšlení:

Poděkuj nebo vyslov aspoň slovo požehnání tomu, co je pro tebe těžké akceptovat. Na příklad: Pane, děkuji ti za své těžkosti, jimiž se podobám tobě v tvém utrpení. Tobě se také posmívali, když jsi visel na kříži. Věřím, že mne miluješ i s touto nemocí nebo postižením a že máš i pro mne svůj plán spásy. Tak začneš své problémy v dosud problematických oblastech svého života vidět v úplně jiném světle, z docela jiného zorného úhlu.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Modlitba zasvěcení: S hlubokou důvěrou obracím se k tobě, Maria, má Matko, abych ti dnes zasvětil všechna svá omezení, svou chudobu, své nemoci a své postižení. Zasvěcuji ti všechno ve svém životě co mne bolí, trápí či sužuje a co je pro mne zklamáním a co je těžké přijmout jako kříž. Svěřuji do tvé ochrany, nejsvětější Panno, všechno bolestné, všechno, co mne trápí a bolí; ať se vše promění láskou Všemohoucího Otce. Věřím, že Bůh si vyvolil slabé a ubohé v očích lidí, aby na nich ukázal svou moc a sílu. Prosím, pomoz mi úplně se ponořit do Boží lásky a milosrdenství. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

7. den: zasvěcení mého těla jako chrámu

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen

Vzývání Ducha svatého:

Ó Duchu svatý, kéž uslyším tvůj něžný a láskyplný hlas. Chtěl bych být lehounkým pírkem, které je neseno tvým dechem kamkoliv chceš, abych ti už nikdy v ničem nekladl žádný odpor. (bl. Franz Maria Libermann)

Vyznání víry

Slovo Boží: V hojnosti milost vám a pokoj skrze poznání našeho Pána! Vždyť jeho Božská moc nám darovala vše, co míří k životu a ke zbožnosti; dala nám poznat Toho, který nás povolal svou vlastní slávou a mocí. Jimi nám byla darována ta drahocenná, ta největší zaslíbení, abyste se takto stali účastnými božské přirozenosti a unikli zkáze, která je ve světě, v žádostivosti. (2 Petr 1, 2-4)

Myšlenka světce:

Pokaždé, když už nemůžeme dál, zavolá Maria Neposkvrněná některého z nás do nebe, aby těm zbylým mohl pomáhat mnohem lépe. Zde na zemi jsme schopni pracovat jen jednou rukou, tou druhou se musíme pevně držet, abychom sami nepadli; ale v nebi budeme mít obě ruce volné a Nejsvětější Panna se stane naší františkánskou Ochránkyní. (sv. Maxmilián Kolbe)

Rozjímání: Nebo snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, jenž je ve vás a jehož máte od Boha? A že nepatříte sami sobě?(1 Kor 6, 19)

Pravá svatyně, Boží příbytek mezi lidmi, je samotný člověk v té míře, v jaké je ukotven v Kristu, který je fundamentem, kamenem úhelným (Jan Pavel II.).

Zasvětili jsme Bohu celé naše tělo. Nic nemůže zabránit našemu setkání s Bohem. Tak nachází celé naše bytí znovu nový význam celým svým zaměřením na Boha. Přístupme tedy s jistotou k trůnu milosti, aby se nám dostalo milosrdenství a abychom našli milost pro pomoc v pravý čas (Žid 4, 16).

Chceme vstoupit do tohoto chrámu, kde přebývá Bůh v celé své velikosti a kráse a nechat se jím proměnit. Krása vychází z toho, že v nás bydlí Bůh. On sám působí, že je v nás proměňováno a obnovováno všechno, co bylo dědičným hříchem pokaženo a pokřiveno.

Přítomnost Boží a jeho krása v nás není jen pro nějakou vybranou elitu, která se přirozeně dere kupředu nebo pro ty, kteří si to „mohou dovolit“ finančními prostředky, vylepšovat svůj zevnějšek. Krása patří všem. Je dána všem, kteří zůstávají v Otcově zorném poli, který jim daroval důstojnost Božích synů a dcer. (Jo Croissant)

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Existují podvodní proroci a falešní učitelé života. Jsou to zejména ti učitelé, kteří učí tomu, že je třeba vyjít z vlastního těla z času a prostoru, protože jen tak je možno vstoupit do "pravého života". Zavrhnou stvoření a ve jménu falešné duchovnosti vedou tisíce mladých po cestě neskutečného osvobození, umělých rájů, jako jsou drogy, které je pak přivádí do hluboké samoty a zanechává je jako oběti vlastních iluzí a vlastního zla. Existují také učitelé, kteří ukazují jako smysl života výlučně úsilí o vlastní sebeprosazení a úspěch, o hromadění peněz, dále pak v rozvoji osobních schopností a to vše bez ohledu na ty druhé a bez ohledu na hodnoty, často dokonce i bez ohledu na hodnotu samotného života. Tito falešní učitelé života, kterých je mnoho i v současném světě, předkládají člověku cíle, které nejenže nesyť, ale dokonce spíše prohlubují a vyostřují hlad, který šíří lidskou duši. Kdo tedy bude moci prozkoumat a nasytit lidské srdce? Kdo jiný, než Ten, který je původcem života, může odpovědět na touhu, již on sám vložil do lidského srdce? On se

přibližuje každému člověku, aby mu předložil zvěst o naději, která neklame. On je současně cestou i životem. Je totiž cestou, která vede k životu. Sami nejsme s to, uskutečnit to, proč jsme byli stvořeni.

Je v nás určitý příslib, na jehož realizaci prostě nestačíme. Avšak Boží Syn, který přišel mezi lidi nás ujišťuje: Já jsem ta cesta, pravda a život (Jan 14,6). Podle působivého výroku svatého Augustina, Kristus chtěl stvořit místo, kde by umožnil každému člověku, aby se setkal s pravým životem. Tímto místem je jeho Tělo a jeho Duch, v němž je celé lidství vykoupeno, dosahuje odpuštění, obnovení a zbožštění.
(poselství k 8. Svět.dni mládeže, říjen 1992)

K zamyšlení:

Máš mnohá očekávání, chtěl/a bys být šťastným/nou? Učiň si seznam věcí, které ti nejčastěji leží na srdci, kvůli kterým jsi důvěru v Boží pomoc vzdal/a. Pros Boha, aby ti dal novou naději a důvěru pro tyto situace a osoby, aby účinek jeho milosti byl patrný, abys znovu uvěřil/a v jeho království, lásku a pomoc. Pros neustále, trpělivě a neochabuj!

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Maria, ty ses plně účastnila na působení Boží milosti v tvém životě a nic z toho jsi nenechala pro sebe. Právě naopak, všechno jsi nám odevzdala. Nauč mne, abych dokázal/a jednat podobně. Zasvěcuji ti svou touhu být účasten Boží slávy a nádhery a svá zklamání. Zasvěcuji ti moji slabou vůli, abys ji posílila svou láskou.

Maria, přeji si, aby celé mé bytí bylo Boží oslavou. Děkuji ti, že jsi se mnou, abych mohl/a zažít v plnosti krásu Božího království. Víím, že Boží království nosím ve svém srdci a tímto zasvěcením bych jej chtěl/a žít živěji a konkrétněji. Chtěl/a bych se také sdílet s jinými, které miluji a které ty také miluješ a jimž se daruješ. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

Druhý týden - zasvěcení našeho vnitřního bytí
8. den: zasvěcení našeho rozumu

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Duchu svatý, daruj mi takové myšlenky, abych jimi plnil tvou vůli. Duchu svatý, daruj mi takové myšlenky, abych věřil v dobrotu lidí, o nichž se špatně hovoří. Duchu svatý, stvoř v mém srdci dobré myšlenky, abych si uchoval dobré vzpomínky. Duchu svatý, vzbud' dobré myšlenky v mé fantazii, abych je dokázal uskutečňovat ve svém všedním životě. Duchu svatý, vkládej do mých úst takové myšlenkové formulace, abych jimi zapaloval v lidech novou životní radost. Duchu svatý, vlož do mé mysli dobré myšlenky, abych z bohatství tvých darů tvořivě rozdával. (autor neznámý)

Vyznání víry

Boží slovo: My víme, že Syn Boží přišel a že nám dal porozumění, abychom poznali Pravého. My jsme v tom Pravém, v jeho Synovi Ježíši Kristu. Ten je Bůh pravý a Život věčný. (1Jan 5,20)

Myšlenky světce:

Bůh, věčná Moudrost, stvořil takřikajíc zářivé obrazy a výrazy svého vlastního rozumu, paměti a vůle a dal je lidským duším. Člověk se tak měl stát pravým Božím obrazem. Věčná Moudrost zapálila v lidských srdcích oheň čisté lásky k Bohu a stvořil jim tělo krásné zářivým světlem. Všechny mnohostranné a rozmanité podněty světa andělů, světa zvířat a ostatního stvoření, se v souhrnu uskutečnily v lidech. (sv. Ludvík Maria z Montfortu)

Rozjímání:

Podle Božího plánu má nám náš rozum pomoci k tomu, abychom uvnitř sebe poznali Boží přítomnost a našli smysl svého života. Ale ve velké většině případů používáme svůj rozum právě opačně: myslíme si, že Bůh věci neuspořádal dobře, když nás postavil do tohoto světa, že nás opustil; že nás vlastně nemiluje, že štěstí se nás netýká, a proto je život nesnesitelný. Zasvětime-li však Bohu svůj rozum, dovolíme mu, aby nám dal Ducha moudrosti a poznání, který nás uzpůsobí k tomu, abychm ho poznávali v pravdě. Kéž osvětluje oči našeho srdce, aby nám ukázal, jakou naději nám otvírá jeho povolání, jaké poklady slávy v sobě zahrnuje jeho dědictví mezi svatými a jak mimořádné velikosti nabývá jeho moc pro nás věřící podle mocného působení jeho síly, kterou projevil v osobě Krista tím, že ho vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích. (srv.Ef 1, 18-20) Pane, obnovuj náš rozum a chápání, ať nám pomáhá více věřit tvé lásce k nám.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.:

Osobní setkání s Kristem osvítí novým světlem život, postaví nás na pravou cestu a učiní z nás jeho svědky. Tento nový způsob nazírání na svět a na lidi, který pochází od něho nám dá hlouběji vstoupit do tajemství víry, jež není pouhou snůškou teoretických pouček, které je třeba rozumem uznat a přijmout za své, ale naopak, je zkušeností, kterou máme vstřebat a pravdou, kterou máme žít, solí a světlem celé existence. (srv. Veritatis Splendor, 88)

(poselství k XVII. svět. dni mládeže. Toronto, 2002)

K zamyšlení: Poděkuj dnes Pánu Bohu za svůj rozum a za vše, k čemu tě uschopňuje. Pros Ducha svatého, aby osvítil tvou schopnost uvažování. Mysli při tom na určitý případ, ve kterém rozhodneš buď o nějakém člověku, či o nějaké situaci.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Maria, Královno nebe, tys vždycky slyšela Boží slovo a přijímala jsi je a v něm

jsi se stala služebnicí Páně. Jak jsi šťastná, když jsi se cele stala nástrojem Ducha svatého a pojala jsi ho do sebe celým svým rozumem, aby "se Slovo stalo Tělem". Moje nebeská Matko, zasvěcuji ti svůj rozum, abys mi pomohla chápat a přijmout Boží slovo, o něm uvažovat a rozjímat a uchovávat ve svém srdci. Chci, jako ty, naslouchat Duchu Pravdy a slovo Boží uvádět v život. Daruj mi radostnou mysl, abych se obnovil duchovní proměnou svého usuzování a oblekl nového člověka, jenž byl stvořen podle Boha ve spravedlnosti a svatosti pravdy. Amen. (Ef 4, 23-24)

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dát. Amen.

9. den: Zasvěcení naší ochoty vůle.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Ohni a světlo, zářící na tváři Kristově, ohni, tvůj příchod je příchod slova, ohni, tvé ticho je světlem ! Ohni, ty naplňuješ srdce díkem a chválou, tebe chválíme ! Ty zkoumáš hlubiny Boží, ty osvěcuješ oči našeho srdce, ty se spojuješ s naším duchem. V tobě se zrcadlí Boží velebnost a sláva, chválíme tě !
(sv. Efraim Syrský)

Vyznání víry

Slovo Boží:

Nemilujte svět, ani to, co je ve světě. Miluje - li někdo svět, není v něm Otcova láska. Vždyť všechno, co je ve světě – tělesná žádostivost, žádostivost očí a pýcha bohatství - nepochází od Otce, ale ze světa. A svět pomíjí i se svými žádostivostmi; ale ten, kdo koná Boží vůli, zůstává na věky.
(1 Jan 2, 15-17)

Myšlenka světce:

Milost vytrvalosti je ta nejdůležitější; korunuje všechny ostatní.
(sv. Vincenc z Pauly)

Rozjímání:

Často jsme toho názoru, že máme slabou vůli. Přijde pokušení a jsme bezradní. Čím více si stěžujeme, tím jsme bezradnější. Nosíme v sobě mnoho tužeb, zvláště touhu milovat a být milován. Této touhy se mohu a chci držet, neboť tu mi vložil do srdce sám Bůh. Proto mohu obrátit svou vůli k Bohu, vždyť on sám chce mé štěstí ! Ano, chci věřit na tuto Boží lásku ke mně celým svým srdcem. Chci být šťasten. Jeden mládenec, jménem Samuel Merlo, zemřel ve věku 20 let při autonehodě. Napsal v jednom svém dopise: Zjistil jsem, že to nejhlubší a nejopravdovější co cítím ve svém nitru, je Boží vůle. Jen mi musí tuto moudrost uložit hlouběji do mého srdce. Pane, má vůle patří tobě, protože věřím, že toužíš po mém štěstí.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.:

Ježíš je ve skutečnosti tím, koho hledáte, když sníte o štěstí; on je tím, kdo vás čeká, když vás nic z toho, co naleznete, neuspokojí; on je ta krása, která vás tolik přitahuje, je to on, kdo vás provokuje tou žízňí po radikalitě, která vám nedovolí podvolit se kompromisu; je to on, kdo vás pobízí, abyste odložili masky, které činí váš život falešným; je to on, který čte ve vašich srdcích ta nejryzejší rozhodnutí, která by jiní chtěli udusit. Je to Ježíš, který ve vás vzbuzuje touhu učinit váš život něčím obrovským, je to on, kdo ve vás vyvolává vůli jít za ideálem, odmítání průměrnosti, která by vás pohltila; odvahu usilovat s pokorou a vytrvalostí o zlepšení sebe sama i společnosti, aby se stala lidštější a bratrštější.

(Svět. den mládeže v Římě, Tor Vergata, 19.8.2000)

K zamyšlení:

Zvaž, kde děláš ve svém životě kompromisy a kam až to necháváš dojít. Rozhodni se to dnes změnit a těš se na výsledek. (na př. často váhám jak odpovědět, když se mne někdo zeptá, zda věřím v Boha.) Ode dneška chci stát pevně: ano, věřím v Boha!!

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba:

Pane Ježíši, ty jsi řekl: Neboť kdokoli koná vůli mého Otce který je v nebesích, je můj bratr, sestra i matka (Mt 12,50). Dnes se chci cele vložit do rukou Mariiných, tvé svaté Matky, kterou jsi na kříži dal za Matku i nám. Maria, zasvěcuji ti svou vůli, abych jí užíval/a jen ke konání dobra, abych ji podřizoval/a jen vůli Boží. Chci jako ty, svatá Panno, být poslušný/á Božího slova. Proto tě prosím, moje nebeská Matko, posiluj svou mateřskou láskou moji vůli, obrať ji stále k dobrému, aby se stávala stále častěji podobná prameni opravdové lásky, kterým je sám Bůh. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

10. den: Zasvěcení naší paměti.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Otče chudých, Duchu svatý, buď pramenem, který prostupuje celé mé bytí, naplň mé srdce, můj rozum, mou vůli, mou paměť, mou představivost. Chci žít ve vnitřní svobodě s tebou, proti světu, abych sloužil víře, naději a lásce. Pronikni mým životem a učiň mne navzdory mé hříšnosti a omezením nádobou tvé přítomnosti. (autor neznámý)

Vyznání víry

Boží slovo: Je-li tedy někdo v Kristu, je novým stvořením; to staré zaniklo, je tu to nové. A to všechno pochází od Boha, který nás se sebou smířil skrze Krista a svěřil nám službu smíření. Vždyť Bůh byl v Kristu, když se sebou smířoval svět a už se neohlížel na provinění lidí a vložil do nás slovo smíření. Jsme tedy Kristovi vyslanci; je to, jako by Bůh napomínal naším prostřednictvím. Prosíme vás v Kristově jménu: dejte se smířit s Bohem. Toho, jenž nepoznal hřích, učinil on pro nás hříchem, abychom se my v něm stali Boží spravedlností.“ (2 Kor 5, 17-21)

Myšlenka světce:

Ve světle věčnosti vidí duše všechny věci v pravém světle. Všechno, co není činěno v Bohu a s Bohem, je pouhá prázdnota. (bl. Alžběta od Nejsv. Trojice)

Rozjímání:

To číňte na mou památku (Lk 22,19). Duch svatý dává každému člověku schopnost vzpomenout na minulost a co jsi dělal či učinil v minulosti, učinit totéž v současnosti. Tak také událost v Ježíšově životě se může stát pro nás současností a my totéž můžeme s ním prožívat znovu a znovu. S touto schopností se můžeme vracet i do vlastní minulosti a ve všech momentech našeho minulého života ať radostné či bolestné, můžeme spatřovat opravdovou Boží přítomnost. Toto zjištění platí i tehdy, když v těch nejtěžších okamžicích našeho života jsme se cítili ode všech opuštěni, aniž by nám někdo chtěl nebo přišel pomoci.. I když jsme trpěli nevinně a byli jsme nevinně napadeni i on byl napaden a trpěl s námi. Pokud teď Bohu zasvětime svou paměť a všechno na co vzpomínáme jako na křivdu, všechny události a skutečnosti, které bychom nejraději vymazali z paměti, dáváme Bohu možnost a příležitost všechno proměnit a víme, že Bůh ve všem spolupracuje pro jejich dobro s těmi, kteří ho milují, s těmi, které povolal podle svého úradku(Řím 8,28). Bůh učiní z naší minulosti příběh nového života a svatosti.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Pamatuji. Jsem u tebe. Pamatuji na tebe. Vedle Kristova kříže – prvního symbolu našeho naslouchání - byla postavena Bible. Písmo svaté. Kniha. Nezapomínejte na velká Boží díla (srv. Ž 77,7). Chraň se zapomenout na Jahva, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví (Dt 6, 12). Nezapomínejte na Stvoření. Nezapomínejte na Vykoupení: na kříž, zmrtvýchvstání, eucharistii, letnice. To vše je zjevení Božího, „Jsem“. Bůh působí a mluví k člověku: zjevuje člověku tajemství svého života. Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil kdysi Bůh k Otcům prostřednictvím proroků, v těchto dnech, které jsou poslední, k nám promluvil prostřednictvím Syna, jehož ustanovil dědicem všeho, jehož prostřednictvím také učinil věky(Žid 1, 1-2). Písmo svaté, Bible, je zápisem Božích činů a slov Boha živého. Je lidským zápisem, který však byl veden vlivem Ducha svatého, takže on sám je prvním autorem Písma. Jsem u tebe. Pamatuji na tebe. Člověk je ve vztahu k Bohu a trvá v Bohu, protože pamatuje, protože uchovává Boží slova a velké Boží činy, rozvažuje ve svém srdci tak, jako Maria z Nazareta. Dříve, než autoři osvětleni Duchem, zapsali pravdu věčného života zjevenou v Ježíši Kristu, zapsalo tu pravdu srdce jeho Matky(srv. Luk 2,51). A zapsalo ji hluboko. Stalo se živým zápisem Božích tajemství. Mezi

všemi učedníky Božského Mistra se na Marii nejlípěji vztahují slova: Jsem u tebe, pamatuji.
(6. svět. den mládeže, Čenstochová, 1991)

K zamyšlení: Vyvolej si v paměti nějaký těžký úsek svého minulého života a napiš jej. Ve své modlitbě, předlož tento úsek své minulosti Ježíši. Dovol mu, aby on tento příběh naplnil svým pokojem a světlem. Uvědom si v té chvíli, jak blízko byl Kristus u tebe v každém okamžiku tvého života.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Zásvětná modlitba: Už před stvořením světa byla jsi, Maria, v paměti Otcově a tvé jméno Neposkvrněná, bylo napsáno v jeho ruce (srv. Ef 1, 4). Tvoje duše velebí Pána, neboť ti učinil veliké věci. Nejmilovanější dcero Otcova, zasvěcuji ti svou zraněnou a poskvrněnou paměť, aby tvou čistotou byla znovu obmyta a mně navrácena. Potom budu opět v tobě a s tebou chválit a velebit Boha a děkovat mu za všechno, co pro mne učinil; že mne povolal z temnoty do svého podivuhodného světla. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

11. den: Zasvěcení naší představivosti.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Přijď Duchu svatý, posvěť nás! Naplň naše srdce palčivou touhou po pravdě, po cestě a po plném životě. Zapal nás svým ohněm, abychom i my se stali světlem, které svítí, hřeje a těší. Nauč náš těžkopádný jazyk hovořit o tvé lásce a kráse. Stvoř nás znovu, abychom se stali lidmi lásky, tvými svatými, viditelnými Božími slovy. Pak bude obnovena tvářnost země a všechno bude stvořeno nově. Přijď, Duchu svatý, posvěť nás, posiluj nás, zůstaň s námi. Amen.
(Modlitba východní církve)

Vyznání víry

Boží slovo: Dřevěný krov spojený ve stavbě se zemětřesením nedá rozpojit; odhodlané srdce po zralé úvaze sebou nedá pohnout v hodině nebezpečí. Srdce opřené o moudrou úvahu je jako štuková ozdoba na hladké zdi. Drobné oblázky na hřebeni zdi neodolají větru: srdce hlupáka vyděšeného svými představami nemůže odolat strachu. (Sir 22, 16-18)

Myšlenka světce: Bůh nepřikazuje nemožné věci. Když však dává příkázání, připomíná, abys dělal, co můžeš a prosil o to, co nemůžeš. A pak ti pomůže, abys mohl. (sv. Augustin)

Rozjímání: V dnešní době je naše fantazie ovlivňována z mnoha směrů, zvláště média mají na naši představivost velký vliv. Žijeme stále více ve virtuálním a imaginárním světě s omezeným vztahem ke skutečnosti. Přitom trávíme spoustu času v umělém a vysněném světě plným iluzí. Tento virtuální svět filmu a televize, zaměřený velkou měrou jen na negativní jevy života, nám na druhé straně způsobuje starosti s budoucností, kterou si představujeme plnou utrpení, neúspěchů a zklamání. Zasněvejme dnes svoji fantazii k poznání neviditelného světa. Můžeme vidět v naší představivosti skutečnost Božího království, např. Beránka na trůnu a rozjímat nebeskou liturgii, která se neustále uskutečňuje nebo můžeme sami sebe vrhnout přímo do Boží náruče a nechat se přikrýt Mariiným pláštěm.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Mysleme na andělův příslib Marii. Potřebujeme naději, že víra bude pokračovat. Mnozí jsou dnes zmateni, žijí v neklidu, nebo jsou úplně bezradní z požadavků, kladených na ně dnešní dobou: jaká mne čeká budoucnost? Najdu vůbec nějakou práci? Kdo je schopen zvládnout a překonat nedostatky dnešní společnosti? Jaké úsilí a kterým směrem bude toto nutno vyvinout, aby bylo s to vyřešit obrovské světové problémy hladu, válek, útoků na lidská práva? Co zmůže naše dobrá vůle pro tolik lidí? A konečně, co je vlastně smyslem tohoto života? Mnozí se cítí zbyteční nebo nepotřební v tomto starém světě, nezpůsobilí učinit cokoli v tomto uzavřeném světě; ba dokonce i pochybují nad smyslem svého křesťanství. Dobrý Bůh nám ukazuje, oč nejdříve máme prosit: O Ducha svatého, o toho Ducha, který obnovuje tvář země, který obnovuje naši mysl, posvěcuje naše srdce. Maria se plně otevřela Duchu svatému. A Všemohoucí jí učinil podivuhodné věci. Totéž můžeme s důvěrou očekávat i my. I nám Bůh učiní velké věci. Duch svatý způsobí, že budeme schopni následovat Krista: v něm se budeme schopni vymanit z pokušení moci, bohatství, pýchy a v něm můžeme zažít ideál blahoslavenství z Ježíšova horského kázání. Neotvírá se nám jeho působením zde úplně nový svět? Pokud postavíme svou důvěru na Kristu, nikdy nebudeme zklamáni. (z kázání v Lurdech, srpen 1983)

K zamyšlení: Často se uzavíráš do světa fantazie, protože ti to tak vyhovuje. Dnes si ve své představivosti prožij den s Ježíšem a Marií. Pozvi je do nějaké konkrétní situace, kterou sám/sama

nejsi schopen/schopna vyřešit a před kterou velmi často utíkáš nebo se jí vyhýbáš. Zeptej se jich, jak oni vidí tuto tvou situaci.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Modlitba zasvěcení:

Už před mým početím mne Bůh vyvolil a povolal k věčnému štěstí v nebi, tak jako tebe Maria, svou pokornou služebnici. Skrze tebe, Matko nejčistší, která jsi své smysly a schopnosti úplně podřídila vůli nebeského Otce, chci svou fantazii a svou představivost zasvětit Nejsvětější Trojici, aby ji osvětila a posvětila. Uč mne, prosím, nacházet v Kristu, tvém Synu, opravdové štěstí, v jehož náručí je můj konečný, věčný domov. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti . Amen.

**12.den: Zasněčení našich pocitů
(strach, vztek, stud, zábrany, smutek...)**

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Bože, dobrý Otče, při každém pocitu opuštěnosti, provázej mne svým svatým Duchem; při každém pocitu osamělosti, obejmi mne svým svatým Duchem; při každém pocitu viny, odpusť mi skrze svého svatého Ducha; při každém pocitu slabosti, posilni mne svým svatým Duchem; při každém pocitu bolesti, uzdrav mne svým svatým Duchem; při každém pocitu smutku, utěš mne svým svatým Duchem; při každém pocitu radosti, raduj se se mnou, ó Duchu svatý, věčný Bože! Amen. (Sylke-Maria- Pohl)

Vyznání víry

Boží slovo: Ale on byl proboden za naše zločiny, zdrcen za naše provinění. Trest, jenž nám vrací pokoj, spočívá na něm a v jeho ranách nacházíme uzdravení. (Iz 53, 5)

Myšlenky svěťce:

V nebezpečích, obavách a pochybnostech myslí na Marii, volej k Marii! Její jméno ať nikdy nezmizí z tvých rtů, ani z tvého srdce. Abys dosáhl její přímluvy a pomoci, následuj cestu jejího života. Jestliže ji následuješ, buď jistý, že nesejdeš z cesty života, jestliže ji prosíš, buď jistý, že si nebudeš zoufat. Žádáš-li ji o radu, buď si jistý, že se nezmýlíš. (sv. Bernard z Clairvaux)

Rozjímání:

Životní jizvy a zkušenosti utrpení, způsobují našim citům často hluboká zranění. Jsme plni mnohotvárných strachů a obav - strach z nedostatku čehokoliv, strach z toho, co o nás řeknou druzí, strach z budoucnosti, strach, že udělám chybu, strach ze smrti... Často nás přepadne strach na základě rozporuplných pocitů. Utrpěné bezpráví v nás často propukne ve vztek, agresivitu a násilí, což často vyvolává silné návaly pomstychtivosti. Naše nejistota a strach, být vysmíván z nás udělala plachého, zakřiknutého člověka, který se proto raději stáhl sám do sebe. Opakované neúspěchy v nás vyvolaly zahořklost, neschopnost, rozčarování, sklíčenost a tím v nás utvrzují pocity méněcennosti. Nakonec se cítíme jakoby nehodni lásky ! Jakmile ovšem naše city a naše reakce, vzhledem k událostem našeho života, zasvětime Bohu (jak ty vnější, tak i ty nejniternější), objevíme v sobě ony zázračné schopnosti, které do nás všemohoucí Bůh od samého počátku vložil: důvěru, odevzdání se, dobro a trpělivost, jemnost a údiv, odpuštění a lásku, abychom tyto jeho dary dali do služeb lásky.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.:

Blahoslavení tiší (Mt 5,4), tak se vyjádřil náš Mistr. Když hlásal Boží království, řekl také svým učedníkům: Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete ulehčení pro své duše (Mt 11,29). Tichý je ten, kdo miluje Boha. Nejedná se zde o zbabělost, ale o autentickou duchovní ctnost, kterou proti nepřátelskému světu nejednám mstivě a zlostně, ale přívětivě, laskavě a vlídně, odplácím spáchané zlo dobrem. To znamená, vidět, co spojuje a ne to, co rozděluje; dívat se pozitivně a nevidět negativně, abychom v zemi, již máme dostat za dědictví, budovali "civilizaci lásky". To je pro vás úžasný úkol!

(mládeži v Peru, 2.února 1985)

K zamyšlení:

ptej se sám sebe: ve které situaci vidím systematicky jen negaci? Zkus v tom okamžiku vidět nebo spatřit za tím něco pozitivního a napiš si k tomu kladné body. Vzpomeň si na

ně, až tato situace znovu nastane.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Zásvětná modlitba:

Maria, moje něžná , milující Matko, dovol mi pocítit tvoji mateřskou útěchu a zmírní moje bolestné pocity a můj zraněný sentiment. V tobě chci zakusit Boží dobrotu, protože jsem už ztratil smysl pro dobro a moje schopnost užasnout nad láskou je otupena. Mé srdce se zatvrdilo a je plno rozporuplných citů. Utíkám se k tobě, vrhám se ti do náruče , má přechistá Panno Maria, dotkni se mne svým Neposkvrněným Srdcem a moji zraněnou citovost uzdrav a znovu vytvoř. Zasvěcuji ti všechny své city a pocity, utvářej je ve své škole lásky, ve škole pravdy, radosti a pokoje. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

**13.den: Zasněcení naší schopnosti milovat
(emocionalita, láska, přátelství)**

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Duchu života, otevři mé srdce pro dary tvé milosti ! Duchu svatý, Pravdo, dej, ať ve zmatku množství stanovisek a názorů, poznám Boží pravdu ! Duchu svatý, Lásko, přetvoř mé srdce, abych dokázal vpravdě milovat ! Duchu svatý, Pokoji, pomoz mi, abych kolem sebe rozdával pokoj a smíření. Duchu svatý přinášející radost, ať jsem vděčný za vše dobré a krásné, které naplňuje můj život. Amen. (autor neznámý)

Vyznání víry

Boží slovo: Toto je mé přikázání: milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku nad takovouto: položit svůj život za své přátele. (Jan 15, 12-13)

Myšlenky světce:

Když někdo někoho miluje, činí mu dobro, činí tak podle svých schopností a vlastností. A tak rozděluje tvůj Ženich, dlicí v tobě své milosti podle toho kdo on je. Protože je Všemohoucí, činí ti dobro a miluje tě tak, jak jen Bůh může milovat. A protože on je Pokora a Ctnost, miluje tě s hlubokou pokorou a respektem před tebou s tím, že totéž on očekává od tebe. Naplňuje tě radostí a bohatstvím svého poznání. V tomto společenství, v očekávání tvé velké radosti z jeho přízně čeká, že mu odpovíš: Ano Pane, zde jsem, jsem tvůj a pro tebe. Jsem šťasten tím, že jsem a že mohu plnit tvou svatou vůli! (sv.Jan od kříže)

Rozjímání:

Od časů Adama a Evy v nás dřímá hluboká pochybnost, zda nás vůbec Bůh miluje. Bolestné zkušenosti opuštěnosti, které jsme od svého narození prožili, vyčítavá slova, která jsme slyšeli, ať už od rodičů nebo učitelů, přesvědčovala nás o tom, že nejsme hodni, aby nás někdo miloval. V důsledku toho je pro nás obtížné uvěřit, že existuje opravdová láska. Zkušenost našeho omezení a postižení skutečně milovat, zesiluje naše přesvědčení. Kvůli našim zraněným citům hledáme zoufale přijetí, uznání a znovuzачlenění do společnosti.

Dnes chceme zasvětit to nejvzácnější, co Bůh do nás vložil: naši úžasnou schopnost milovat a být milován/a. Kéž vás podle bohatství své slávy ráčí prostřednictvím svého Ducha vyzbrojit mocí, aby se ve vás posílil vnitřní člověk, aby Kristus vírou přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni v lásce a v ní měli svůj základ. Takto obdržíte sílu pochopit spolu se všemi svatými, co to je šíře, délka, výše a hloubka, poznáte Kristovu lásku, která přesahuje veškeré poznání a vejdete svou plností ve veškerou plnost Boží (Ef 3, 16-19). Zasněťme naše vztahy a naše nejužší přátelství, aby je Pán Bůh mohl rozvinout v plné šíři.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.:

Boží láska se uskutečňuje v jistém slova smyslu jako ospravedlnění v lidské lásce v našem vztahu k bližním, které máme, podle Božího přikázání, milovat jako sebe. A můj bližní je každý člověk bez výjimky; a proto Kristus mluví i o lásce k nepřítelům. Říká nám: Ale vám, kdo mě posloucháte já říkám: Milujte své nepřátele, dobře číňte těm, kdo vás nenávidí, dobrořečte těm, kdo vás proklínají, modlete se za ty, kdo vás hanobí(Lk 6, 27-28). Ostatně Ježíš sám nám dal příklad takové lásky, když ho křižovali, modlil se za ty, kteří ho chtěli zabít. Na tomto místě si položme otázku: jak je možné, že člověk dokáže milovat, cítí-li se sám nenáviděn a navíc, když sám uvnitř sebe cítí nenávist a zášť nebo aspoň odpor nebo řečneme antipatii vůči jistě

osobě ? Skutečně zde je, co se týká našich pocitů, velká obtíž, dá se říci dokonce protiklad. Když cítím averzi, či dokonce nenávisť, jak v sobě mohu v ten sám okamžik najít a pocítit lásku ? Je to možné, neboť láska není ohraničena našimi pocity. Láska je zakořeněna v každém člověku hlubokými kořeny, které zasahují až do našeho duchovního "já", do našeho intelektu, do naší vůle. Chceme-li tedy naplnit přikázání lásky (obzvláště k našim nepřítelům), musíme tedy pokorně sestoupit až k těmto našim kořenům. Výsledkem bude, že naše láska bude obtížnější, ale za to mnohem větší. V lásce se nedávejme vést jen reakcemi našich citů, ale rozjímajme o tom, co je skutečně dobré. A tak se budeme učit ovládat své emoce a skutečně sami sebe vychovávat a posilovat. To však vyžaduje trpělivost a vytrvalost. (Tokio, 24.února 1981)

K zamyšlení: V příštích dnech se můžeš rozhodnout, že ke všem lidem kolem sebe budeš příjemný, pro každého budeš mít dobré slovo, zvláště pro ty, které "nemusíš". A pokud možno, udělej konkrétní krok k usmíření - na příklad - usměj se .

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Otče nebeský, ty jsi pramenem opravdové lásky. V tobě, skrze tvého Syna a v Duchu lásky si chci vytvořit schopnost pravdivé, silné a trvalé lásky. Mým stvořením jsi mi dal všechny potřebné dary milovat a být milován/a, ale zároveň cítím svou slabost a nedokonalost.

Maria, zasvěcuji ti svou schopnost milovat, kterou dobrý Bůh vložil do mého srdce a všechno ve mně co mne brzdí a omezuje, nauč mne mít rád/a. Vypros mi Maria milost a sílu Ducha svatého, kterou ti Bůh daroval, abych i já dokázal/a milovat jako ty a zcela se Bohu odevzdal/a. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dátí. Amen.

14.den: Zasvěcení našich rodinných vztahů.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Přijď Otče světla, dej mi svou moudrost, s chutí pravdy a lásky která naléhá, aniž by vůli nutila; dej mi svou milost, jež je tak plodná onou úžasnou přitažlivostí; dej mi svůj svatý a hluboký pokoj a svou všemohoucí pomoc. (sv. Ludvík M. Grignion z Montfortu)

Vyznání víry

Boží slovo: Děti, poslouvejte své rodiče v Pánu: je to správné. Cti otce svého a matku svou, to je první přikázání, k němuž se pojí i zaslíbení: aby ti bylo dobře a těšil ses na zemi dlouhému životu. A vy, rodiče, nepopuzujte své děti ke hněvu, ale užívejte při jejich výchově trestů a napominání, jaké vycházejí z vnuknutí Páně. (Ef 6, 1-4)

Myšlenky světce:

Bůh je Otec a tento Otec je Láska. Bůh je nekonečnou krásou a je vůči nám plný dobré vůle. Nyní tento nekonečný, který jménu Otec, jež je věnováno darem světu, dal úplně nový význam. Potřebuješ se pouze porozhlédnout, abys poznal, jak je Bůh dobrý a jak velmi nás miluje. (Marcel Van)

Rozjímání: Všichni sníme o ideální rodině. O otci, který je doma plný porozumění, mírný a zároveň silný; o milující mamince, trpělivé a jemnocitné; o rodičích, s nimiž je možno pohovořit o čemkoliv, aniž bychom se báli zklamání jak jejich, tak našeho. Realita je ovšem často úplně jiná, jejímž následkem bývá zahořklost nebo revolta, zklamání a deprese. Když nyní zasvětime Bohu naše bolestné rodinné vztahy, pak můžeme skrze modlitbu s naší něžnou Matkou Marií a svatým Josefem dosáhnout nemožného: získáme sílu milovat a milost odpuštění. Nebudeme napříště odsuzovat příslušníky své rodiny, kteří nám způsobili bolest. A dosáhneme porozumění a odpuštění ze strany rodičů, pokud jsme my byli důvodem jejich utrpení. Chceme-li, můžeme všechno vložit na Boha a tím svolat nebeské požehnání Boha Otce na celou svoji rodinu. Proto klekám na kolena před Otcem, od něhož pochází každý nebeský i pozemský rod (Ef 3,14). Dej, Pane, abychom ti byli vděční za všechno, čím nás naši rodiče obdarovali: životem, schopností milovat, materiálními a duchovními dobry, hmotnou i duchovní podporou. Prosím, žehnej jim za vše, co pro nás učinili.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.:

Rád bych připojil zvláštní výzvu, která vyžaduje ozdravení zdroje nezměrné frustrace a utrpení v mnoha rodinách na celém světě. Rodiče a starší lidé často cítí, že s vámi ztratili kontakt a jsou znepokojeni, tak jako Panna Maria a Josef byli znepokojeni, když zjistili, že se Ježíš v Jeruzalémě ztratil.

Mnoho starších rodičů se vaší vinou cítí opuštěnými. Je tomu tak nebo ne? Nemělo by tomu tak být! Váš vztah by se měl vyvíjet jinak! Někdy jste velmi kritičtí vůči světu dospělých - i já jsem byl takový - a leckde jsou zase oni velmi kritičtí vůči vám. Není to nic nového a často k tomu nechybějí reálné podklady. Ale vždycky si musíte uvědomit, že rodičům vděčíte za svůj život a za své vychování. Nezapomínejte na dluh, který vůči nim máte. Čtvrté přikázání lapidárně vyjadřuje požadavek spravedlivého chování vůči nim (KKC 2215). Ve většině případů se postarali o vaši výchovu za cenu osobních obětí. Díky nim jste byli uvedeni do kulturního a sociálního dědictví svého společenství a své země. Všeobecně řečeno, rodiče byli vašimi prvními učiteli víry a mají tedy plné právo očekávat od svých synů a dcer zralé plody své námahy, stejně jako děti a mladí mají plné právo očekávat od svých rodičů lásku a péči, které jim umožní zdravý vývoj. Žádám vás,

abyste budovali mosty rozhovoru a vzájemného sdílení se svými rodiči. Neuzavírejte se, ale komunikujte a milujte. Vyvíjejte zdravý tlak na společnost a pomáhejte jí zbořit přehrad, které vznikly mezi generacemi ! Aby nebylo žádných přehrad ! Aby jednotlivé generace spolu vytvářely společenství, společenství mezi dětmi a rodiči.

A v takové atmosféře může Ježíš říci - posílám vás... Všechno začíná v rodině.

(10. svět. den mládeže v Manile, 15.1.1995)

K zamyšlení:

Zaveď rozhovor se svými rodiči, s otcem i matkou a svými sourozenci ohledně smíru ve vaší rodině v případě, že máte mezi sebou vážné rozpory. A jako důkaz prvního kroku k tomuto smíru, poděkuj/te svým rodičům za dar života, pobuď/te s nimi nějakou dobu a zaveď/te rozhovor a začněte hledat cesty a způsoby dialogu mezi sebou navzájem.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Zásvětná modlitba: Svatá Rodina z Nazareta, byla jsi zrcadlem lásky Nejsvětější Trojice zde na zemi. Skrze tvou vzájemnou lásku, můžeme pochopit Boží záměry s každou lidskou rodinou, když je budeme hledat. Neboť všichni jsou povoláni do velké rodiny Boží.

Dnes bych chtěl skrze vás, Ježíši, Maria a Josefe, zasvětit sebe, své rodiče, sourozence, celou svoji rodinu a vztahy mezi námi Nejsvětější Trojici, zasvětit se Bohu Otci, Bohu Synu, Bohu Duchu svatému. Ať jsou naše srdce naplněna vaší láskou a milostí, aby každý z nás pocítil štěstí z toho, že se vzájemně milujeme stále více. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

Třetí týden - zasvěcení našeho duchovního bytí

15.den: zasvěcení se pravdě (vzdání se falešných obrazů Boha)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Duchu svatý, zpřítomni se mezi námi, vylej se svou milostí do našich srdcí. Uč nás co máme činit, ukazuj nám jak máme myslet, ukazuj nám jak máme pracovat. Neboť ty nade vše miluješ pravdu, nedovol, abychom přivedli vniveč co ty jsi uspořádal. Pochvala ať nás neomámí, úplatnost a falešné ohledy ať nás nepokazí. Uchovej nás stále v sobě, ať se neodchýlíme od pravdy. (z modlitby koncilních otců, 1962)

Vyznání víry

Boží slovo: Dětičky moje, nemilujme slovy ani jazykem, ale skutkem a pravdou. Podle toho zvíme, že jsme z pravdy a upokojíme před ním své srdce, kdyby nás snad naše srdce odsuzovalo, neboť Bůh je větší než naše srdce a zná vše. (1 Jan 3, 18-20)

Myšlenka světce: Nikdy se před Bohem nestrachuj! Vždyť je to tvůj milující Otec, který je schopen pouze lásky a který má jen jedno přání, být tebou opět milován. Žizní po našich pažích, malých srdcích, která vznikla v jeho stvořitelských rukou a do nichž vložil jiskru lásky ze svého Srdce. (Marcel Van)

Rozjímání: Nyní tedy v ještě větší důvěrnosti s Duchem svatým můžeme rozpoznat pravdu. Není to žádný pojem nebo představa, ale osoba Ježíše Krista. Člověk přichází ke Kristu jen skrze Ducha svatého(srv 1Kor 12,4). Duch svatý to je, který nás uvádí do celé pravdy (srv Jan 16,13). Tím, že mu denně v modlitbě nasloucháme, léčí nám naše často falešné představy o Bohu. Naše zraněné dětství, naše dějiny, naše kultura, naše individualita a mentalita i naše okolí, vytvářejí o Bohu různé a často velmi pokřivené představy. Apoštolé chodili s Ježíšem a poslouchali jeho slova po tři roky a přece ho nepoznali úplně. U nás jde začasté o totéž a mnohá tajemství jsou nám dosud skryta. Klaněním a uctíváním poznáváme Ježíše Krista stále hlouběji právě působením Ducha svatého. Protože on je Pravda (srv Jan 14, 6).

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Kristus mladíkovi z evangelia odpovídá. Říká: nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Slyšeli jsme na co se ptal mladík: Mistře dobrý, co musím dělat, aby se mi dostalo věčného života? Jak si mám počínat, aby měl můj život plný smysl a hodnotu? Tak bychom přeložili jeho otázku do jazyka naší doby. V této souvislosti Kristova odpověď znamená: jen Bůh je konečným základem všech hodnot, jen on dává konečný smysl naší lidské existenci.

Jen Bůh je dobrý. To znamená, že v něm a jen v něm mají všechny hodnoty svůj první zdroj a konečné naplnění. V něm je „alfa i omega, začátek i konec.“ Jen v něm nacházejí hodnoty svou pravost a své definitivní potvrzení. Bez něho – bez odkazu na Boha – celý svět stvořených hodnot jako by visel v absolutní prázdnotě. Ztrácí svou průzračnost, svoji schopnost promlouvat. Zlo vystupuje jako dobro a dobro je diskvalifikováno. Nepředvádí nám to i zkušenost naší doby všude tam, kde byl Bůh vytlačen za obzor posuzování, hodnocení a činů ...?

Proč jen Bůh je dobrý? Protože On je láska. Takovou odpověď dává Kristus slovy evangelia a především svědectvím svého života a smrti: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna. Bůh je dobrý, protože je láska. Řekli jsme, že ptát se po hodnotě a po smyslu

života patří k zvláštnímu bohatství mládí. Vychází to ze samé podstaty hledání a neklidu, souvisejících s životním plánem, který máme přijmout za vlastní a realizovat. Tím spíše, je-li mládí vystaveno zkoušce osobního utrpení anebo když si hluboce uvědomuje utrpení druhých, když je otřeseno všemožnými projevy zla ve světě a konečně když stojí tváří v tvář tajemství hříchu, lidské nepravosti (mysterium iniquitatis). Kristova odpověď zní: jen Bůh je dobrý ... jen Bůh je láska. Tato odpověď může připadat těžká. Ale je rozhodná a je pravdivá. Obsahuje konečné řešení. Modlím se, abyste vy, mladí přátelé slyšeli tuto Kristovu odpověď a byla k jejímu přijetí a naplnění! Takový je Kristus v rozhovoru s mladíkem. Takový je v rozhovoru s každým a každou z vás. Když mu říkáte Mistře dobrý, ptá se: Proč mě nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, jenom jeden: Bůh. Takže to, že já jsem dobrý, vydává svědectví o Bohu. Kdo viděl mne, viděl Otce. Tak mluví Kristus – učitel a přítel, pro vás vskutku osobní. Abyste našli vnitřní cestu k jejímu pochopení, Kristus – ukřižovaný a zmrtvýchvstalý. Stejný včera, dnes i navěky.
(apoštol. list "Dilecti amici", č. 4, 1985)

K zamyšlení: Polož si otázku: která božstva nebo idoly v mém životě mne odvádějí od klanění a uctívání Trojjediného Boha ? Komu nebo čemu dávám ve svém životě přednost před Bohem a jeho láskou? (auto, sport, zábavy, koníčky) Zkus na tyto bůžky, ať materiální nebo lidské či společenské zapomenout aspoň na nějaký čas a pokud zažiješ nějakou škodu, popros upřímně Pána Boha, aby ti ji nějakým způsobem nahradil.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Ó Maria, dcero Boha Otce a nevěsto Ducha svatého, tvé srdce a tvůj pohled je upřený na pravé světlo. Bůh je pro tebe vším a ty zůstáváš v nesmírné lásce v Srdci Nejsvětější Trojice. Tys v pravdě následovala Ježíše, který je cesta, pravda a život. Dnes přede mnou leží tolik cest, tolik různých "pravd", které slibují štěstí. Ty jsi, Maria, Matkou pravdy; ochraňuj mne před iluzemi a přeludy, před lží a falešnými ambicemi. Zasvěcuj se Ježíši, v němž najdu pravdivou Boží tvář. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dátí. Amen.

16. den: Zasněžení našeho utrpení.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Zapal v nás svůj oheň, Duchu zmrtevýchvstalého Krista, Duchu soucitu, Duchu chval; tvá láska ke každému člověku nikdy nepomine. Duchu živého Boha, člověk je zmítán pochybnostmi a váhavostí, vše se zdá zničeno a spleteno a tu přicházíš ty. Zapaluješ oheň, který žhne uvnitř našeho popela. Ty živiš tento oheň našimi výzvami, našimi ranami, vším, co nás na nás samotných bolí a trápí, čím trpíme od jiných, takže tvým ohněm spaluješ balvany bolestí našich srdcí, ty Světlo v našich temnotách, Úsvite našich nocí. (bratr Roger Schutz - Taizé)

Vyznání víry

Boží slovo: Soudím totiž, že utrpení nynějšího času jsou nesrovnatelná se slávou, která na nás má být zjevena. Vždyť tvorstvo v očekávání touží po zjevení Božích synů: bylo-li podrobno marnosti – ne proto, že by si to bylo přálo, ale kvůli tomu, který si je podrobil – stalo se to s nadějí, že i ono bude osvobozeno od poroby porušenosti a vejde pak do svobody a slávy Božích dětí.

(Řím 8, 18-21)

Myšlenka světce:

Ó Maria, má nejdražší Matko, vezmi mé srdce a už nikdy se ode mne nevzdaluj, neboť tvůj pohled mi dává sílu, která vede k vítězství. Ó moje Matko, ty jsi má zástita, můj lék proti všem zraněním duše i těla, ty jsi má ošetřovatelka, jejíž ruce jsou neustále připraveny ovázat rány mého srdce a setřít slzy z mých tváří. Ó Maria, nemohu jinak než s pohledem stále upřeným na tebe, důvěřovat tvé stálé mateřské pomoci a útěše. (Marcel Van)

Rozjímání:...pohrdalo se jím, vůbec jsme si ho nevážili. On nesl naše utrpení a našimi bolestmi byl obtížen. A my jsme se o něm domnívali, že byl ztrestán, zbitý od Boha a pokořený. Ale on byl proboden za naše zločiny, zdrcen za naše provinění. Trest, jenž nám vrací pokoj, spočívá na něm a v jeho ranách nacházíme uzdravení. (Iz 53, 3-5) Tato prorokova slova jsou velmi zřetelná: ano, Kristovými ranami jsme byli uzdraveni; ne nějakým okultismem či satanismem, ne spiritismem, ani praktikami New Age (čti "ňů ejdž"), ani drogami nebo alkoholem, ani esoterikou. Byli jsme uzdraveni opravdu Ježíšovými ranami a pokud se ve svých bolestech ať fyzických či psychických ztotozníš v hluboké pokoře a důvěře s Kristem a jeho svatou Matkou Marií, dostane se ti pomoci a pocítíš nesmírnou úlevu a pokoj v srdci, zvláště pokud jsou raněny tvé city. Jsme uzdraveni jeho ranami. Svou svatou krví, prolitou za nás na kříži nám přinesl pokoj. Bůh může skutečně všechno obrátit v dobré; kříž, který byl kdysi prokletím, stal se nám pramenem našeho uzdravení.

Kristus na něm pro nás zemřel, aby z nesmyslnosti našeho utrpení vytvořil obrovskou zásluhu, kterou vykupujeme nejen hříchy vlastní, ale i hříchy těch, kteří o Bohu nevědí nebo vůbec nechtějí vědět; neboť i to je jedno z tajemství našeho utrpení a bolestí. Trpíme - li s Kristem, vykupujeme spolu s ním bolesti světa.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.:

Ježíš říká ve svém horském kázání: Blažení plačící, (kteří zakouší fyzickou nebo morální bolest), neboť oni budou potěšeni (srv Mt 5, 4). Utrpení je svým způsobem údělem člověka, který se v bolestech rodí, jeho život je provázen nesnázemi, útrapami a tísni a provází ho až k jeho cíli, k věčnosti, kam musí projít branou smrti, kde se mu dostane velkého očistění. A touto branou musíme projít všichni. Proto je tak důležité, abychom objevili křesťanský smysl lidského utrpení. S pohledem upřeným "na všechny kříže lidí dneška" jsem zdůraznil (srv Salvifici doloris, č.31), že v utrpení člověka je ukryta veliká vnitřní síla, která člověka přivádí blíže

ke Kristu(srv č.26). To je ona útěcha plačících. Mladí lidé, kteří přicházejí se svou velkorysostí, nesmí mít ve světle blahoslavenství nikdy strach z utrpení. Musí být stále připraveni sloužit trpícím a musí porozumět tomu, že jejich vlastní soužení spolu s utrpením jejich bratří a sester je spásnou hodnotou, která skrze evangelium přináší sílu a ulehčení všem trpícím. (Peru, 2.2.1985)

K zamyšlení:

Ptej se sám/sama sebe: Jak zacházím se svou bolestí nebo utrpením? Stěžuji si neustále a ztrácím tak se zřetele radost ze života? Pokus se vidět, jak díky svým bolestem rosteš a zraješ. Hledej ve svém stavu také něco pozitivního, z čehož by mohlo vzniknout něco dobrého, Bohem požehnaného. V okamžicích, kdy se stává bolest velmi silnou, mysl na tato pozitiva. V těch nejbolestnějších momentech zkus se obrátit k Bohu s prosbou: Pane, můj Bože, pevně věřím, že máš moc obrátit mé utrpení v dobro. Amen.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Modlitba zasvěcení:

Ó Maria, bolestná Matko, tys provázela Ježíše celým jeho utrpením až na kříž, kde za nás z nekonečné lásky umřel. Tak jsi se stala Utěšitelkou zarmoucených a Matkou milosrdenství. Přicházím dnes k tobě, abych před tebe položil všechno své utrpení, zvláště to, kterému nerozumím a které sotva unesu. Uzdravení nemocných, zasvěcují ti všechno své utrpení. Jako Matka, těšíš své děti a skrze tebe, Maria, chci také já, obdržet Ducha útěchy a pokoje. Uč mne těšit i mé bližní, zvláště ty, kteří jsou v úzkostech a nesnázích a nauč mne učinit z každé bolesti obětí pro Ježíše, skrze niž bude spasen svět. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dátí. Amen.

17.den: Zasvěcení naší naděje.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Duchu svatý, ty Živote duše mé, volám k tobě: osviť, veď a posilni mne, utěš a uč mne, co a jak mám činit. Slibuji ti, že se ve všem podřídím tvé svaté vůli a přijímám z tvé ruky všechno, co ty pokládáš za dobré. Jen o jedno prosím: dej mi poznat tvou svatou vůli.

(kardinál Mercier)

Vyznání víry

Boží slovo: Milovaní, už nyní jsme Božími dětmi a co budeme, nebylo dosud zjeveno. Víme, že až se zjeví budeme se mu podobat, protože ho uvidíme takového, jaký je. Kdokoli chová tuto naději v něho, stává se čistým, jako je čistý on. Kdokoli se dopouští hříchu, dopouští se též nepravosti, neboť hřích je nepravost.

(Jan 3, 2-4)

Myšlenka svěťce: Všechny hříchy světa jakéhokoli druhu vložené do lůna Božího milosrdenství jsou jako jiskra ohně, která padla na hladinu oceánu.

(sv. Albert Veliký)

Rozjímání:

Při křtu svatém nám byla darem vložena do duše naděje. V jejím světle poznáváme Boží milosrdenství. Tento plamen naděje je však nutno neustále živit, obzvláště svátostí Eucharistie a svátostí smíření (sv. zpovědi). Děláním kompromisů se svými hříchy se vzdalujeme Božímu milosrdenství. Pokud setrváváme na cestě hříchu a odmítáme se vrátit na cestu plnění Božího Zákona zvláště v závažných věcech, ztrácíme Boží přátelství a dostáváme se do stále větší temnoty; v ní ztrácíme orientaci a pokoj srdce a dostavuje se pochybnost a zmatek. Pak už se nemůžeme těšit Boží láskou a začínáme věřit, že nás Bůh opustil. Ale on nás nikdy neopustí, to my jsme od něho utekli ! A přesto stále můžeme růst v naději, ať je náš stav duše jakýkoliv. Stačí v úzkostech duše pomyslet na Boží milosrdenství a naděje se zase rozhoří; naděje, že mne Bůh přes má selhání nekonečně miluje. Pak stačí rozběhnout se zpět do Boží náruče dobrou svatou zpovědí a přijetím svátostného Krista odprosit pro nás umučeného Spasitele za spáchané hříchy. Každým dobrým rozhodnutím a činem, pomáháme znovu budovat svět. Tím, že začneme u sebe, vracíme znovu naději nejen sobě, ale i světu. Pak se můžeme stát lidmi, kteří svým životem dokazují, že Bůh všechno zlé může obrátit k dobrému, neboť Bůh je vítězem vždy.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.:

Vy jste světlo světa... Pro ty, kdo první uslyšeli Ježíšova slova, stejně jako pro nás, symbol světla vyvolává touhu po pravdě a žízeň po plnosti poznání, které jsou hluboce vtisknuty v každém lidském tvoru. Když se světlo ztlumí nebo nadobro zhasne, není možné dále vidět skutečnost takovou, jakou doopravdy je. V hluboké noční tmě pak člověk může být snadno vystrašen a cítit se ohrožen a netrpělivě čeká na ranní úsvit. Drazí mladí, je na vás, abyste se stali ranní hlídkou (srv. Iz 21,11-12) ohlašující příchod slunce, kterým je vzkříšený Kristus! Světlo, o kterém Ježíš v evangeliu hovoří, je světlo víry, nezištný Boží dar, který osvěcuje srdce a očišťuje mysl. Neboť Bůh, který řekl: Ať ze tmy zazáří světlo, je ten, který zazářil v našich srdcích, aby se zaskvělo poznání Boží slávy, která je na Kristově tváři (2 Kor 4,6). Proto slova, kterými Ježíš zjevuje svou identitu a poslání: Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života (Jan 8,12) jsou velmi důležitá

(poselství k 17. svět. dni mládeže v Torontu, 2002)

K zamyšlení: Polož při mši svaté své beznadějně situace na obětní misku při obětování darů s prosbou, aby Bůh přijal tuto tvou oběť. Tak bude moci Kristus svým světlem a novou nadějí

naplnit tvé srdce. Vyznej před ním také svůj nedostatek důvěry, abys mohl být znovu obnoven Božím milosrdenstvím a mohl začít znovu od začátku.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Zásvětná modlitba:

Ó Maria, Matko naděje, tys nezakolísala v čase zkoušek tvé víry ani na okamžik, zůstala jsi pevná i pod křížem svého Syna. Pevně jsi věřila, že Boží zaslíbení se naplní v pravý čas. Když tvůj Syn umíral na kříži, řekl: Ženo, hle tvůj syn a od té doby každý člověk se může jako tvé dítě utíkat k tobě pod ochranu, ke tvé víře a pevné naději. Zasvěcuji se ti, Matko církve, celou svou láskou, které jsem schopen. Pomoz mi, aby Boží slovo a svátosti církve, posilovaly mou víru a naději. Tak se stane můj život plodným v naději, kterou dává Bůh. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

18.den: Zasvěcení našeho Božího dětství.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého:

Přijď ó Duchu přesvatý, rač paprsek bohatý světla svého v nás vylít. Přijdi Otče nebohých, dárce darů přemnohých, rač nám myslí osvítit. Božský Utěšiteli, něžný duší příteli, rač nás mile zotavit. V práci libý pokoji, smířiteli v rozbroji, rač nás v pláči utišit. Viny z duší našich smaž a vyprahlá srdce svlaž, raněné rač vyhojit. Srovnej, co je zkřiveno, zahřej, co je studeno, a nedej nám zabloudit. (sekvence Veni Sancte Spiritus)

Vyznání víry

Boží slovo: Všichni ti, které podněcuje Boží Duch, jsou totiž Božími syny. Přece jste nepřijali ducha otroků, abyste opět propadli strachu; přijali jste ducha osvojených synů, který nám dává volat: Abba! Otče! I Duch sám se připojuje k našemu duchu a dosvědčuje, že jsme Božími dětmi. Děti a tedy dědici; dědici Božími a spoludědici Kristovými, vždyť spolu s ním trpíme, abychom spolu s ním byli oslaveni. (Řím 8, 14-17)

Myšlenka světce:

Maria je Bohem vyvýšenou formou, vytvořenou Duchem svatým, ve které se Bůh stal člověkem skrze hypostatické spojení svého Božství a člověčenství v jejím panenském lůně a zbožňovaným člověkem skrze milost. Ani jediný dech zbožštění nechybí tomuto panenskému nástroji. Kdo se do ní dá "odlít" a nechá se jí formovat, ten obdrží bez velké námahy a trápení všechny rysy Ježíše Krista, uzpůsobené něžným způsobem všem lidským slabostem, bez jakéhokoliv nebezpečí zklamání; neboť ďábel na Marii nemůže a ani nikdy nebude moci. A konečně je tento způsob svatý a neposkvrněný, bez jediného stínu hříchu. (sv. Ludvík M. z Montfortu)

Myšlenky bl. Jana Pavla II.:

V rozboru Kristova rozhovoru s mladíkem, vstupujeme do další fáze. Je nová a rozhodující. Mladík obdržel zásadní a základní odpověď na otázku: Co musím dělat, aby se mi dostalo věčného života? Odpověď se shodovala s celou jeho dosavadní životní cestou: To všechno jsem zachovával od svého mládí. Z celého srdce vám všem přeji, každému a každé z vás, aby se podobně i vaše dosavadní životní cesta shodovala s Kristovou odpovědí. Také vám přeji, aby vás vaše mládí vybavilo pevným základem zdravých zásad, aby vaše svědomí dosáhlo už v mladých letech vyzrálé průzračnosti, která vám bude v životě neustále umožňovat být „člověkem se svědomím“, „člověkem zásad“, člověkem, který budí důvěru a který je věrohodný. Takto utvořená mravní osobnost je nejzávažnějším přínosem, kterým můžete přispět k životu ve společenství, v rodině, ve společnosti, v práci a také při kulturní nebo politické činnosti – a nakonec i v samotném společenství církve, s nímž jste anebo jednou budete ve styku. Jde tu zároveň o plnou a hodnotnou autentičnost lidství a také o autentičnost rozvoje lidské osobnosti, ženské či mužské se všemi vlastnostmi, které neopakovatelně vymezují povahu této osobnosti a současně vyvolávají bohatou odezvu v životě společenství či určitého prostředí, počínaje rodinou. Každý z vás se má nějak přičinit o obohacení těchto společenství především tím, čím je. Copak se neotvírá mládí které je osobním bohatstvím každého a každé z vás, právě tímto směrem?

Člověk chápe sebe a své lidství jednak jako svůj vnitřní svět, jednak jako osobitý prostor pro život s druhými a pro druhé. Právě v tomto ohledu nabývají příkázání Desatera a evangelia rozhodujícího významu, zvláště pak příkázání lásky, které otvírá člověka Bohu a bližním. Láska je totiž svorníkem dokonalosti. Skrze ni člověk a mezilidské bratrství dozrávají nejplněji. Proto je láska největší, je prvním ze všech příkázání jak učí Kristus a v ní se všechna ostatní završují a sjednocují.

Přeji vám tedy, aby se cesty vašeho mládí setkaly s Kristem, abyste mohli před ním potvrdit svědectvím svého svědomí evangelní mravní zákon, na jehož hodnotě se v běhu pokolení shodlo tolik lidí velkého ducha.

Přeji vám také, abyste zakusili o čem mluví evangelium, až poznáte co je zásadní a důležité pro vaše mládí a pro plán života před vámi: Kristus na něj s láskou pohleděl. Přeji vám, abyste zakusili takový pohled! Přeji vám, abyste poznali pravdu že on, Kristus, na vás hledí s láskou!
(apoštolský list "Dilecti amici" č.7)

K zamyšlení: A protože Bůh je tvůj Otec, můžeš se mu svěřit s čímkoliv, protože tě miluje bezpodmínečně. Řekni mu všechno, co bys nesvěřil/a žádnému člověku na světě. Pros ho, aby s tebou zacházel jako Otec, jako tvůj Vychovatel. Dovol mu podívat se tam nebo na to, co ty nechceš vidět. Přijmi jeho laskavý pohled, kterým na tobě spočívá.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Maria, ty se těšíš z toho, že jsi milovanou dcerou Boha Otce; toto je tvoje nejhlubší identita a síla, která tě k Otci vede . Věřím, že Otec tebe od věčnosti vyvolil, abychom skrze tebe i my se stali jeho milovanými dětmi. Ale přesto mám někdy obavy z Otcova pohledu, dokonce z jeho milosrdenství. Maria, ty jsi ta žena, která drtí hlavu odvěkému nepříteli, hadovi. Zasvěcuji se tvé mateřské ochraně. Pomoz mi, abych jako ty, se stále více dostával/a do důvěryhodnějšího a láskyplnějšího vztahu s nebeským Otcem. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

19.den: Zasvěcení za štěstí, radost a naplněný život.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Dycha svatého: Božský utěšiteli, něžný duší příteli, rač nás mile zotavit. V práci libý pokoji, smířiteli v rozbroji, rač nás v pláči utiшит. Světlo duší blažící, srdce v tebe věřící, rač milostně naplnit. Člověk bez tvé pomoci slábne a je bez moci, vše mu může uškodit. Viny z duší našich smaž a vyprahlá srdce svlaž, raněné rač vyhojit. Srovnej, co je zkřiveno, zahřej, co je studeno a nedej nám zabloudit.
(ze svatodušní písně "Přijď ó Duchu přesvatý")

Vyznání víry

Boží slovo: Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly přehojně. Já jsem dobrý pastýř; dobrý pastýř dává život za své ovce. Když námezdník, jenž není pastýřem a jemuž ovce nepatří, uvidí přicházet vlka, opouští ovce a prchá a vlk je uchvacuje a rozhání. To protože je to námezdník a na ovcích mu nezáleží. Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a mé ovce znají mne, jako mě zná Otec a já znám Otce a za své ovce dávám život.
(Jan 10, 11-15)

Myšlenka světce: Bůh chce, aby ti, kteří patří jemu, byli šťastní a svatí.

(bl. Matka Tereza z Kalkuty)

Rozjímání: Společnost se nám snaží namluvit, že lidské štěstí záleží v tom, že si můžeme dělat co chceme, mít hodně peněz a nedělat si z ničeho problémy. My naproti tomu chceme zde hovořit o jiném chápání štěstí. Ježíš říká: Blahoslavení plačící..., blahoslavení, kteří jsou pronásledováni pro spravedlnost..., blahoslavení jste, kterým je spíláno pro mé jméno....(Mat. 5). Ježíš nám neslibuje klidný život, bez komplikací a obtíží. Štěstí totiž nezáleží v tom, nebýt pronásledován, ale při pronásledování nacházet bezpečné útočiště u Boha. Být šťasten znamená, vychutnávat život, protože víme, že jsme nekonečně milováni, bezpodmínečně a věčně. Život nikdy nekončí; nic jej nemůže vymazat, ani zrušit, vždy bude triumfovat nad smrtí. Mnozí lidé páchají sebevraždy, kvůli zdánlivě bezvýhodným situacím a propadnou zoufalství. Oni nevědí, že život má vždycky poslední slovo a není jediný důvod se ho vzdávat.

Čím více milujeme, čím více se pokoušíme učinit jiné lidi šťastnými, přičemž jim dáváme něco ze sebe, tím plnějším a větším bude naše vlastní štěstí. Proto kvůli plnému životu, nemáme žádného práva život vzdát! Bůh, kterému se klaníš a kterého uctíváš, Ježíš z Nazareta, je Bůh živých a ne mrtvých. Ty jsi také jeden z živých bytostí: vyber si to, co jsi.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Viděli jsme, že ten bohatý mladík, když uslyšel Ježíšovu výzvu - následuj mne - zesmutněl a pomalu odcházel, protože měl mnoho majetku. Smutek tohoto mladíka nás vede k zamyšlení. Můžeme upadnout do pokušení uvěřit, že skutečnost "být bohatý" nám může zajistit štěstí. Zároveň vidíme, že mladíkovi z evangelia se stalo jeho bohatství překážkou v následování Krista. Nedokázal říci "ano" Ježíši, ani "ne", sám sobě. Opravdová láska totiž je náročná a já bych svůj úkol správně nesplnil, kdybych vám o tom zcela jasně neřekl.

Protože Ježíš také řekl: Vy jste moji přátelé, činíte-li to, co vám prikazuji(Jan 15, 14). Láska vyžaduje úsilí a osobní nasazení, abychom splnili Boží vůli. To znamená kázeň a sebeobětování, ale také radost a lidské naplnění. Milí mladí přátelé, nebojte se upřímného úsilí, ani poctivé práce. Nebojte se pravdy! S Kristovou pomocí a skrze modlitbu dokážete odpovědět na jeho výzvu k následování. A tím také dokážete odmítnout pokušení pomíjivého nadšení a všem formám masové manipulace. Otevřete svá srdce Kristu a jeho evangelium! Otevřete se Kristově lásce, jeho pravdě a jeho radosti! Nechod'te "smutnými cestami" !
(rozjímání nad Mk 10, 17-22 v Bostonu, 10. 1972)

...a papež Benedikt XVI.: Myslíte, že snaha o společenský úspěch, touha po vlivu, vyhledávání komfortu, pokud vezmeme život v jeho celistvosti, až po vyloučení Boha z vlastního horizontu, vede skutečně ke štěstí ?

Zkušenosti nám dokazují, že hmotný nadbytek člověka uspokojuje, ale nepřináší mu štěstí. Ve skutečnosti jediná radost, která je s to naplnit srdce člověka, je ona radost, která přichází od Boha: My totiž potřebujeme radost bez hranic. Ani všednodenní starosti, ani potíže, nejsou s to uhasit onu radost, která pochází z přátelství s Bohem.

Ježíšovo vyzvání, abychom vzali denně na sebe svůj kříž a následovali ho, vypadá v první chvíli paradoxně tvrdě k tomu, co chceme. Zdá se to ponižující, pro naši touhu po sebeuskutečnění. Podíváme-li se však na problém blíže, objevíme, že tomu tak není: svědectví svatých nám dokazují, že v kříži Kristově, v lásce, kterou nám z kříže nabízí pokud se člověk vzdá sebe sama, se nachází hluboký, nevysvětlitelný mír a pokoj, pramen velkodušného darování se bratřím a sestrám, zvláště chudým a potřebným. A i toto nám přináší radost. (generální audience 6.2.2008)

K zamyšlení: Polož si následující otázku: bráním se někdy svému rozhodnutí pomáhat druhým na př. svou materiální, duševní nebo duchovní pohodlností, zpochybňováním či bagatelizováním, že mé pomoci není třeba a že bych se třeba mohl ztrapnit ? Uspokojuje mne tato má pohodlnost?

Pokuste se vzdát se svého pohodlí na několik dní a naučíte se větší radosti.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Modlitba zasvěcení: Maria, tys přijímala vždy s radostí Boží vůli, tys přijímala s radostí život tak, jak ti byl dán. Zasvěcuji ti všechn můj nedostatek důvěry, slabou víru a každý okamžik svých pochybností, že Bůh chce mé dobro. Nauč mne vytrvalosti v modlitbě, pomoz mi, abych uvěřil/a Božím zaslíbením. Skrze tebe, nejčistší Panno, zasvěcuji se Boží vůli, aby se mi dostalo nového života v Duchu svatém. Učiň mne podobným/podobnou svému Synu Ježíši, abych s radostí slyšel/a Boží volání a byl/a schopna/schopen ho následovat. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

20.den: Zasvěcení našich duchovních darů a charizmat.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Přijď Duchu svatý! Přijď a obnov tvář země! Přijď a vylej na nás svých sedmero darů! Přijď Duchu života, Duchu pravdy, Duchu společenství a lásky!

Církev a svět tě potřebuje. Přijď Duchu svatý a dej charizmatům, jimiž jsi nás obdařil, přinést bohatou úrodu. Daruj nám novou sílu a misionářské nadšení. Rozšiř v nás naše srdce a oživ naši křesťanskou angažovanost ve světě. Učiň nás odvážnými posly evangelia, abychom se stali svědky vzkříšeného Krista, Vykupitele a Spasitele světa. Posilni v nás lásku a věrnost své církvi. Amen.

(bl. Jan Pavel II.)

Vyznání víry

Boží slovo: Duchovní dary jsou bez pochyby rozmanité, ale je týž Duch; rozmanité služby, ale je týž Pán; rozmanité činnosti, ale je týž Bůh, který vše ve všech působí. Projev Ducha je každému dáván vzhledem ke společnému dobru. (1 Kor 12, 4-7)

Myšlenka svěťce: Kdo chce sklízet dobré a zralé ovoce, musí mít strom, který takové ovoce nese. Kdo chce dosáhnout ovoce života, Ježíše Krista, musí mít onen strom života, kterým je Maria. Kdo chce v sobě zakusit působení Ducha svatého, musí se držet jeho nejsvětější snoubenky Marie, ona ho učiní plodným. (sv. Ludvík M. Grignon z Montfortu)

Rozjímání: Kdo nás může lépe otevřít působení Ducha svatého, než Maria, která jím byla zastíněna (srv. Lk 1, 35)? Jakmile se k této nejsvětější Panně přiblížíme, jsme v okamžitém kontaktu s Duchem svatým. To ovšem neznamená, že bychom se v jediném okamžiku změnili jakoby mávnutím kouzelného proutku. Maria, jako naše nejlepší Matka nás chce formovat a vychovávat, abychom charizmata, duchovní dary a podněty, jichž se nám od Ducha svatého dostalo, byly Božskou inspirací nejen nám, ale i všem, ke kterým jsme posláni. To je možno tehdy, pokud dovolíme Duchu svatému aby nás vedl a naslouchali mu věrnou a vytrvalou modlitbou. Skrze Mariinu přímělu nás dovede k dokonalé věrnosti. Skrze nás pak bude činit dobré skutky, znamení a zázraky.

Rozhodněme se přece, prosit o takové věci! Rozhodněme se pro víru v zázraky Ducha svatého! Rozhodněme se stát se pro Boha zapálenými apoštoly!

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Vy, drazí mladí přátelé, máte být ve vašem prostředí, mezi vašimi vrstevníky za každé životní situace věrnými a odvážnými svědky těchto "velkých věcí". Je s vámi Maria, Panna z Nazareta, která vždy naslouchala vanutí Ducha svatého. Ta, která svou velkodušnou odpovědí na Boží záměry otevřela světu dávno vytouženou perspektivu vykoupění.

Dívaje se na ni, pokornou služebnici Páně, která byla vzata do nebeské slávy, mluvím k vám Pavlovými slovy: A říkám: dejte se vést Duchem a nebude vám hrozit, že byste uspokojovali tělesnou žádostivost(Gal 5, 16). Dovolte, aby Duch moudrosti a rozumu, Duch rady a síly, Duch poznání a bázně Hospodinovy (srv. Iz 11,2), pronikl vaše srdce i váš život a aby vašim prostřednictvím přetvářel tvář země.

Obdobně jako k vám mluvil biskup v den vašeho biřmování, opakuji vám mladým, kteří jste sem připutovali ze všech kontinentů: Přijměte Ducha svatého! Proniknutí mocí, která z něho vychází, staňte se budovateli nového světa, světa jiného, opírajícího se o pravdu, spravedlnost, solidaritu a lásku. (z homilie při mši sv. o svátku Nanebevzetí P. Marie, Jasná Hora, Čenstochová, 1991)

K zamyšlení: Ptej se sám/sama sebe: Jak užívám darů a schopností, které do mne Duch svatý

vložil? Je mi vůbec známo, že nějaké schopnosti či nadání mám? Můžeme také mluvit o hřivnách, které jsme při početí dostali do vínku: snažím se o jejich rozmnožení ? (umělecké sklony, hudba, malířství, dobročinnost, atd.) Přečti si v Bibli, kde prorok Izajáš některé tyto dary vypočítává (Iz 11, 2) a které Bůh vložil také do tvého srdce. Poděkuj Bohu za tyto jeho dary!

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Zásvětná modlitba: Maria, nevěsto Ducha svatého, ved' mne k čistému, čerstvému prameni vody života, z něhož tryskají dary a milosti Ducha svatého v nevyčerpatelném množství. Vždyť jsi zvána Milostiplná! Ty jsi Matkou církve a Královnou apoštolů a proroků. Prosím tě vroucně, vypros nám nové Letnice lásky pro církev a svět. Ty jsi v srdci prosící církve a já se ti cele zasvěcuji, abys mi pomohla otevřít se cele pro nové vylití Ducha, jeho darů a charizmat pro službu nové evangelizaci a civilizaci lásky. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

21.den: Zsvěcení našeho života modlitby

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Přijď, sestup Otče světél, přijď, Bože milosrdenství, stvoř ve mně pravdivou modlitbu! Dotkni se mé duše žářem svého ohně, aby byla naplněna Bohem.

(sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu)

Vyznání víry

Boží slovo: Napsal jsem vám tyto věci, vám, kteří věříte ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život. V Bohu máme tu jistotu, že prosíme-li o něco podle jeho vůle, on nám naslouchá. A víme-li, že nám naslouchá ve všem oč ho prosíme, víme, že máme oč jsme ho prosili.

(1 Jan 5, 13-15)

Myšlenka svěťce: Tvá touha je tvou modlitbou. Pokud se nechceš přestat modlit, pak jistě nebudeš dlouho toužit. Je tvá touha stálá ? Pak je i volání tvé modlitby trvalé. Mlčet můžeš jen tehdy, přestaneš-li milovat.

(sv. Augustin)

Rozjímání: My všichni v sobě neseme jakousi nekonečnou touhu být milováni a tento požadavek lásky je, dá se říci, bezedný. Proč míváme takové trápení s tím, vrhnout se bezvýhradně do Boží náruče, jejíž moc a láska je bez hranic? Jenom Bůh může úplně a navždy nás učinit šťastnými. Naše palčivá žízeň po lásce je vlastně naším darem, který nabízíme Bohu, neboť on jediný může tuto žízeň uhasit. Tak, jako my žízníme po Bohu, tak on prahne po nás. V modlitbě se s námi setkává Kristus, tento žebrák lásky a uzdravuje naše bolesti a rány. Všechny milosti a dary, které v modlitbě dostáváme rostou úměrně s tím, jak se modlíme.

Zda to cítíme či ne, Bůh nás stále hledá a čeká nás. Opravdu: abychom rostli v modlitbě, čas od času musíme procházet údobím vyprahlosti a suchopáru, obdobím zkoušek, ale Bůh stále zůstává s námi a neopouští nás. Abychom zůstali stále otevřeni jeho trvalému působení, musíme s ním udržovat neustálé spojení skrze svátosti církve, hlavně svátostí smíření a přijímáním jeho tajemného Těla ve svátosti oltářní. Rovněž je nutné přistupovat vážně k plnění si svých každodenních povinností, tak jako k plnění povinností týkajících se bliženecké lásky.

Pravidelná osobní modlitba, klanění a nejsvětější oběť mše svaté, promění naše srdce, takže se budeme stále více podobat Bohu. On nám otevře dosud nevídaný svět. Chvály a prosby nám dají radost a lásku, kterou můžeme sdílet s ostatními. Drž se pevně modlitby; potřebuješ ji, abys byl schopen opravdově milovat.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Zajisté by mohly sociální či kulturní zvyklosti, tak jako vaše osobní zážitky vaše cesty víry ovlivnit nebo dokonce úplně odvrátit. Ale ve skutečnosti, pokud budete chtít, uprostřed všech těžkostí a potíží - kterým dobře rozumím - máte mnoho možností jít každý svou osobitou cestou víry a s pomocí Boží milosti tuto vaši víru žít ! Máte k tomu prostředky ! Využíváte je skutečně ? Ve jménu veškeré lásky, kterou k vám cítím, neváhám vás pozvat : Otevřte všechny brány Kristu! Čeho se obáváte?! Důvěřujte mu ! Mějte odvahu jít a následovat ho ! To ovšem vyžaduje vyjít ze sebe sama, ze svých názorů, ze svých životních zkušeností, ze své lhostejnosti, z nekřesťanských obyčejů a zvyků, v jejichž závislosti možná jste. Ano, to chce cvičit se v odříkání, odvážit se konverze, kterou si lze toužebně přát a vyprosít v modlitbě, abyste mohli začít praktikovat svoji víru.

Ať se Kristus stane vaší cestou, pravdou a životem ! Ať se stane vaším Spasitelem a vaším štěstím. Dovolte Kristu, aby se chopil celého vašeho života, aby všechny vaše vztahy, aktivity, city a myšlenky byly s ním spojeny takříkajíc kristocentricky. Přeji si, abyste Ježíše Krista Boha uznali jako Začátek i Konec vašeho života.

(poselství k 8. svět. dni mládeže, 1993)

...a papež Benedikt XVI.: ...Nejdůležitější je, že se rozvíjí váš osobní vztah k Bohu. Tento osobní vztah se nejvíce projevuje v modlitbě. V samotné Boží podstatě je, že on hovoří, naslouchá a odpovídá. Skutečně nás sv. Pavel vybízí, abychom se modlili bez ustání (srv. 1 Sol 5, 17).

Nehledě k tomu, že nám v naší osamocení, abychom se vyhnuli vzestupům a pádům života, pomáhá nejvíce modlitba, jíž vtahujeme Boha do hlubin našich životů a jejím prostřednictvím si Bůh přitahuje zase nás k sobě včetně těch, kteří stojí jen na okraji a těch, kteří jdou úplně jinými cestami. (srv. Spe salvi, 33) Jak nás svatí názorně poučují, měla by se naše modlitba stát praktikující nadějí. Jejich celoživotním přítelem a průvodcem se stal Kristus, s nímž na všech svých cestách a ve všech možných i nemožných situacích ....hovořili. (projev v New Yorku, 19. 4. 2008)

K zamyšlení: Ptej se sám sebe: Kladu ve svém životě Boha vždy na první místo? Chtěl bych učinit svůj život jedinou modlitbou, to znamená žít s Bohem v trvalém přátelství? Jestliže ano, pak pokaždé, když na to pomyslíš, v okamžiku, který právě žiješ, nabídni se Bohu jako dar. Poděkuj mu za to, co se stalo a vyslov naději v to, co očekáváš, že bude.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Zásvětná modlitba: Nejsvětější Panno, celý svůj život jsi nasměrovala k Boží lásce a hledala jsi stále osobní společenství s Bohem. Maria, moje nebeská Matko, ty jsi žila neustálou modlitbou, v níž jsi Boha chválila a ve všech životních situacích jemu děkovala.

Dnes ti zasvěčuji svá přání milovat Boha a jemu sloužit, aby se můj život stával modlitbou, abych v každém okamžiku života měl na zřeteli splnění Boží vůle a aby se můj osobní vztah k Bohu stále upevňoval. Přeji si, abych se se svým Bohem osobně setkával v modlitbě, v níž bych zakoušel jeho milost a lásku a aby mezi námi vzniklo celoživotní přátelství. Maria, veď mne k Otci. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

Týden k zasvěcení všech oblastí našeho života.

Čtvrtý týden - zasvěcení našich oblastí života

22.den: Zasvěcení našich vztahů a osamělosti. (Touha po lásce a přátelství)

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Přijď, Duchu svatý, přijď, Ohni lásky! Přijď Otče ubohých, Ty jsi pln soucitné, něžné lásky k mým ranám. Ty víš, že jediným přítelem, který mne miluje a jímž jsem nadšena jsi ty, můj něžný Ježíši. Jen ty sám můžeš mou duši uspokojit. (sv. Terezie z Lisieux)

Vyznání víry

Boží slovo: Snažte se tedy, bratři, o to horlivěji upevnit své povolání a své vyvolení. Budete-li si tak počínat, nehrozí vám nikdy nebezpečí pádu. Neboť takto vám bude navíc bohatě dopřáno vstoupit do věčného Království našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. (2 Petr 1, 10-11)

Myšlenka světce: Tak jako slunce současně svítí na cedr i na tu nejmenší květinu, jako by byly jediné na světě, tak se stará milý Pán Bůh osobně o každou duši, jako by byla sama jediná. A tak jako v přírodě, vše roste a kvete podle ročních dob, takže na příklad malá sedmikráska vykvete do krásy, tak se děje všechno dobré každé jednotlivé duši. (sv. Terezie z Lisieux)

Rozjímání: V nebi budeme dokonale sjednoceni s Bohem, takže všechny naše tužby budou plně uspokojeny (srv. Flp 4, 19). To je naše nejvyšší povolání. Už se nebudeme ženit ani vdávat (srv. Mk 12, 25). Co to tedy pro náš život znamená? Jestliže naše naprosté štěstí hledáme v mezilidských vztazích, zažijeme velmi často naprosté zklamání; protože lidé nejsou Bohem, který jediný je s to, splnit naše všechna očekávání. Kdo svoje manželství žije jen ve dvou, a tak ze svého vzájemného vztahu vyloučí toho třetího - Boha - pak nemůže očekávat, že jeho/její touha po štěstí se úplně vyplní. Často dochází k životním zklamáním, neboť Boží posila, zvláště v těžkých obdobích zkoušek, je vždycky přítomná, pokud o ni člověk usiluje. Boha je třeba pozvat do každého svazku, který lidé mezi sebou navazují, protože Boží Duch, je Duchem lásky a ta je v každém svazku nutná. Jinak se časem pouto rozpadá, ať manželské či jiné.

Nemusíme se bát postavit ve svém životě Boha na první místo. Jistě to nebude znamenat, že přijdeme o své přátele, ale získáme tím sílu a svobodu. Neboť láska a přátelství by měly být vždy postaveny na svobodném rozhodnutí. Také bychom se neměli obávat samoty nebo osamocení. Člověk se někdy snaží svou vnitřní prázdnotu zaplnit materiálními požitky. Protože zapomíná, že zde na zemi není nikdy sám. Bůh je pro nás zde vždy a stále. Rozhodněme se tedy pro lásku; ale pro skutečnou lásku !

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Mnoho mladých, ale také starších lidí, hledá příjemnou atmosféru malých lidských společenství, kde by ztratili svou anonymitu a mnohdy také, aby unikli strachu z bezvýchodnosti své nejhlubší touhy po teple vzájemné lidské lásky a přátelství.

Lidské srdce, tento symbol přátelství a lásky, nese v sobě jistou normu a etiku. V oblasti srdce, ve kterém je vystavěna harmonická stavba osobnosti, není místa pro nějaké povrchní city či sentimentalitu. Srdce je otevřenou podstatou pro jiné, svou schopností jiným rozumět, jiné chápat, uhodnout jejich potřeby. Avšak takové srdce, schopné takové citlivosti, jež je pravá a hluboká, je velmi náchylné ke zranění zlem. Proto mnohá srdce tíhnou k tomu, nebýt zraňována, že se zatvrzují...

Rozjímejme Kristův 'Testament'. Není větší lásky než ta, která dává život za své přátele. Rozjímejme Bohočlověka, onoho muže s kopím probodeným srdcem! Nebojte se ! Ježíš nepřišel proto, aby lásku odsoudil, ale aby ji osvobodil od dvojsmyslů a klamavých padělků.

(Paříž, stadion Princů 1.6.1980)

K zamyšlení: Udělej si chvílku pro sebe a tento čas zasvěť Marii. Tak uděláš zkušenost, že nikdy nejsi sám. Tímto způsobem se tvé "být sám" může stát velmi plodným. Při každém dnešním setkání pros: Maria, jdi napřed, připrav půdu pro toto setkání a zůstaň s námi. Uvidíš, jak účinná je tato modlitba!

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Maria, tys odpověděla na Boží volání hned a bez podmínek. Neměla jsi žádný strach z následků. Zasvěcuji ti dnes své přátele, má očekávání z nich více, než svůj strach, že zůstanu sám. Chtěl bych ti zasvětit i ty, jež mi Bůh přivede do cesty, aby každé setkání s mými bližními bylo jako setkání s Kristem, abychom společně budovali jeho Tělo, tedy církev. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti: Amen.

*Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna,
aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život.
Jan 3,16*

23.den: Zasvěcení našich selhání.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Prosim tě, svatý Duchu o tuto vodu; chci z ní pít, protože znám její nesmírnou cenu. Čím více mi jí dáš pít, tím více budeš oslaven. Pomoz mi v mé ubohosti, neboť jsem jako suchá třtina, klátící se ve větru. Podepři mne v mé nestálosti, neboť se měním rychleji, než vítr. Odejmi ode mne mou nevědomost, neboť jsem jako slepý od narození.

(sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu)

Vyznání víry

Boží slovo: Už nebude prokletí; v tom městě bude postaven trůn Boží a Beránkův a Boží služebníci se mu budou klanět; uzří jeho tvář a jeho jméno bude na jejich čelech. Už nebude noc; aby si posvítili, nebudou potřebovat lampy nebo slunce, neboť Pán Bůh na ně bude rozlévat své světlo a oni budou kralovat po věky věků. (Zj 22, 3-5)

Myšlenka světce: Kristus se chtěl stát na tomto světě opovrhovaným, nuzným, odkázaným na cizí pomoc a chudobným, aby ti, kteří žijí na této zemi v nesmírné chudobě, v něm se stali bohatými a měli s ním podíl v Božím království. (sv. Klára z Asissi)

Rozjímání: Pán nám říká ústy proroka Izaijáše, že jeho myšlenky nejsou myšlenkami našimi, ani jeho cesty nejsou cestami našimi (srv. Iz 55,8). V těchto slovech se skrývá celé tajemství našeho života s Bohem. Pokud pochopíme, že Bůh nás často vodí cestami jimž nerozumíme a které nechápeme, můžeme porozumět, že samotná naše selhání a neúspěchy nám mohou přinést velké požehnání. Díky jim změníme svůj život a postoje, staneme se více podobni Bohu a tím také posvěceni.

Proto pro Ježíšova učedníka neexistuje žádná skutečná porážka, tak jako pro Krista kříž neznamená konec, ale vítězství a vysvobození. Žádný člověk není schopen poznat a pochopit způsob, jakým Bůh chce zachránit svět. Cesty a způsoby, kterými nás Bůh vede ke svatosti nás snad někdy mohou vylekat, ale přesto jsme povinni Bohu Otci za vše děkovat, skrze našeho Pána Ježíše Krista. (srv. Ef 5,20)

Tajemství víry je skutečně veliké: jak jinak lze vysvětlit, že my i přes největší naše věrolomnosti, kdy jsme od Boha nejdále, můžeme být zahrnováni Boží láskou a může se v nás široce rozvinout svatost ? Stojíme zde před opravdu velikým tajemstvím. Stále dokola si dáváme ta nejlepší předsevzetí, že napravíme, uděláme, splníme to či ono, ale konkrétní život nás konfrontuje stále s našimi selháními. Jaký protiklad k našim dobrým předsevzetím! Často jsi zklamán/a, že tvůj dobrý úmysl praskl jako mýdlová bublina. Stává se, že lidé, kteří se ti zdáli jako tvůj příklad vzorného života z víry zklamou a sejdou ze správné cesty a pak začneš i ty pochybovat, zda i tvá víra je skutečná .

Dokonce můžeš být v pokušení přestat věřit úplně. Ba dokonce i potom bys měl Bohu poděkovat za to, že je stále s tebou a stále pracuje na tvém posvěcení. On tě chce vést k takové svatosti, kterou ty sám nejsi schopen uskutečnit, protože bez Boha nejsme schopni ničeho. Uprostřed svých zranění najdeš jeho spásu.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Hodnota rozhodnutí se prověřuje ve chvílích zkoušek a těžkostí. A právě v tomto nesnadném období je každý z vás povolán k odvaze rozhodnout se. Na cestě za štěstím a za světlem, neexistují zkratky. Důkazem toho je soužení těch, kteří se v historii lidstva pustili do namáhavého hledání smyslu života a odpovědí na základní otázky vepsané do srdce každé lidské bytosti.

Vy víte, že tyto otázky nejsou ničím jiným než výrazem stesku po nekonečnu, který sám Bůh vsadil do nitra každého z nás. Se smyslem pro povinnost a pro oběť, musíte tedy kráčet po cestách obrácení, obětavosti, zkoumání, práce, ochoty sloužit, dialogu a respektu ke všem, s jistotou, že vaše síla je v Pánu, který s láskou řídí vaše kroky a je připravený znovu vás přijmout jako marnotratné syny (srv. Lk 15, 11-24). Draží mladí, vybídl jsem vás, abyste byli "proroky života a lásky". Prosím vás, abyste také byli "proroky radosti". Svět nás musí poznat podle toho, že dokážeme svým současníkům sdělovat znamení velké, již dovršené naděje; naděje Krista, který pro nás zemřel a vstal z mrtvých. (poselství k XI. svět. dni mládeže, 1996)

K zamyšlení: Můžeš si vzpomenout na svůj největší životní neúspěch či selhání a pokusit se poznat v něm, jak Bůh může z pádu udělat pozitivní věc. Možná jsi se stal/a skromnější či pokornější anebo jsi se vyhnul/a ještě větší hlouposti. Nakonec poděkuj Bohu za to, že zde vůbec jsi (Žalm 139).

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Pane, ty nás posvěcuješ i v našich slabostech a selháních. Tys vyvolil ty nejslabší a dal jsi je nám za příklad, abychom dosáhli nebeského království.

Skrze nejčistší ruce Panny Marie dávám ti dnes všechny své vady, chyby a nedostatky. Tímto krokem ti chci poděkovat za všechny mé neúspěchy v mezilidských vztazích, ve škole a v práci, za všechny okamžiky, kdy jsem se cítil slabý, zneuznaný, či zostuzený.

Dej, aby se na mě vyplnilo tvé slovo: A víme, že Bůh ve všem spolupracuje pro jejich dobro s těmi, kteří ho milují, s těmi, které povolal podle svého úradku (Řím 8,28). Podepři mne svou milostí a daruj mi jistotu, že jsem opět tvým milovaným dítětem. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

**24.den: Zasvěcení naší budoucnosti.
(práce na našem obrácení, náš životní cíl)**

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Duchu svatý, dej mi uslyšet tvůj něžný a láskyhodný hlas. Chtěl bych se stát peříčkem, nesoucím tvůj dech kam chceš a nechtěl bych se od tvého vanutí ani v nejmenším odklonit. (Franz-Maria Libermann)

Vyznání víry

Boží slovo: Bohatým tohoto světa doporučuj, aby nesoudili povýšeně, neskládali svou důvěru v nejisté bohatství, nýbrž v Boha, jenž nás štědře zaopatřuje vším, abychom toho užívali. Ať konají dobro, obohacují se dobrými skutky, rádi rozdávají, umějí se podělit; takto si nashromáždí pro budoucnost pevný základ, s nímž budou moci získat pravý život. (1 Tim 6, 17-19)

Myšlenka svätce: Bojíš se, že se ztratíš sám sobě, když se daruješ jiným? Právě naopak: zdráháš-li se darovat sebe, vše ztratíš, i sebe. Můj synu, dej mi své srdce: už nikdy je neztratíš, patří-li mně. (sv. Augustin)

Rozjímání: Křtem svatým bylo do našeho srdce zaseto semeno Božího království. Musíme je starostlivě a vytrvale pěstovat, jako semeno, které bylo zaseto do země. Matka Boží říká, že teď žijeme v čase milosti. Tato skutečnost nás však mívá, pokud v našich srdcích panuje stres a obava, či dokonce strach z budoucnosti. Pokud je však v našem životě modlitba na prvním místě, můžeme sebe dokořán otevřít Božímu království. Pak budeme schopni svým životem dosvědčovat, že budoucnost může být mnohem krásnější, než se nám lidé snaží namluvit. Naše budoucnost, z křesťanského hlediska, nás nemusí zneklidňovat či dokonce děsit. Abychom tuto naději a neotřesitelnou víru v Boha znovu získali, měli bychom učinit následující:

- radikálně a nekompromisně se rozejít se svými hříchy; vzbudit účinnou lítost, celým srdcem se navrátit k Bohu Otci, i kdybys třeba stokrát spáchal stejný hřích;
- dát Boha ve svém životě na první místo;
- svátosti nám umožní žít v Bohu a s Bohem, zvláště dobrá svatá zpověď a svátost Eucharistie tě učiní Božím miláčkem.
- Pravidelná modlitba: modlitba posiluje člověka ve víře, v naději a v lásce.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Drazí mladí, tak jako praví apoštolové následujte Ježíše! Nemějte strach se k němu přiblížit, překročit práh jeho domu, mluvit s ním tváří v tvář tak, jako rozmlouváte s přítelem. (srv. Ex 33,11). Nemějte strach z nového života, který vám on nabízí: on sám vám dá možnost přijmout tento život a prožít ho s pomocí jeho milosti a s darem jeho Ducha.

Je to pravda: Ježíš je náročný přítel, který ukazuje vysoké cíle. Žádá, abychom vyšli ze sebe, šli mu vstříc a světili mu svůj život. Kdo si totiž chce zachránit život, ztratí jej, ale kdo svůj život ztratí kvůli mně a evangeliu, zachrání jej (Mk 8,35). Tento návrh se může zdát náročný a v některých případech může vyvolat i strach. Ale - ptám se vás - je lépe oddat se životu bez ideálů, světu vybudovanému podle vlastního obrazu a vlastní podoby, anebo spíše velkodušně hledat pravdu, dobro a spravedlnost, působit ve světě tak, aby mohl odrážet krásu Boha i s rizikem, že budeme muset čelit zkouškám které to obnáší?

Zbořte bariéry povrchnosti a strachu! Když si uvědomíte, že jste novými lidmi, znovuzrozenými z milosti křtu, rozmlouvejte s Ježíšem v modlitbě a naslouchejte jeho slovu: zakuste radost ze smíření ve svátosti pokání, přijímejte Tělo a Krev Kristovu v eucharistii, přijímejte ho a služte mu v bratřích a sestrách. Odhalíte pravdu o sobě samých, najdete vnitřní jednotu a naleznete ty, které

zbavuje úzkosti a hrůzy z planého subjektivismu, který nedopřává pokoje.
(Poselství ke XII.svět. dni mládeže 1997)

...a papež Benedikt XVI.: Milí přátelé, je jasné, že v každém mladém člověku je touha po štěstí, občas spojená s jakýmsi neklidem; touha, kterou však často dnešní konzumní společnost využívá špatným a odcizujícím způsobem. Je třeba brát vážně toto usilovné hledání štěstí. Vyžaduje si skutečnou a vyčerpávající odpověď.

Ve vašem věku se totiž činí první velká rozhodnutí, schopná nasměrovat život k dobru nebo ke zlu. Bohužel je nemálo vašich vrstevníků, kteří se nechají uchvátit klamnými vidinami umělých rájů, aby se pak ocitli ve smutné osamělosti. Je ale naopak i mnoho chlapců a dívek, kteří chtějí proměnit, jak řekl váš zástupce, nauku v činy, aby svému životu dali plný smysl. Chci vám všem nabídnout zkušenost svatého Augustina, který řekl, že srdce každého člověka je neklidné, dokud nenajde to, co skutečně hledá. On objevil, že pouze Ježíš Kristus je uspokojivou odpovědí na jeho touhu a každého člověka po šťastném, smysluplném a hodnotném životě (srov. Vyznání I, 1,1). Podobně jako u Augustina, přichází Pán vstříc každému z vás. Klepe na dveře vaší svobody a prosí, abyste ho přijali jako přítele. Chce vás učinit šťastnými, naplnit vás lidskostí a důstojností. Křesťanská víra znamená setkání s Kristem, živou Osobou, která dává životu nový rozměr a tím rozhodující směr. A když se srdce mladého člověka otevře Božím plánům, není už nikterak namáhavé rozpoznat a následovat jeho hlas. Pán skutečně každého volá jménem a každému chce svěřit zvláštní poslání v církvi a ve společnosti. Milí mladí přátelé, buďte si vědomi, že křest z vás udělal Boží děti a údy jeho těla, to jest církve. Ježíš vás neustále zve, abyste byli jeho učedníky a svědky. Mnoho z vás volá k manželství a příprava na tuto svátost znamená skutečné putování za povoláním. Zkoumejte tedy vážně Boží volání, abyste založili křesťanskou rodinu a vaše mládí at' je obdobím, kdy budete zodpovědně formovat svou budoucnost. Společnost potřebuje křesťanské rodiny, svaté rodiny!

Pokud vás Pán volá, abyste jej následovali ve služebném kněžství nebo v zasvěceném životě, nezdráhejte se odpovědět na jeho pozvání. Obzvláště v tomto Roce kněží se obracím na vás, mladé: buďte pozorní a otevření Ježíšovu volání nabídnout život do služeb Bohu a jeho lidu. Církev i v této zemi potřebuje mnoho svatých kněží a osob zcela zasvěcených službě Kristu, Naději světa.

(poselství české mládeži 28. září 2009)

K zamyšlení: Ptej se sám sebe: jsou oblasti v mé budoucnosti, ke kterým vzhlížím bez perspektivy naděje? Jsou mé myšlenky plné bezvýchodnosti či bez naděje?

Pokus se nalézt pro sebe, kdykoliv tě přepadne myšlenka na budoucnost, jedno slovo naděje pro vlastní povzbuzení. Vzpomeň si několikrát denně na toto slovo a tak se tvůj pohled na budoucnost pomaloučku změní. Vezmi tuto situaci tak, jako bys začal od úplného počátku, protože nikdy není pozdě !

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Modlitba zasvěcení: Maria, ty jsi se nebála budoucnosti. Ty jsi se cele darovala Bohu, když tě ústy anděla o toto požádal. I já bych chtěl/a dnes dát do tvých mateřských rukou celou svou budoucnost, aby ses stala ochránkyní mé víry, abys mne vedla a formovala tak, abych se stále více podobal/a Kristu.

Nejsvětější Panno a Matko, ty se neustále staráš o budoucnost svých dětí. Zasvěcuji ti svůj nedostatek naděje a mé strachy z budoucnosti své a budoucnosti světa. Ukazuj mi cestu tak, abych mohl/a s tvou pomocí aktivně budovat své příští dny. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

**25.den: Zasvěcení lidí, kteří nám ublížili.
(Láska odpouštějící)**

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Duchu svatý, oživ mne! Boží lásko, strav mne! Cestou pravdy, provázej mne! Maria, Matko, pohlédni na mne! Svým Ježíšem, požehnej mne! Od všeho klamu, nebezpečí a zla, vysvobod' mne! (bl. Miriam z Abelinu)

Vyznání víry

Slovo Boží: Tu přistoupil Petr a řekl mu: Pane, kolikrát proti mně smí zhřešit můj bratr a já mu mám odpustit? Až sedmkrát? Ježíš mu říká: Neříkám ti až sedmkrát, ale až sedmasedmdesátkrát. (Mt 18, 21-22)

Myšlenka světce: Je jen jediná věc, jež je třeba dělat v noci, v jediné noci tohoto života, která přichází jen jedinkrát: milovat, milovat Ježíše vši silou našeho srdce a zachraňovat pro něj duše, které miluje. (sv Terezie z Lisieux)

Rozjímání: V Africe se stal následující příběh: S jedním křesťanem zacházel jeho bratr v Kristu jako s otrokem. Urážky a ponižování, jichž se mu dostávalo velmi často nechtěl déle snášet a ve svém srdci se proti tomu vzbouřil. Během jedné mše svaté při svatém přijímání, po delším vnitřním boji, řekl konečně Ježíši: Rád bych se vzdal pomsty, kvůli tobě, ale nežádej po mně, abych mu odpustil! Jako odpověď se mu dostalo vnitřní jistoty, že Ježíš po něm odpuštění nežádá. Místo toho měl jít a požádat svého bratra v Kristu o odpuštění za svou pomstychtivost. Jeho osobní hrdost však pro něj byla tak velikou překážkou, že se téměř rozplakal. Díky Boží milosti však nakonec to s pokorou a mírností učinil a bratrovi se omluvil. K jeho velikému překvapení se jeho bližní hořce rozplakal. Byl vnitřně natolik zraněn, že trpěl svým vlastním autoritářským charakterem, kvůli němuž ztratil tolik přátel. Tato událost způsobila jeho vnitřní uzdravení, že se stal mnohem mírnější a pokornější.

Opravdu velcí budete do té míry, v jaké míře jste malí a pokorní; pak skutečně budete velcí v lásce. (od karmelitánského misionáře)

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Pojd'te a uvidíte! Setkáte se Ježíšem tam, kde lidé trpí, a přesto doufají: v malých vesničkách, rozestých po kontinentech, zdánlivě na okraji dění, kterým se podobal i Nazaret v době, kdy Bůh poslal svého anděla k Marii. Setkáte se s ním v obrovských metropolích, kde miliony lidských bytostí často žijí jako cizinci. Každý člověk je přece ve skutečnosti spoluobčanem Kristovým.

Ježíš bydlí vedle vás, v bratrích s nimiž sdílíte každodenní život. Jeho tvář je tváří těch nejchudších, nejubožejších, kteří jsou často obětí nespravedlivého modelu vývoje, jenž klade zisk na první místo a z člověka dělá spíše prostředek než cíl. Ježíšův domov je všude tam, kde člověk trpí tím, že jsou popírána jeho práva, zrazeny jeho naděje, přehlíženy jeho úzkosti. Tam, mezi těmito lidmi, je domov Krista který žádá, abyste jeho jménem osušili každou slzu a připomněli tomu, kdo se cítí osamocen, že když vloží svou naději do něj, nebude nikdy sám (srv.Mt 25,31-46). Neznamená to přehlížet rozpory a problémy s odstraňováním vlašného relativismu. Bylo by to jako přikrýt ránu, aniž bychom ji vyléčili. Bylo by v tom riziko, že přeručíme pout' ještě dříve, než dojdeme k jejímu cíli, tj. k plnému společenství. Naopak: Jde o to, abychom pracovali s pohledem upřeným ke skutečnému usmíření pod vedením Ducha svatého, s důvěrou v účinnost modlitby, kterou Ježíš vyslovil v den před svým umučením: Dal jsem jim slávu, kterou jsi mi dal ty, aby byli jedno, jako jsme jedno my: já v nich a ty ve mně (srv.Jan 17, 22). Čím více se přimknete k Ježíši, tím více budete schopni být blízko jeden druhému. V té míře, ve které vykonáte konkrétní

kroky ke smíření, proniknete do intimity jeho lásky. (poselství k XII.svět. dni mládeže, 1997)

K zamyšlení: Rozhodni se svému největšímu nepříteli neopláčet tím samým, čím ti on/ona ublížil/a. Pokus se zamyslet nad tím, zda také u tebe není část viny na vašich rozdílných stanoviscích. Popros o milost, učinit první krok k odpuštění třeba tím, že změníš chování a nebudeš si všímat pomluv a odpovíš na ně třeba úsměvem.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Zásvětná modlitba: Maria, tys provázela Ježíše při jeho ponížení bez hněvu a nenávisti vůči katům svého Syna. Zasvěcuji ti všechny, kteří mně ublížili a prosím, aby z mé mysli vymizela všechna pomstychtivost. Zasněcuji ti také všechnu dobu, kdy jsem neodpustil nebo nepoprosil o odpuštění. Daruj mi srdce litující, srdce mírné a pokorné, abych se co nejvíce připodobnil Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

26.den: Zasvěcení našich představených.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Duchu svatý, rozmnož v nás dobré dílo, které započal sám Ježíš ! Dej našemu apoštolátu nadšení, aby zasáhlo všechny lidi a všechny národy, neboť celé lidstvo bylo vykoupeno předrahou Krví Kristovou! Uděl nám svatou pokoru, opravdovou bázeň před Bohem a velkodušnou odvalu. Žádné pozemské pouto nám nemůže zabránit následovat naše povolání. Žádné sobectví, ani lenost nám nemůže zabránit usilovat o spravedlnost; žádná vypočítavost nemůže vytěsňat nekonečnou šíři tvé lásky z koutku našeho sobectví.

Každý z nás můžeme být velcí hledáním a úctou k pravdě, připraveností k oběti, až na kříž či na smrt! A všichni se mohou sjednotit v oné poslední prosbě Syna nebeskému Otci, kterou skrze tebe, Duchu lásky, odkázal své církvi a jejím zařízením, jednotlivcům a národům. (bl. Jan XXIII.)

Vyznání víry

Boží slovo: Každý ať se podřizuje vrchnostem, jež vládou. Vždyť není vrchnosti, která by nepocházela od Boha a ty, které existují, jsou ustanoveny od Boha. A tak ten, kdo vzdoruje vrchnosti, vzpírá se proti řádu, který zřídil Bůh. A kdo se vzpírá, přivolává odsouzení sami na sebe. Vládců se totiž člověk nemusí bát, když činí dobro, nýbrž když činí zlo. Přeješ si, aby ses nemusel bát vrchnosti? Čiň dobro a dostane se ti od ní pochvaly; dávejte každému, co mu náleží: komu daň, tomu daň; komu poplatky, tomu poplatky; komu bázeň, tomu bázeň; komu čest, tomu čest.

(Řím 13, 1-3, 7)

Myšlenka světce: Jednoduchá skutečnost, že vám Bůh pošle do cesty nějakého člověka, je znamením toho, že pro něj máte něco udělat. (bl. Matka Tereza z Kalkuty)

Rozjímání: On, ač jeho údělem bylo božství, nelpěl žárlivě na stavu, jenž ho činil rovným Bohu. Ale sám sebe zmařil tak, že na sebe vzal úděl otroka a stal se podobným lidem. Chovaje se jako člověk ponížil se ještě víc a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži! A proto ho Bůh povýšil a dal mu Jméno, které je nad každé jméno, aby se v Ježíšově jménu každé koleno sklonilo, převysoko na nebi, na zemi i v podsvětí a aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus jest PÁN, ke slávě Boha Otce. (Flp 2, 6-11) Nikdo Ježíši život nebere, dává jej dobrovolně. Ježíš poslouchá lidi ze svého svobodného rozhodnutí, až na smrt.

Zde můžeme nalézt jeho svrchovanou svobodu. Jeho pokrmem bylo neustále činit Otcovu vůli. Podle toho by se měl utvářet i náš vztah k autoritám. Chovat se ke svým představeným vždy s ohledem na Boha. To ovšem neznamená, abychom jim jakýmkoliv způsobem podlézali nebo se snažili špatným způsobem zalíbit. Ani bychom k nim neměli být v neustálé opozici, či vzpouře. Jen tak budeme skutečně svobodní, budeme-li si své povinnosti k vrchnosti, či jiným představeným, plnit poctivě a čestně. Žádná špatná zkušenost s autoritou by tě neměla vést ke vzpouře či opozici. Každé utrpení by se ti mělo stát zvláštní školou, v níž se naučíš být pozorným k tomu, co od tebe Bůh žádá. Než začneš reptat a obviňovat, vzdej Bohu chválu a za tuto zkoušku jemu poděkuj. Tak se necháš Bohem formovat podle vzoru jeho Syna, který byl poslušným až k smrti. Naučíš se především, proč je pro člověka nutno zvážit všechna pro a proti, abys byl vždy v souladu se svou vírou a svědomím.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Když se ptá mladík po něčem „více“, po tom, „co mi ještě chybí?“, pohlédne na něj Ježíš s láskou a tato láska nyní dostává ještě jiný smysl. Člověk je vnitřně převáděn rukou Ducha svatého ze života podle přikázání do života, v němž si je vědom daru a Kristův pohled

plný lásky vyjadřuje tento vnitřní přechod. Ježíš říká: Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a dej to chudým a budeš mít poklad v nebi. Potom přijď a následuj mě!

Jestliže tedy toužíš drahý bratře nebo sestro, hovořit s Kristem a hlásit se k celé pravdě jeho svědectví, musíš na jedné straně milovat svět, protože Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, a zároveň musíš dosáhnout vnitřního odstupu od veškeré bohaté a uchvacující reality, kterou svět znamená. Musíš se odvážit ptát po věčném životě. Vždyť věci tohoto světa pomíjejí a my všichni podléháme jeho pomíjivosti. Člověk se rodí s vyhlídkou na den své smrti v rozměru viditelného světa. Zároveň člověk, pro kterého je vnitřním smyslem života snaha zvítězit nad sebou samým, má i vše potřebné k vítězství nad světem. Vše, čím člověk – sice zakořeněný ve světě – svět přesahuje, se vysvětluje obrazem a podobou Boha, vepsanými od počátku do lidské podstaty. A toto lidské přesahování světa nejen ospravedlňuje otázky po věčném životě, ale činí je přímo nevyhnutelnými. Jsou to otázky, které si lidé kladou odedávna nejen v rámci křesťanství, ale i mimo ně. Musíte najít odvahu si je rovněž položit, tak jako mladík z evangelia. Křesťanství nás učí chápat časovost z perspektivy Božího království, z perspektivy věčného života. Bez této perspektivy časovost, i kdyby byla neobyčejně bohatá a co nejvšestranněji utvářená, nepřináší člověku nakonec nic jiného než nevyhnutelnost smrti. (apoštol. list "Dilecti amici", č.8, 1985)

...a papež Benedikt XVI.: Evangelista Lukáš vypráví, že když přišla Ježíšova hodina odejít zpět k Otci, tak se rozhodl jít do Jeruzaléma (srv. Lk 9, 51). Ve výrazu slova "rozhodl se", cítíme dokonalou Ježíšovu svobodu. On totiž ví, že v Jeruzalémě ho čeká kříž a smrt, ale v poslušnosti k vůli svého Otce, naproti tomu, uskutečňuje své svobodné rozhodnutí, v jehož základu je láska.

Kdo je svobodnější než ten, kdo je všemohoucí? Ale on neuskutečňuje svou svobodu jako svévolník či vládce. Ježíš žije svou svobodu jako službu. Tímto způsobem se může svobodně rozhodnout, zda svou svobodu nechá jen tak prázdnou, nebo ji naplní jistým obsahem. Jako život člověka sám o sobě, je také schopen darovat se svobodně a z lásky. Proto tedy: kdo je svobodnější ten, který všechny možnosti využívá ze strachu, aby o ně nepřišel anebo ten, který se rozhodl dát se do namáhavé služby, aby v ní opět našel naplnění života, skrze lásku, kterou věnoval a také obdržel? (Anděl Páně, 1. července 2007)

K zamyšlení: Vzpomeň si na nějakou příhodu, ve které jsi správným způsobem reagoval/a na jednání svého nadřízeného. Pokus se vzpomenout si jasněji, čím tato reakce byla způsobena a snaž se ji uplatňovat pokaždé, ve styku s představenými či nadřízenými.

Udělej si seznam oblastí jednání, ve kterých by ses chtěl/a nebo měl/a ještě zlepšit. Dej ho Marii a popřemýšlej, jak by asi jednala ona.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Zásvětná modlitba: Maria, ty jsi se ve všem podřizovala Boží vůli. Chtěl /a bych také z lásky se podřizovat všem, kterým jsem tím povinován/a. (...rodiče, učitelé, vychovatelé, nadřízení...). Raději bych chtěl/a sloužit, než aby se mi sloužilo. Zasvěcuji ti také všechny formy zneužívání moci, jimž jsem byl/a vystaven/a a zrovna tak osoby, které jakýmkoliv způsobem uplatňují svoji moc.

Zasvěcuji ti také všechny situace, v nichž jsem žádnou autoritu nerespektoval/a, nebo dokonce proti ní vystoupil/a s rebelií, abys mou hrdost i pokoru změnila tak, abych byl vždy s ochotou připraven/a činit Boží vůli. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

27. den: Zasvěcení našich rozhodnutí a závazků.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Přijď ó Duchu svatý! Osvět' můj rozum, abych poznal tvá přikázání; učíš silným mé srdce, abych odolal útokům nepřítele; zapal moji vůli..... uslyšel jsem tvůj hlas a nechci tvému pozvání odporovat, v němž bych říkal: .....později, zítra. Nyní a teď! - aby mi zítřek třeba nechyběl. Ó Duchu pravdy a moudrosti, Duchu rozumu a rady, Duchu radosti a pokoje ! Chci to, co ty chceš, chci to, jak ty chceš, chci to, kdy ty chceš. (sv. José Maria Escrivá)

Vyznání víry

Boží slovo: Vybízím vás tedy, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli v živou, svatou, Bohu příjemnou oběť: to je ta duchovní bohoslužba, kterou máte konat. A neberte si za vzor nynější svět, ale ať vás proměňuje obnova vaší mysli a ať díky ní rozpoznáváte, jaká je Boží vůle, co je dobré, co se Bohu líbí, co je dokonalé. (Řím 12, 1-2)

Myšlenka světce: Svatost nespočívá v tom či onom skutku, ale spočívá v ochotě srdce, učinit se pokorným a malým v rukou Božích, v nichž si svou slabost uvědomujeme a směle se s důvěrou spolehneme na Boží dobrotu. (sv. Terezie z Lisieux)

Rozjímání: Všichni pokřtění máme jeden cíl; a to, že jsme povoláni ke svatosti. Dejme si někdy trochu času na to, abychom se sami nad sebou zamysleli, jak na tom s tou svatostí jsme. Každý z nás nese svůj stavební kámen do stavby chrámu církve: někteří ve formě zasvěceného života, jiní v manželství, jiní jako kněží. Každý životní stav má svoji osobitou krásu, ale nese sebou jisté vlastní úkoly a povinnosti. Rozhodující je, aby každý člověk, ať se rozhodl pro kterýkoliv stav, byl v něm posvěcován. Mnozí však zůstanou jen u povrchního nebo ledabylého plnění stavovských povinností a závazků a úplně zapomenou to rozhodující - vlastní posvěcení.

Opravdový křesťan ve všem, co dělá a co naplňuje jeho život, vědomě spolupracuje s Bohem. Proto je nezbytné, aby každý pokřtěný nebo ten, který se na křest připravuje, zasvětil všechna svá rozhodnutí a závazky Všemohoucímu Bohu. Musíme jemu dovolit, aby svou Božskou silou a mocí působil v našich každodenních činech, tak jako i v našich modlitebních shromážděních a při našem apoštolátě. Toto Boží působení v našem životě nás bude zbavovat ustrašenosti, depresí, vyčerpání, nespokojenosti, netrpělivosti a neúspěchů a povede nás k vítězství podle Boží vůle. Tak dosáhneme trvalého pokoje a radosti a zůstaneme trvale spojeni s Bohem a v Bohu. Ode dneška chceme svá rozhodnutí napřed konzultovat s Pánem Bohem, než něco vůbec začneme.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: V této sekularizované době, kdy mnoho našich současníků myslí a žije, jako by žádný Bůh neexistoval, nebo jsou zlákáni takovými formami náboženství, které se vymykají zdravému rozumu, jste to právě vy, drazí mladí přátelé, kdo musíte znovu dát najevo, že víra je osobním rozhodnutím, které postihuje celý váš život. Ať je evangelium rádcem a kritériem všech vašich životních plánů a rozhodnutí! Pak se stanete misionáři vším, co děláte a říkáte a ať pracujete a žijete kdekoli, budete znamením Boží lásky, důvěryhodnými svědky milujícími přítomnost Krista. Vždy mějte na paměti: A lampa se nezažihá, aby se postavila pod kbelík, ale naopak na stojan, takže září všem, kdo jsou v domě (Mt 5,15)!

Jako sůl dává chuť pokrmu a světlo ozařuje temnotu, tak svatost dává životu smysl a stává se odrazem Boží slávy. Kolik světců - také mezi mladými - lze v historii církve napočítat! Ve své lásce k Bohu zazářily jejich hrdinské ctnosti před světem a tak se staly modelem života, k jehož následování církev všechny vyzývá. Vzpomeňme některé z nich: sv. Anežka Římská, Ondřej Phú Yen, Pedro Calungsod, Josephine Bakhita, Terezie z Lisieux, Pier Giorgio Frassati, Marcel Callo,

Francisco Castelló Aleu či Katerin Tekakwitha, mladá dívka z kmene Irokézů, nazývaná Lilie Mohawků. Prosím Trojjediného Boha, aby na přimluvu tohoto velikého zástupu svědků učinil z vás, drazí mladí, světce třetího tisíciletí! (Poselství k XVII. svět. dni mládeže, Toronto, 2002)

K zamyšlení: Pokud se ti v budoucnu nakytne příležitost, neboj se přiznat ke svému křesťanství. Na př. pozve-li tě někdo na návštěvu nevymlouvej se , že máte rodinnou oslavu, ale přiznej, že máš modlitební shromáždění....

Zvaž také, kde bys mohl také Bohu posloužit se svým nadáním nebo talentem...

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Maria, ty jsi svým životním rozhodnutím zůstala věrná až do konce. Dokonce jsi šla tak daleko, že jsi trpěla spolu se svým Synem. U paty jeho kříže jsi jej nezapřela. Skrze tebe, moje nebeská Ochránkyně, zasvěcuji Bohu všechna svá životní rozhodnutí, aby odpovídala evangeliu a Boží vůli, abych ve svém životě žádným způsobem Ježíše nezapřel.

Zasvěcuji ti také svoji slabost něco rozhodnout, v něčem se angažovat, tak jako rozhodnutí, která bych chtěl učinit bez Boží spolupráce. Chci skrze tento akt zasvěcení dovolit Pánu Bohu, aby každé mé rozhodnutí provázel svým laskavým pohledem, abych svými dary a schopnostmi pracoval vždy k dobru naší svaté církve. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

28.den: Zasvěcení naší svobody ve vztahu k Bohu.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Rozvaž mne, Duchu svatý, budu-li vázán na sebe; rozvaž mne, Duchu svatý, budu-li vázán na bližní; rozvaž mne, Duchu svatý, budu-li vázán na dobra tohoto světa; rozvaž mne, Duchu Svatý, budu-li vázán na čest a moc; rozvaž mne, Duchu svatý, budu-li vázán břemeny dne; rozvaž mne, Duchu svatý, budu-li vázán bídou a nocí; rozvaž mne, Duchu svatý, budu-li vázán hříchem a zlobou. (autor neznámý)

Vyznání víry

Boží slovo: Hlásáním evangelia se totiž nechlubím; je to nezbytnost, která je mi uložena. Ano, běda mi, kdybych evangelium nekázal. Kdybych tento úkol konal z vlastního popudu, měl bych právo na odměnu; pokud ne, je to povinnost, která je mi svěřena. Jakou tedy mám odměnu? Takovou, že hlásaje evangelium, nabízím evangelium zdarma, aniž užívám práva, které mi evangelium dává. (1 Kor 9, 16-18)

Myšlenka světce: Konečně jsem našla své povolání, mým povoláním je láska. V srdci Církve, mé matky, stanu se láskou... (sv. Terezie z Lisieux)

Rozjímání: Rozhlédněte se po národech, vizte, buďte ohromeni a omráčení! Neboť za vašich dnů konám dílo – nevěřili byste, kdyby se vám o něm vyprávělo (Abk 1,5). Čas se naplnil, Boží díla jsou v neustálém pohybu, Pán učinil veliké věci ve světě od časů Mesiáše. Boží skutky vynikají mnohem více. Celá Církev bude obnovena novými Letnicemi. Zažijeme mimořádná znamení na nebi i na zemi, jak o tom vypovídá prorok Joel. Potom vyleji svého Ducha na veškeré tělo. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši mladíci vidění (Joel 3,1). Nebe se sklání k zemi, ba téměř se dotýká a Boží Velebnost se stále více sjednocuje s lidstvem. Skutečně jsme byli od minulého století, touto probíhající skutečností, bohatě obdarováni naší nebeskou Matkou. Bůh je zde, čeká na to, aby žehnal našima rukama, aby našima nohama roznášel radostnou zvěst spásy do všech koutů světa, aby našimi ústy vydával svědectví.

Nedovolte, aby Boží požehnání, které se v naší době zjevuje, bylo promarněno! Duch svatý působí mocněji, než kdy v minulosti, neboť Bůh se zalyká láskou k zraněnému a trpícímu lidstvu. Touží jen a jen po tobě a čeká na tvoje „ano“. Bůh tě potřebuje, proto tě stvořil svobodného, jako je on sám, abys mu ze své svobodné vůle nabídl svou lidskou svobodu pro spolupráci na budování jeho království.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Církev je přirozeným misijním společenstvem (srv. Ad gentes, 2). Je neustále zaměřena k misijní úloze, kterou dostala od Ducha svatého o Letnicích: Obdržíte však sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí. Pak budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku i Samařsku a až do končin země (Sk 1,8). Vskutku, Duch svatý je hlavním vykonavatelem poselství církve. (srv. Redemptoris missio, kap.III) Stejně tak je křesťanské povolání nasměrováno k apoštolátu, k evangelizaci, k misiím. Kristus volá každého pokřtěného, aby se stal apoštolem ve vlastním prostředí a ve světě: Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás (Jan 20,21). Kristus vám prostřednictvím své církve svěřuje zvlášť důležité poselství: hlásat ostatním dar spásy a zve vás k účasti na stavbě jeho království. Vybízí vás i přes vaše chyby a nedostatky, protože vás má rád a důvěřuje vám. Tato bezmezná Kristova láska má být duchem vašeho apoštolátu podle slov sv.Pavla: Pobízí nás totiž láska ke Kristu při pomýšlení, že jestliže jeden zemřel za všechny, pak zemřeli všichni (2 Kor 5,14). Počítat se mezi učedníky Kristovy není soukromou záležitostí, poněvadž je nezbytné, aby byl dar víry rozdělován mezi ostatními. Proto sám apoštol píše: Hlásáním evangelia se totiž nechlubím; je to nezbytnost, která je mi uložena. Ano, běda mi, kdybych evangelium

nekázal (1 Kor 9,16). Mimoto nezapomínejte, že víra se upevňuje a roste tehdy, je-li přinášena jiným. Misijní evangelizace je skutečnost, že tato je přednostní službou, kterou může církev dnes prokázat každému člověku a celému lidstvu. Lidstvo může sice vykázat podivuhodné výsledky pokroku, ale zdá se, že ztratilo smysl pro nejvyšší hodnoty a pro sám život. Kristus Vykupitel - jak jsem napsal ve své první encyklice - zjevuje člověku plně člověka samého. Člověk, který chce sám sebe pochopit až do hlubin, musí se přiblížit Kristu. Vykoupení, které se uskutečnilo křížem, vrátilo člověku s konečnou platností jeho důstojnost a smysl jeho existence ve světě. Misie mají pouze jeden cíl, totiž sloužit člověku tím, že mu zjeví lásku Boží, která se ukázala v Ježíši Kristu. (srv.Redemptoris missio, kap.II) (Poselství k VII. svět. dni mládeže, 1992)

K zamyšlení: Najdi odvahu říci o své víře osobě, se kterou se denně vidíš a dosud neví, že jsi křesťan. Pozvi tuto osobu ke společné modlitbě nebo do modlitební skupiny.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Modlitba zasvěcení: Maria, tys věrně plnila Boží přikázání a doprovázela apoštoly v jejich službě svou mlčenlivou přítomností. Zasněcuj ti všechny momenty svého života, kdy jsem mlčel, místo abych lidem zvěstoval radostné poselství. Zasněcuj ti své těžkosti ve vydávání svědectví. Ať není zbabělostí, ale přínosem k evangelizaci, jako tvé mlčení. Maria, ty jsi evangelium žila a zachovávala jsi všechno věrně ve svém srdci. Prosím, abys mi byla na této cestě příkladem. Pomoz mi, abych se stal jako ty obrazem a věrným svědkem Všemohoucnosti Boží. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

Zasvěcení se Nejsvětější Trojici.

Pátý týden - zasvěcení se Nejsvětější Trojici.

29.den: Zasvěcení dalších osobních proseb.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Má lásko, Duchu svatý, dávám ti sebe v oběť. Proměň mne v dítě světla. Daruj mi plnost tvých milostí. Vyčisti zahradu mé duše od smetí mých hříchů, aby strom mého života přinášel dobré ovoce. Otevři mi oči, abych poznal plán, který Bůh určil mému životu. Vylej do mého srdce nepomíjející lásku, která dává radost a skrze ni, darováním celé své bytosti tobě, dosáhnu v plnosti pravého bohatství.

Svatý Duchu, patřím tobě vším, co jsem a mám. Pronikni mého ducha svou Božskou moudrostí. Osvěť den za dnem stezku mého života Božským ohněm, abych byl schopen stále nalézat Boží cesty, aby mé oči byly stále upřeny na tvoji nebeskou snoubenku Marii, od níž očekávám její mateřské vedení. Ó Duchu svatý, uděl mi poznání věčných pravd. Dovol mým očím uzřít to, co je skutečné. (Autor neznámý)

Vyznání víry

Boží slovo: A právě proto i my nepřestáváme Bohu vzdávat díky za to, že jakmile jste obdrželi Boží slovo, jež jste od nás slyšeli, přijali jste je nikoli jako slovo lidské, ale jako to, čím vskutku je, Slovo Boží. A toto slovo ve vás, věřících, stále působí. (1 Sol 2, 13)

Myšlenky světce: Ó Bože, věčná Trojice, co více mi můžeš dát, než sám Sebe? Dobro nad všechna dobra, krásu, nad všechnu krásu! Ó Hlubino lásky! (bl. Alžběta od Nejsv. Trojice)

Rozjímání: Pokud bychom se opravdu setkali s Kristem a rozhodli se, že svůj život změním, nasadíme veškeré úsilí k tomu od základů a ze svobodného rozhodnutí vzdát se všeho, co neslouží Boží slávě. Tento rozhodující a základní úsek našeho obrácení vyvolá v nebi velkou radost (srv. Luk 15, 7). Přesto jenom toto nestačí - jak říká sv. Bazil - abychom se stali podobnými Bohu. Pro dosažení tohoto cíle je nutno změnit a obnovit i další oblasti našeho života: naši povahu, životní styl, dokonce celé naše podvědomí.... To je evangelizace, která jde do hloubky. K tomu je předobrazem Panna Maria, neboť je jak říkáme Boží formou v níž byl zformován Ježíš, Bohočlověk. Proto může být z Mariiny strany zformován každý člověk k podobě a obrazu Božímu. Proto neváhejme zasvětit jí všechno, co v nás ještě potřebuje změnu a obnovu, abychom jednou mohli říci se svatým Pavlem: ...a nežiji už já, ale žije ve mně Kristus (Gal 2, 20).

Tato naše formace se děje stále a stále, dá se říci, že trvá celý život a někdy může být velmi bolestivá. Člověk často trpí tím, že není už úplně dokonalý. K tomu je však potřeba mnoho trpělivosti a pokory. Staneme se šťastnými a budeme žít ve velkém pokoji, když naši slabost a nedostatečnost budeme schopni přiznat. Když jsme všechno zasvětili, rozvine se v nás, v naší slabosti, Boží síla (srv. 2 Kor 12, 9).

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Hle, tvá matka! (Jan 19,27) Ježíš těsně před svou smrtí dává Janovi co má nejdražšího: svou matku Marii. Jsou to poslední slova Vykupitele, která tím nabývají slavnostního charakteru a tvoří jeho duchovní odkaz.

Slova anděla Gabriela v Nazaretě: Raduj se milostiplná; Pán je s tebou (Lk 1,28), vrhají světlo také na scénu na Kalvárii. Zvěstování stojí na počátku, kříž je výrazem naplnění. Při zvěstování

dává Maria své lůno lidské přirozenosti Božího Syna; u paty kříže v Janovi, přijímá do svého srdce celé lidstvo. Ta, jež je Matkou Boha od prvního okamžiku vtělení, stává se Matkou lidí v posledních chvílích života Ježíše Krista. Ona, která je bez hříchu poznává na Kalvárii ve svém nitru utrpení hříchu, který Syn na sebe bere, aby spasil lidi. U paty kříže, na němž umírá ten, kterého počala svým ano při zvěstování, Maria od Ježíše přijímá jakési druhé zvěstování: Ženo, hle tvůj syn! (Jan 19,26) Syn může na kříži vlít své utrpení do srdce Matky. Každý trpící syn cítí, že to potřebuje. I vy, drazí mladí, jste postaveni tváří v tvář utrpení: samota, neúspěchy a zklamání ve vašem osobním životě; těžkosti zařazení do světa dospělých a do profesionálního života; rozdělení a smutné události ve vašich rodinách; násilí válek a smrt nevinných. Uvědomte si však, že v těžkých chvílích, jež nechybí v životě žádného z vás nejste sami: jako Janovi u paty kříže, tak i vám Ježíš dává svou Matku, aby vás posilovala svou něhou. (Poselství k XVIII. svět. dni mládeže, 8.březen 2003)

K zamyšlení: Můžeš napsat Matce Boží dopis, v němž jí vylíš a vypočítáš všechno, co bys jí ještě rád zasvětil/a a vypíšeš věci, které ti obzvláště leží na srdci. Polož tento list na zvláštní místo, kterým je na příklad socha milostné Matky Boží, nebo za její obraz v některém kostele nebo poutním místě.

Můžeš se k tomu stále a stále vracet, pokud budeš chtít a tato zasvěcení stále obnovovat a přemýšlet, jak účinná byla dosud tato zasvěcení v tvém životě.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Ty víš, Maria, má drahá Matko, že jsou v mém nitru oblasti, do kterých jsem ještě nikomu nedovolil/a vstoupit. Dnes bych si přál/a, abys ty, má nejdražší Učitelko, přinesla do mého nitra Boží světlo. Chci se stát tvým učedníkem, chci jít do tvé školy.

Zasvěcuji ti všechno, co je v mém nitru jako černá skvrna, všechny oblasti, na nichž leží stín hříchu; všechno, co ještě teď nevidím a co chci ukryt před ostatními. Chci se stát svatým/svatou, a proto přijímám všechno, co mi Ježíš na dřevě kříže nabídl: беру si tě jako svou vlastní nebeskou Matku k sobě, abys mne vedla, abys mne formovala až k podobě svého Syna. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

30.den: Zasněčení se Duchu svatému.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: O Duchu Boží, Duchu pravdy a světla usídlí se navždy v mé duši svoji Božskou milostí. Ať tvůj dech zažene temnoty, ať se ve tvém světle množí dobré skutky.
O Duchu Boží, Duchu lásky a milosrdenství, který vyléváš do mého srdce olej důvěry: tvoje milost utvrzuje moji duši v dobrém. A dává jí nepřekonatelnou sílu: vytrvalost!
O Duchu Boží, Duchu míru a radosti, který posiluješ moje slabé a hříšné srdce, vlij do něj živý pramen Boží lásky a učíš ho nebojácným v boji.
O Duchu Boží, líbezný hoste mé duše, chci ti zůstat věrný ve dnech radosti jako i ve chvílích utrpení. Přeji si, Duchu Boží, vždy žít ve tvé přítomnosti.
O Duchu Boží, který naplňuješ moji bytost, který mi dáváš poznávat svůj Božský, Trojjediný život a který mne uvádíš do své Božské Bytosti: ve sjednocení s tebou je můj život již nyní věčný!

(sestra Faustina)

Vyznání víry

Boží slovo: Milujete-li mě, budete zachovávat má přikázání; a já budu prosit Otce a on vám dá jiného Utěšitele, aby byl s vámi na věky, Ducha pravdy, jehož svět nemůže přijmout, protože ho nevidí, ani ho nezná. Vy ho znáte, protože přebývá u vás. (Jan 14, 15-17)

Myšlenka světce: Cílem celého křesťanského života je - obdržet Ducha svatého.

(sv. Serafín ze Šarova)

Rozjímání: Jestliže se mu zasvětime, Duch svatý nás naplní Bohem, vyčistí naši duši a zapálí nás láskou. Tak, jako září jasné a průzračné předměty a samy od sebe odrážejí dopadající světlo, tak i duše, když je naplní světlo Ducha svatého, září jeho světlem a odrážejí jeho milosti dál (sv. Bazil z Cézareje, Pojednání o Duchu svatém). Proto neváhejme ani chvíli, zavolat si k pomoci Ducha svatého, neboť on se dává těm, kteří ho vzývají, těm, kteří se nechají naplnit Bohem pro milosti, jež jim on chce dát. Maria svolila, stát se snoubenkou Ducha svatého a má v nebi pro něj velkou přitažlivost.

Ludvík Maria z Montfortu nám říká: Čím více úcty k Marii najde Duch svatý v duši, tím více v této duši působí, tím lépe může do ní Krista vnášet a v Krista ji proměňovat. Na co tedy ještě čekáme ? Nabídněme Marii její výsostné místo, abychom zakusili, jak do nás vchází a jak v nás působí svatý Duch. Zasvětime-li se skutečně Duchu svatému, musíme počítat i s tím, že budeme velmi překvapeni, jak účinně a konkrétně Duch svatý působí. Musíme jemu naslouchat, abychom udělali zkušenost, že on v nás žije a čeká jen na naše přitakání, aby v nás mohl rozlítit svůj plamen a učinit z nás svědky své moci a lásky.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Kdykoliv vstoupí Duch svatý do našich životů, vždycky nás překvapí. Přináší úžasné novinky, proměňuje radikálně osoby i dějiny.

Působení Ducha svatého se neomezuje pouze na posvěcování Božího lidu svátostmi a službami, či zdobením jej ctnostmi. On také rozděluje mezi věřícími obzvláštní milosti, aby je uschopnil k rozmanitým úkolům a službám, které slouží k obnovování a rozvíjení života církve (srv. Lumen gentium 12). Dnes se církev raduje z toho, že se naplnila slova proroka Joela: Potom vylejí svého Ducha na veškeré tělo ... (srv. Joel 3, 1) Vy, kteří jste zde dnes přítomni, jste se stali hmatatelným důkazem tohoto vylití Ducha svatého. Vyzývám vás všechny shromážděné zde na náměstí svatého

Petra i všechny ostatní křesťany: Otevřte se ochotně darům Ducha svatého! Přijměte s vděčností a poslušností charizmata, která Duch svatý neustále vylévá ! Nezapomínejte, že každé charisma je dáváno k dobru všech, to znamená k dobru celé církve.

(setkání hnutí a komunit o Letnicích, Řím 1998)

K zamyšlení: Věnuj zvláštní čas modlitbě, ve které vzývej Ducha svatého a popros ho, aby ti dal pocítit svou svatou Přítomnost. Také se rozhodni, být obzvláště pozorný k jeho působení a při sebemenším rozhodnutí požádej o jeho mínění.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Maria, vyhrazuji ti opravdu místo ve svém nitru, aby Duch svatý působil ve mně silněji . Zasvěcuji se cele a plně Duchu svatému, aby se stal světlem a silou mého života. Ať mne vede a jeho stálá přítomnost mne činí silnějším. Bože, Duchu svatý, ved' mé myšlenky, má slova a mé konání. Ved' mé jednání podle své svaté vůle, ať žiji ke tvé cti a chvále a můj život ať se stane svědectvím tvého působení. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

31. den: Zasněžení se Bohu Synu.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Svatý Duchu, Bože, osvěť mne! Lásko Boha Syna, naplň mne! Duchu svatý, osvěť mne a daruj mi pravé štěstí! (bl. Miriam z Abellinu)

Vyznání víry

Boží slovo: Jsem totiž skrze Zákon mrtev pro Zákon, abych žil pro Boha: jsem ukřižován s Kristem; a nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. Svůj nynější život v těle žiji ve víře v Božího Syna, který si mě zamiloval a který se za mne vydal. (Gal 2, 19 - 20)

Myšlenka svätce: Když jsi obdržel tu milost a stal ses křesťanem, pospěš si, aby ses stal podobným Bohu. Oblékni se v Krista! (sv. Bazil)

Rozjímání: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život (Jan 3, 16). Ano, Bůh, věčný Otec nás tak nekonečně miluje, že touží přijít mezi nás, skrze svého Syna chce nám být tak blízko, že na sebe bere podobu lidského dítěte. Stal se člověkem, abychom se mu naučili důvěřovat a milovat ho. Ježíš zná naše člověčenství dokonale, až do té nejstrašnější podoby.

Ježíš tě zná, on ví co prožíváš a proto přichází, aby ti řekl, že jsi pro Boha nesmírně cenný/cenná, protože jsi Božím obrazem a proto určený/á k věčné spáse. Dal se položit do jeslí a první, kteří se mu přišli poklonit, byli obyčejní pastýři, tedy ti, kteří tehdy stáli na okraji společnosti. Zemřel na kříži mezi dvěma zločinci, kteří jistě nevedli žádný spořádaný život. A první, komu se ukázal po svém mrtvýchvstání, byla ona bývalá nevěstka Marie z Magdaly.

Boží Syn nikoho ze svého společenství nevykloučoval, nýbrž vybíral a volil si ty, kteří ho nejvíce potřebovali a kteří byli ochotni ho přijmout. Můžeš se naučit probudit v sobě také onu touhu po Kristu. Pak poznáš a zakusíš, jak skutečně se ve tvém životě projeví.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Proto také dnes opakují heslo své biskupské i papežské služby: Totus tuus. Neustále jsem ve svém životě zakoušel láskyplnou a účinnou přítomnost Matky Páně; Maria mě doprovází každý den při plnění poslání Petrova nástupce. Maria je Matka Boží milosti, protože je Matkou Původce milosti. Svěřte se jí s plnou důvěrou! Budete zářit Kristovou krásou.

Otevření vanutí Ducha se stanete neohroženými apoštoly, schopnými šířit kolem sebe oheň lásky a světlo pravdy. V Mariině škole objevíte konkrétní nasazení, které od vás Kristus očekává, naučíte se stavět ho ve svém životě na první místo a zaměřovat na něho své myšlenky a skutky. Drazí mladí, vy to víte: křesťanství není nějaký názor a nespočívá v prázdných slovech; křesťanství je Kristus! Je to osoba. Je to sám Život! Setkat se s Ježíšem, milovat ho a učinit vše, aby ho lidé milovali, to je povolání křesťana. Maria je vám dána, aby vám pomáhala navázat mnohem opravdovější a mnohem osobnější vztah k Ježíši. Maria vás svým příkladem učí spočinout pohledem lásky na tom, který nás miloval jako první. Svou přímlovou ve vás formuje srdce učedníků, kteří jsou schopni naslouchat Synu, který zjevuje autentickou tvář Otce a pravou důstojnost člověka.

Dne 16. října 2002 jsem vyhlásil Rok růžence a vyzval jsem všechny syny a dcery církve, aby učinili z této starobylé mariánské modlitby prostý a hluboký výraz kontempace Kristovy tváře. Modlit se růženec totiž znamená naučit se hledět na Ježíše očima Matky, milovat Ježíše srdcem jeho Matky. Dnes v duchu odevzdávám růženec i vám, drazí mladí. Prostřednictvím modlitby a rozjímání tajemství růžence, vás Maria bezpečně vede ke svému Synu! Nestyďte se modlit se růženec sami, když jdete do školy, na univerzitu nebo do práce, na ulici a v dopravních

prostředcích; navykněte si modlit se jej ve svých skupinách, hnutích a sdruženích; neváhejte navrhnout jej doma svým rodičům a sourozencům, protože oživuje a upevňuje rodinné svazky. Tato modlitba vám bude pomáhat, abyste byli silní ve víře, stáli v lásce a radostní a vytrvalí v naději. S Marií, služebnicí Páně, objevíte radost a plodnost skrytého života. S ní, učednicí Mistra, půjdete za Ježíšem po cestách Palestiny a stanete se svědky jeho kázání a jeho zázraků. S ní, bolestnou Matkou, budete doprovázet Ježíše v utrpení a smrti. S ní, Pannou naděje, přijmete radostnou zvěst velikonoce a neocenitelný dar Ducha svatého. (poselství k XVIII. světovému dni mládeže, 2003)

K zamyšlení: Pomodli se růženec během dne a rozjímej skutečně tajemství Kristova života. Zamysli se také, co by tyto události mohly znamenat ve tvém osobním životě. (na př.: ...návštěva Marie u Alžběty; když jsem Bohem zvláštním způsobem obdarován, jsem ochoten sdílet tento dar ještě s někým...?)

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Maria, ty jsi Matka Kristova i Matka moje. Tys ho počala ve svém panenském lůně a měla jsi s ním ten nejdůvěrnější vztah ze všech lidí. Také já se chci Ježíši cele zasvětit, své tělo, svou duši i svého ducha a žít s Kristem v tom nejhlubším, nejužším styku, abych se mu stále více podobal/a. Nejsvětější Panno a Matko, daruj mi svůj pohled, abych dokázal/a rozjímat jako ty, daruj mi své srdce, abych jím mohl/a milovat jako ty, daruj mi své ruce, abych mu mohl/a tak věrně sloužit, jako ty. Zasněm se Ježíši, abych své poslání křesťana mohl/a plnit pokorně a s láskou, to znamená „obléci se v Krista“ a stát se láskou. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

Ježíš Kristus, Syn Boží, moudrost Otce svého,

***ráčil mnoho trpěti v světě pro hříšného.
Kriste, pro kříž a bolest umučení svého,
dovediž nás po smrti do království svého.***

(Hymnus z nešpor velikonočního Tridua)

32.den: Zasvěcení se Bohu Otci.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Duchu Boha Otce, pronikni mne! Ó přijď Duchu svatý a naplň mne! Svou Božskou milostí Pane, očisti mne! Svou Božskou láskou Pane, zůstaň u mne! Hledám tě, volám tě, toužím po tobě. Miluji tvou blízkost. Pane, potřebuji tvou lásku a hledám tvou přítomnost. Ó přijď, přijď a naplň mne! (Text písně - autor neznámý)

Vyznání víry

Slovo Boží: Onoho dne budete prosit v mém jménu a já vám neříkám, že se za vás budu u Otce přimlouvát, neboť Otec sám vás miluje, protože vy milujete mne a věříte, že jsem vyšel od Boha. (Jan 16, 26 - 27)

Myšlenka světce: Tak jako v řádu přirozeném, dítě potřebuje otce a matku, tak v řádu milosti, pravé Boží dítě potřebuje Boha jako Otce a Marii jako svou Matku. (sv. Ludvík M. Grignion z Montfortu)

Rozjímání: Často míváme tendenci považovat Boha Otce jako přísného, trestajícího soudce, který hledá každou možnost, jak člověka potrestat. Právě opak toho je pravdou: Bůh Otec chce naše štěstí. On chce být v každém okamžiku našeho života s námi, jako opravdový Otec. Být s námi, když rosteme, chce se s námi dělit o naše radosti a bolesti, chce s námi sdílet naše starosti. Chce nám radit, když stojíme a nevíme si rady.

Maria nás vede neustále k němu. Představte si maminku, která učí chodit své dítě: postaví se za ně, vezme jeho ručičky do svých dlaní a postaví dítě před otce, který s rozpřaženou náručí čeká na první dětský krůček, aby se jeho dítě vrhlo jemu do rozpřažených rukou a on je mohl láskyplně obejmout. Tento obraz demonstruje názorně Mariinu lásku ke každému z nás a její místo v životě jednoho každého. Na nás je, abychom se rozeběhli k Otci plni důvěry. A náš cíl? Na věky spočinout v Otcově náručí.

Myšlenky Jana Pavla II.: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život (Jan 3,16). Bůh miluje svět! A navzdory odmítání, jehož je svět schopen, bude milován až do konce. Otec vás miluje od vždycky a navždy. To je neslýchaná novost, velmi prostá a ohromující zvěst, kterou církev dluží člověku (srv. Christifideles laici, 34). Kdyby nám Syn řekl jen toto jediné slovo, stačilo by to. Vizte, jakou lásku nám projevil Otec: máme být nazýváni Božími dětmi. A my jimi jsme! Nezná-li nás svět, je to proto, že nepoznal jeho (1 Jan 3,1). Nejsme sirotci; láska je možná. Protože - vy to víte - člověk není s to milovat, není-li milován.

Ale jak hlásat tuto radostnou zvěst? Ježíš ukazuje způsob, jakým máme jednat: ochotně naslouchat Otci, aby nás on učil (srv. Jan 6, 45) a zachovávat přikázání (srv. Jan 14,23). Takové poznání Otce pak bude růst: Dal jsem jim poznat tvé jméno a ještě dám poznat, a bude to dílo Ducha svatého, který uvádí do veškeré pravdy (srv. Jan 16,13). V naší době má církev i svět, více než kdy jindy zapotřebí misionářů, kteří dokážou hlásat tuto základní a útěšnou jistotu slovem i příkladem. Vy, dnešní mladí lidé i dospělí nového tisíciletí, dejte se formovat v Ježíšově škole. Staňte se věrohodnými svědky Otcovy lásky v církvi a v různých prostředích, kde rozvíjíte svoji každodenní činnost. Učinite ji viditelnou v rozhodnutích a v postojích, ve způsobu jak přijímáte osoby a jak se dáváte do jejich služeb, v plném respektování Boží vůle a jeho přikázání. Otec vás miluje. Tato úchvatná zvěst je ukládána do srdce věřícího, který jako učedník, jehož miloval Ježíš, sklání svou hlavu na Mistrovu hrud' a naslouchá jeho důvěrným sdělením: Kdo má moje přikázání a zachovává

je, ten mě miluje; a toho, kdo mě miluje, bude milovat můj Otec i já ho budu milovat a zjevím se mu, (Jan 14,21) protože život věčný je to, že tě znají, tebe, jediného pravého Boha a toho, jehož jsi poslal, Ježíše Krista (Jan 17,3). (poselství k XIV. světovému dni mládeže , 1999)

K zamyšlení: Připomeň si zážitek či okolnost, při kterém jsi silně zapochyboval/a o lásce Boha Otce. Vyhledej si v Bibli slova požehnání, která se nejlépe hodí do tvé situace a v modlitbě popros o milost, aby tento výrok se stal tvým osobním.

Desátek růžence ke cti Panny Marie.

Zásvětná modlitba: Maria, tvůj vztah k Bohu byl vždy a neustále vztahem dcery ke svému Otci. Nikdy jsi mu neodepřela žádné jeho přání, protože jsi věděla, že tě od věčnosti miluje. I já věřím, že jsem takto milován/a. Proto se celý/á Otci zasvěcuji, jeho nekonečné lásce ke mně.

Maria, svěřuji ti všechny své problémy a těžkosti, protože mi jako moje Matka rozumíš. Pomáhej mě svou mateřskou láskou poznávat stále více Boží Otcovství a tak prožívat zkušenost dítěte, kráčejícího do otevřené náruče Otcovy, který mne nekonečně miluje. Amen.

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

33.den: Zasvěcení celého mého bytí.
Byli jsme stvořeni jako lidé lásky, nástroje pokoje, lidé těšící,
lidé sklánějící se k uctívání, požehnaní.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Vzývání Ducha svatého: Ó Duchu svatý, ty Lásko Otce a Syna. Vlož do mne, co mám dnes myslet, vlož do mne to, co mám dnes mluvit, vlož do mne, kdy mám mlčet a jak se mám při tom chovat. Vlož do mne, co mám činit k větší Boží slávě, k dobru duší a k svému vlastnímu posvěcení. Duchu svatý, dej mi rozum, abych rozuměl a poznával; dej mi dostatečnou paměť, abych poznané uchoval; uč mne svým metodám a dej mi schopnost se stále učit. Dej mi prozíravost, abych věci správně vyložil a rozlišil. Dej mi milost působivé řeči. Duchu svatý, uděl mi důvěru a přesnost na počátku, veď a řiď mé kroky při uskutečňování a daruj mi úplnost při zakončení. Amen.

(Tuto modlitbu se Jan Pavel II. modlil denně)

Vyznání víry

Slovo Boží: Ať sám Bůh pokoje vás plně posvěti a ať celá vaše bytost, duch, duše i tělo se bez úhony uchová k příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Je věrný ten, který vás povolává: on to také učiní.
(1 Sol 5, 23-24)

Myšlenka svätce: Tito opravdoví apoštolé posledních dní, dají Pánu svá slova a sílu, aby se uskutečnil div.
(sv. Ludvík M. z Montfortu o důležitosti zasvěcení se P.Marii)

Rozjímání: Jak rádi a často bychom nabídli Pánu Bohu všecko! Ano, ve chvílích, kdy jsme v modlitbě zahrnuti milostmi, rádi všechno nabízíme. Tehdy jsme také schopni těch nejlepších předsevzetí. Ale v dobách plných problémů, těžkostí a starost si velmi obtížně vzpomínáme na darované milosti. To ovšem není tak špatné, neboť zasvěcením se Nejsvětější Trojici rukama Nejsvětější Panny Marie, dovolujeme Matce Boží, aby nás na naši vděčnost upozornila. Ano, ona tím, že se rozhodneme k zasvěcení sebe sama Otci, bude pečovat o to, aby se bouře našeho života zklidnily. Toužíme-li se Marii zasvětit celým srdcem, nepotřebujeme se už ničeho obávat. Protože tímto krokem zasvěcení se jí svěřujeme do rukou a ona si nepřeje ničeho více, než abychom se stali syny a dcerami Božími. Maria, Matka církve si také přeje, abychom my, děti církve, svým zasvěcením se Bohu jejíma rukama, opravdu uskutečnili naše odevzdání se do Božího vedení podle jeho nejsvětější vůle. Nedivme se, když po těchto 33 dnech budeme více vyzýváni vydávat Bohu svědectví, třeba i v drobných záležitostech. Svěříme-li se úplně do Mariiných rukou, povede nás zcela jistě a bezpečně cestou svatosti. S ní, s naší nebeskou Průvodkyní, smíme dosáhnout onoho nádherného Božího plánu lásky, který je určený našemu životu. Pod Božským vedením Ducha svatého, staneme se tam, kde jsme, tak, jak jsme, pravdivými misionáři a budeme vytvářet a přinášet dobré ovoce k prospěchu našemu, církve a celého světa.

Myšlenky bl. Jana Pavla II.: Maria je Matka Boží milosti, protože je Matkou Původce milosti. Svěřte se jí s plnou důvěrou! Budete zářit Kristovou krásou. Otevření vanutí Ducha se stanete neohroženými apoštoly, schopnými šířit kolem sebe oheň lásky a světlo pravdy. V Mariině škole objevíte konkrétní nasazení, které od vás Kristus očekává, naučíte se stavět ho ve svém životě na první místo a zaměřovat na něho své myšlenky a skutky. Drazí bratři a sestry, vy to víte: křesťanství není nějaký názor a nespočívá v prázdných slovech; křesťanství je Kristus! Je to osoba. Je to sám Život! Setkat se s Ježíšem, milovat ho a učinit vše, aby ho lidé milovali, to je povolání křesťana. Maria je vám dána, aby vám pomáhala navázat mnohem opravdovější a mnohem osobnější vztah k Ježíši. Maria vás svým příkladem učí spočinout pohledem lásky na tom, který nás miloval jako první. Svou přímluvou ve vás formuje srdce učedníků, kteří jsou schopni naslouchat Synu, který

zjevuje autentickou tvář Otce a pravou důstojnost člověka. Sami víte, drazí přátelé, že toto poslání není snadné. Stává se přímo nemožné, když se člověk spoléhá jen na sebe. Avšak co je nemožné u lidí, je možné u Boha (Lk 18,27). Opravdoví Kristovi učedníci jsou si vědomi své slabosti. Proto kladou všechnu svou důvěru v Boží milost, kterou přijímají nerozděleným srdcem, přesvědčení, že bez něho nemohou dělat nic (srov. Jan 15,5). To, co je charakterizuje a odlišuje od ostatních lidí, nejsou talenty nebo přirozené schopnosti. Je to jejich pevné rozhodnutí kráčet v Ježíšových stopách. Napodobujte je, jako oni napodobovali Krista! Kéž vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dá Ducha moudrosti a zjevení, díky němuž byste ho opravdu poznali. Kéž osvětluje oči vašeho srdce, aby vám ukázal, jakou naději vám otevírá jeho povolání, jaké poklady slávy v sobě zahrnuje jeho dědictví mezi svatými a jak mimořádné velikosti nabývá jeho moc podle mocného působení jeho síly, kterou projevil v osobě Krista tím, že ho vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích (Ef 1,17–20). (poselství k XVIII. svět. dni mládeže, 8. března 2003)

K zamyšlení: Dnes je pro tebe velký, slavnostní den! Můžeš tomuto dni dát slavnostní rámec, v němž se připravíš dobrou svatou zpovědí, přítomností na mši svaté, a věnováním mimořádného času modlitbě, k přípravě přijetí veliké milosti, kterou ti Bůh skrze tvé zasvěcení nabízí.

Desátek růžence ke cti Panny Marie

Modlitba zasvěcení: Panno Maria, moje nebeská Matko, dnes bych ti chtěl celý/á patřit. Zasvěcují se Nejsvětější Trojici skrze tvé neposkvrněné ruce, abys i z mých nepatrných myšlenek, slov a jednání uvila malou, voňavou kytičku, která by Pána Boha potěšila. Volím si tě jako svou Matku, která mne nejen povede celým mým bytím, ale nad to mě budeš utěšovat svou něžností v dobách těžkých a bolestných, ale také se budeš radovat se mnou, v čase radosti.

Zasvěcují ti dnes všecko, čím je tvořen můj život, moji minulost, současnost i budoucnost. Veď mne stále k počátkům, ke kořenům. Ano, Maria, přejí si, abys mne vedla ke svatosti. Proto i já ti říkám: Totus tuus ! - Celý/á tvůj/tvá!

S Božským Synem Máti, rač nám požehnání dáti. Amen.

Omniam ad maiorem Dei gloriam!

St. Ignatius Loyola

Všechno pro větší Boží slávu!

překlad dokončen ve svatém týdnu 2.4.2012

Zásvětný akt (podle Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu)

Zasvěcení života Kristu rukama Panny Marie.

Já, (uvést jméno)

pokřtěný/á dne (uvést datum křtu)

obnovuji v tento den milosti, slavnostně, před celou církví, své křestní sliby. Navždy se odříkám satana, všeho, čím se pyšní i jeho skutků a úplně celý/á se dávám Ježíši Kristu, abych za ním nesl svůj kříž po všechny dny svého života. Volím si dnes tebe, Maria, v přítomnosti celého nebeského dvora za svou Matku a Paní. Vydávám a zasvěcuji ti své tělo i svou duši, svá dobra vnitřní i vnější i samotnou hodnotu svých dobrých skutků minulých, přítomných i budoucích. Přenechávám ti plně a neomezené právo, abys nakládala mnou a vším , co mi patří, bez výhrady, podle svého zalíbení k největší slávě Boží v čase i věčnosti. Přijmi, Panno dobrotivá, tuto malou oběť mého nevolnictví, abych uctil podřízenost, s níž se Ježíš Kristus ráčil podrobit tvému mateřství a spojil se s ní. Přijmi oběť mého nevolnictví k uctění moci, kterou oba máte nad tímto nepatrným a ubohým hříšníkem. Přijmi oběť mého nevolnictví jako díkuvzdání za výsady, jimiž tě obdařila Nejsvětější Trojice. Panno věrná! Učiň mne ve všem tak dokonalým učedníkem a následovníkem svého Syna Ježíše Krista, abych na tvou přímluvu a podle tvého příkladu, dosáhl plnosti jeho věku na zemi a jeho slávy v nebesích. Amen.

Zkrácená verze zásvětné modlitby: Já (uvést jméno), pokřtěný/á dne (uvést den křtu), obnovuji v tento den milosti slavnostně, před celou církví, své křestní sliby. Odříkám se satana, původce zla, abych mohl žít ve svobodě Božích dětí. Zasvěcuji se a daruji se cele skrze Neposkvrněné Srdce Panny Marie, úplně a navždy Nejsvětější Trojici, Bohu Otcí i Synu i Duchu svatému. Do rukou Trojjediného Boha, svého Stvořitele a Vykupitele, odevzdávám celý svůj život, všechny své radosti i žalosti. Dávám se cele do ochrany Matky Boží Marie, aby mne její mateřská ochrana dovedla do věčného života, abych spolu s ní a se všemi nebeskými zástupy mohl oslavovat Boha po všechny věky věků. Amen.

***Slova sv. Ludvíka Marii z Montfortu, týkající se
vnitřních cvičení a zasvěcení se P. Marii.***

Tato pobožnost nás vede k tomu, abychom veškeré činnosti dělali a vykonávali s Marií, v Marii a skrze Marii. Ono nestačí toto zasvěcení učinit pouze jedenkrát, ono také nestačí toto zasvěcení opakovat každý měsíc, či dokonce každý týden. To by bylo jen jakési dočasné odevzdání se, které nemůže duši dovést k dokonalosti, kterou Maria nabízí...

Tato jedinečná úloha spočívá v tom, učinit se zhola a úplně závislým na Marii a skrze ni stát se úplně závislým na jejím Synu Ježíši Kristu. Našel jsem jen několik křesťanů, kteří svým vnitřním bytím obsáhli úplné odevzdání se a ještě méně těch, kteří v tomto odevzdání se, vytrvali.

Jedinečné cvičení této pobožnosti spočívá v tom, že všechno činím s Marií, to znamená, že Maria je pro mne nejdokonalejším obrazem veškerého mého snažení.

Dříve, než cokoliv podnikneme, musíme se vzdát našeho vlastního egoismu a všech našich osobních záměrů. Musíme poznat a hlavně uznat, že před Bohem nejsme nic a ze své přirozenosti neschopni učinit cokoliv pro své uzdravení. Proto se musíme obrátit na Marii a sjednotit se s ní a s jejími záměry i když je neznáme. Skrze Marii musíme nakonec dosáhnout sjednocení s úmysly a záměry Ježíšovými. To znamená, že se odevzdáme do Mariiých rukou jako pracovnímu nástroji. Potom ona sama začne působit v nás, s námi a skrze nás k větší cti a slávě svého Syna a skrze Syna ke slávě Boha Otce. Proto by měl být náš vnitřní život a každé duchovní působení úplně závislé na ní.

Musíme vše činit s Marií. Poznenáhlu se musíme naučit vnitřnímu soustředění tak, abychom byli schopni si učinit představu, tedy duchovní obraz Panny Marie v našem nitru. Maria se nám stane chrámem, kde budeme moci se obracet k Bohu bez obav z odmítnutí; stane se nám věží Davidovou, která nám nabídne ochranu před nepřáteli; Maria se nám stane hořící lampou, osvěčující naše nitro a zapalující v nás oheň Božské lásky; stane se nám monstrancí, která nám bude odhalovat Boží Tvář. Maria se stane naším prvním i posledním útočištěm u Boha při všech příležitostech.

Modlíme-li se, pak jediné s ní; přijímáme-li Pána Ježíše ve sv. přijímání, pak jen ve spojení s Marií, abychom Ježíše lépe a více milovali; ať pracujeme, jsme činní nebo odpočíváme, činme to vždycky s Marií. Neustále však musíme bojovat proti svému "já", proti svému egoismu, proti své osobní pýše.

Neměli bychom se nikdy na svého Pána obracet sami. Musíme ho prosit s Pannou Marií, neboť jen ona je schopna vyprosit nám svou přímluvou to, zač prosíme.

Musíme pro Marii učinit všechno. Kdo jí cele patří, zavazuje se, že bude působit jen pro její oslavu. Hledá její čest, jako nejbližší cíl, Boží slávu a čest, jako poslední cíl. Ve všem, co činí, musí se vzdávat své vlastní sebelásky, odmítnout své skryté emoce. Stále a stále musí opakovat celým svým srdcem : Pro tebe, má nejmilejší Paní, půjdu sem nebo tam, kam si přeješ, tobě z lásky učiním to, či ono, kvůli tobě přijmu utrpení či křivdu. (Tajemství Mariino č. 43 – 49)

***Apoštolský list bl. Jana Pavla II.
bratřím a sestrám řádů sv. Ludvíka Marie Grigniona
z Montfortu.***

*Skrze úctu k Panně Marii, milovat Krista celým srdcem.
Klasický text mariánské spirituality*

1) Před 160 lety bylo zveřejněno dílo, které bylo jistě určeno k tomu, aby se stalo klasickým dílem mariánské spirituality. Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu napsal počátkem 18. století traktát o opravdové mariánské úctě, ale rukopis zůstal až do roku 1842 naprosto neznámý. Celé jedno století leželo toto dílo zapomenuto. Jen dílem náhody bylo objeveno a roku 1843 zveřejněno. Po svém zveřejnění dílo zažilo veliký úspěch, neboť vbrzku se ukázalo jako mimořádně účinné dílo pro opravdovou úctu k Panně Marii. Já sám jsem ve svých mladých letech, kdy jsem hledal odpovědi na své otázky ve své bezradnosti, našel tyto odpovědi v díle O pravé mariánské úctě. Život, který byl před tím založen na strachu, stal se skrze úctu k Panně Marii klidným a radostným a skrze Marii se široce rozšířila a stala se prioritou úcta a klanění se Kristu (Dar a Tajemství).

Pod moudrým vedením sv. Ludvíka Marie jsem pochopil, že pokud se tajemství Mariino ponoří do Krista, není tím úcta ke Kristu umenšena, ale naopak zvýrazněna a nevznikne žádné nebezpečí, které by výrazným uctíváním Matky Boží umenšovalo úctu ke Kristu. Mariologické myšlení světců je zakořeněno v trinitárním tajemství a v pravdě o vtělení se Božího Slova. Církev již od svých počátků a obzvláště v těžkých okamžicích utrpení a pronásledování, odkazuje na Janovu evangelní zprávu: U Ježíšova kříže stála jeho matka a sestra jeho matky, Marie, žena Kleofášova a Marie z Magdaly. Když tedy Ježíš uviděl matku a jak vedle ní stojí učedník, kterého miloval, říká matce: Ženo, hle, tvůj syn! Potom říká učedníkovi: Hle, tvá matka! Od té chvíle ji ten učedník přijal k sobě (Jan 19, 25 - 27). Boží lid má v průběhu dějin bohatou zkušenost s Darem, který mu umírající Kristus věnoval: dar své Matky. Maria je skutečnou naší Matkou, která nás na naší pouti víry, naděje a lásky, vede stále újeji ke společenství s Kristem, jediným Vykupitelem a Zprostředkovatelem svatosti. (srv. Lumen gentium 60 a 62).

Na mém biskupském erbu je symbolicky výše uvedený text z evangelia, který se dá číst jako Totus tuus, který je inspirován školou sv. Ludvíka Grigniona z Montfortu (srv. Dar a Tajemství, str. 37-39; Rosarium Virginis Mariae, 15). Obě slova zdůrazňují odevzdání se Kristu skrze Marii tímto výrokem: Tuus totus ego sum, et omnia mea tua sunt, píše sv. Ludvík Maria a hned tlumočí: Jsem celý tvůj, můj Ježíši, a všechno, co je mé, je tvé, skrze Marii, tvou svatou Matku (traktát O pravé mariánské úctě - 233).

Škola tohoto svatého měla na můj vlastní život velký vliv a i u mnoha věřících se setkala s velkým ohlasem a velmi přispěla k rozšíření mariánské úcty. Jedná se při tom o skutečně žitou školu pozoruhodné asketické a mystické hloubky a je psána živoucím a vášnivým stylem, který velmi často užívá obrazů a symbolů. Od té doby, co žil svatý Ludvík Maria a potom se mariánská teologie dále vyvíjela, ale rozhodujícím přínosem se stal II. vatikánský koncil. Dnes je tedy možno pohledem II. vatikánského koncilu mnohem lépe pochopit montfortské učení a interpretovat je tak, že je platné v celé své podstatě.

V tomto dopise bych se rád spojil s vámi, milí bratři a sestry montfortské řádové rodiny a rozjímal s vámi nad některými aspekty spirituality vašeho zakladatele, sv. Ludvíka Marie Grigniona, která nám, v těchto těžkých okamžicích, může pomoci žít v nás důvěru v mateřskou přímlyvu naší nebeské Matky.

Ad Jesum per Mariam! Sv. Ludvík Maria nám nabízí s obzvláštní naléhavostí láskyplné rozjímání tajemství Vtělení. Opravdové uctívání Panny Marie je kristocentrické, jak učí II. vatikánský koncil: Když o ní církev zbožně uvažuje a rozjímá ve světle vtěleného Slova, s úctou proniká hlouběji do nejvyššího tajemství vtělení a připodobňuje se tak stále více svému Snoubenci. Maria, která vstoupila hluboko do dějin spásy, jistým způsobem v sobě spojuje a vyznačuje největší skutečnosti

víry. Když je oslavována a uctívána, volá věřící k svému Synu a k jeho oběti i k lásce k Otcí (Lumen gentium 65). Láska k Bohu, skrze sjednocení se s Kristem je cílem každé opravdové zbožnosti, neboť - tak píše sv. Ludvík Maria - Ježíš Kristus je jediným učitelem, který nás má vyučovat; jediným Pánem, na kterém bychom jediné měli být závislími; jediným Vůdcem, s kterým bychom měli být spojeni; jediným Vzorem, který bychom měli horlivě napodobovat; jediným Lékařem, který nás může vyléčit; jediným Pastýřem, který nás může nasytit; jedinou Cestou, která nás může vést; jedinou Pravdou, které můžeme uvěřit; jediným Životem, který nás může naplnit. On je naše jediné Všechno ve všech věcech, které nám má stačit (O pravé mariánské úctě).

- Úcta k Panně Marii je upřednostněným prostředkem, abychom dokonaleji šířili úctu ke Kristu a abychom našli snadný a zaručený prostředek, jak Krista nalézt, ho nade všechno milovat a jemu oddaně sloužit. Toto primární přání milovat celým srdcem ústí do vroucí prosby k Ježíši o milost, mít účast na nevyslovitelné lásce, která je mezi ním a jeho Matkou. Mariina úplná závislost na Kristu a s ním v Nejsvětější Trojici, dochází především vyjádření ve slovech: A touto mariánskou úctou vzdáš Kristu nejvíce slávy, protože když myslíš na Marii, Maria za tebe myslí na Boha a vždycky, když chválíš a uctíváš Marii, Maria s tebou chválí a uctívá Boha. Maria se celá vztahuje k Bohu, žije jediné ve vztahu k Bohu, proto ji velmi správně nazvu Božím vztahem. Mohu jí také dát jméno Boží ozvěna, protože ona jen opakuje a říká Bůh: Řekneš-li Maria, ona řekne Bůh. Svátá Alžběta chválila Marii a nazvala ji blahoslavenou za to, že uvěřila. A Maria, věrná ozvěna Boží, zanotovala: Velebí má duše Pána. Co udělala při této příležitosti, to dělá stále. Když člověk chválí Marii, uctívá Marii nebo se dává Marii, pak je chválen Bůh, je milován Bůh, je uctíván Bůh a skrze Marii se člověk dává Bohu. (traktát O pravé mariánské úctě, 225). V jedné své modlitbě k Matce Boží, vyjadřuje sv. Ludvík Maria rovněž trinitární dimenzi svého vztahu k Bohu: Zdrávas Maria, dcero Boha Otce, zdrávas Maria, Matko Boha Syna, zdrávas Maria, Nevěsto Ducha svatého (Tajemství Mariino, 68). Toto tradiční vyjádření, které bylo už dříve použito sv. Františkem z Assisi (srv. Fonti Francescanae, 281) přece jen nevyjadřují totožné úroveň ; zde je možno pozorovat zřetelnou účast Matky Boží na životě Nejsvětější Trojice.

4) Sv. Ludvík Maria rozjímá všechna tajemství, vycházejíc z tajemství Vtělení Božího Slova, které se stalo v okamžiku Zvěstování. Tak se nám Maria v traktátu o pravé mariánské úctě, zjevuje jako pravý pozemský ráj pro nového Adama a jako panenská, neporušená země ze které tento nový Adam byl zformován.(č.261). Ona je také onou novou Evou, která svou dokonalou věrností a poslušností Bohu, zachránila spolu se sebou i všechny své děti a služebníky a zasvětila je jeho Velebnosti. A skrze tuto Mariinu poslušnost, přišel na svět Boží Syn. Sám kříž je v tajemné současnosti okamžiku Zvěstování a Ježíšova Vtělení, přítomen v Mariině lůně. Neboť ecce venio v listu Židům (srv. 10, 5-9) je

v původním aktu poslušnosti Otcí, to znamená, že je to Ježíšovo přijetí výkupné oběti už v okamžiku když on přicházel na tento svět. Celá naše dokonalost spočívá v tom - píše sv. Ludvík Maria - že jsme připodobněni Kristu, s ním spojeni a jemu zasvěceni. Proto je nesporně ze všech úkonů zbožnosti nejdokonalejší ten, který nás nejdokonaleji připodobňuje Kristu a s ním spojuje a jemu zasvěcuje. Jestliže tedy Maria je Kristu připodobněna nejvíce ze všech stvořených bytostí, vyplývá z toho, že úkonem zbožnosti, který člověka nejvíce Pánu Ježíši zasvěcuje a jemu připodobňuje, je dokonalá úcta k k Panně Marii, jeho svaté Matce. Čím více bude člověk zasvěcen Marii, tím více bude zasvěcen Kristu (traktát O pravé mariánské úctě). Tím, že se sv. Ludvík Maria obrací ke Kristu, ukazuje nám, jak jedinečné je sjednocení Božského Syna s Neposkvrněnou Matkou Marií: ona je Ježíšovou milostí tak těsně transformována v něm, že už sama sobě vůbec nežije, nýbrž ty, nejdraší Ježíši, žiješ a vládneš v ní. A to dokonaleji, než ve všech andělech a ve všech blažených. Ale vědí křesťané a to i ti nejučenější o tomto nutném poutu, které je mezi tebou a tvou svatou Matkou ? Vždyť ty jsi, Pane, stále s Marií a Maria je stále s tebou a nemůže být bez tebe, jinak by přestala být tím, čím je (tamtéž 63).

Maria, vynikající výhonek mystického těla a Matka církve.

5) Podle slov II. vatikánského koncilu, Panna Maria, která při andělově zvěstování přijala Boží Slovo v srdci i v těle a zrodila světu Život, je uznávána a ctěna jako pravá matka Boha a Vykupitele. Vykoupena vznešenějším způsobem vzhledem k zásluhám svého Syna a s ním spojena těsným a nerozlučným poutem, je obdařena tím nejvyšším úkolem a důstojností, že je rodičkou Božího Syna, a proto i milovanou dcerou Otce a Svatyní Ducha svatého. Tímto vynikajícím darem milosti daleko předčí všechny jiné tvory nebeské i pozemské. Zároveň však je spojena se všemi lidmi v Adamově potomstvu, kteří potřebují spásu, ba je dokonce matkou Kristových údů, poněvadž svou láskou spolupracovala, aby se zrodili v církvi věřící, kteří jsou údy té Hlavy (3/Sv. Augustin, De S. Virginitate 6: PL 40, 399). Proto je také oslavována jako vynikající a zcela jedinečný člen církve, jako předobraz a dokonalý vzor její víry a lásky. Katolická církev, poučena Duchem svatým, ji uctívá se

synovskou láskou jako svou nejmilovanější Matku (Lumen gentium, 53). Matka Vykupitele byla jedinečným způsobem v jejím Neposkvrněném Početí vykoupena a je pro nás, věřící, milováníhodným předobrazem naslouchání Božímu slovu, které vede ke spáse. V době jeho kázání vyslechla slova, jimiž Syn vyzvedl Boží království nad tělesné a pokrevní ohledy a svazky a blahoslavlil ty, kteří slyší a zachovávají Boží slovo (srov. Mk 3,35; Lk 11,27-28), jak to ona sama věrně dělala. Blahoslavená Panna darem a úkolem božského mateřství, jímž je spojena se svým Vykupitelem a svými jedinečnými milostmi a dary je také v těsném spojení s církví. Jak učil už sv. Ambrož, Bohorodička je vzor církve ve víře, lásce a dokonalém spojení s Kristem (18/Srov. sv. Ambrož, Expos. Lc. II, 7: PL 15, 1555). Neboť v tajemství církve, která je plným právem také nazývána Matkou a Pannou, blahoslavená Panna Maria předchází jako vynikající jedinečný vzor jak panny, tak matky (19/Srov. Ps.-Petr Dam., Sermon. 63: PL 144, 861AB. Godefrid od sv. Viktora, In nat. B. V., Ms. Paris, Mazarine, 1002, fol. 109 r. Gerhoh z Reich., De gloria et honore Filii hominis, 10: PL 194, 1105AB.) Tentýž koncil rozjímá Pannu Marii jako zcela jedinečného člena církve, jako předobraz a dokonalý vzor její víry a lásky. Katolická církev, poučena Duchem svatým, ji uctívá se synovskou láskou jako svou nejmilovanější matku. Proto ji papež Pavel VI. nazval Matkou Církve. Učení o mystickém těle, jež je nejlépe a nejzřetelněji vyjádřeno ve spojení Krista a Církve má také svůj předobraz v biblickém vyjádření: Člověk a člověk se z ní narodili. Podle výkladu některých otců, tím prvním člověkem narozeným z Marie je Bohočlověk Ježíš Kristus, tím druhým je pouhý člověk, osvojené dítě Boží a Mariino. Jestliže se z Marie narodil Kristus, Hlava lidstva, nutně se z ní musí narodit také předurčení, kteří patří k této Hlavě jako údy.

V Kristu, jednorozeném Božím Synu, stáváme se křtem skutečně dětmi Otce a současně dětmi Mariinými a dětmi Církve. V panenském narození Ježíšově stává se lidství jistým způsobem znovuzrozeným. Se svatým Pavlem můžeme říci a při tom se současně obrátit na Matku Boží...mé dětičky, vy, které znovu v bolestech rodím, dokud ve vás nebude utvořen Kristus (Gal 4,19). A na Pannu Marii je možno vztáhnout slova sv. Pavla ještě pravdivěji, než je vztahoval on sám na sebe: Stále rodím Boží děti, dokud v nich nebude utvořen Ježíš Kristus. Toto učení nachází nejkrásnější vyjádření v modlitbě: Duchu svatý, daruj mi velikou úctu k Panně Marii, hlubokou náklonnost ke tvé Nevěště, důvěru v její mateřskou lásku a vůli přijmout její pomoc. Pak ve mně stvoříš Ježíšův obraz a učiníš mne jemu stále více podobným. (tajemství Mariino,67)

Jedno z nejkrásnějších vyjádření spirituality sv. Ludvíka Marie Grigniona se vztahuje na ztotožnění se věřících s Marií v jejich lásce k Ježíši a jejich službě Ježíši. Potřeba všechno dělat skrze Marii znamená, že je nutno, aby ti, kdo se oddávají této mariánské úctě ve všem Pannu Marii poslouchali a ve všem se řídili jejím duchem a tím je svatý Duch Boží. Ti, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží děti. Ti, kdo se řídí duchem Mariiným, jsou Mariinými dětmi a tudíž dětmi Božími, jak jsme ukázali. Mezi tolika Mariinými ctiteli jenom ti jsou praví a věrní, kteří se řídí jejím duchem. Řekl jsem, že duch Mariin je Duch Boží, protože ona se nikdy neřídila svým vlastním duchem, ale vždycky Duchem Božím. Duch Boží ji ovládl natolik, že se stal jejím

vlastním duchem. Proto svatý Ambrož říká: Buď v každém duše Mariina, aby velebila Pána. Buď v každém duchu Mariin, aby plesal v Bohu. Duch Mariin je duch jemný, ale silný, horlivý, ale rozvážný, pokorný, ale statečný, čistý, ale plodný. (traktát o pravé mariánské úctě). Mystické ztotožnění se s Pannou Marií je zcela zaměřeno na Ježíše tak, jak můžeme prosit v následující modlitbě: Moje nejdražší Matko Maria, dej mi svého ducha, abych poznal nejsvětější vůli tvého Syna tak, jako jsi ji poznala ty; dej mi svou duši, abych mohl Pána chválit; dej mi své srdce, abych dokázal Boha milovat tak, jako ty (tajemství Mariino, 68).

Svatost je plnost lásky.

6) V konstituci *Lumen gentium* se píše: Církev už došla v blahoslavené Panně k dokonalosti bez poskvrny a vrásky (srov. Ef 5,27). Věřící se však stále ještě snaží přemáhat hřích a růst ve svatosti. Proto pozvedají oči k Marii, která září celému společenství vyvolených jako vzor ctností. Když o ní církev zbožně uvažuje a rozjímá ve světle vtěleného Slova, s úctou proniká hlouběji do nejvyššího tajemství vtělení a připodobňuje se tak stále více svému Snoubenci. Maria, která vstoupila hluboko do dějin spásy, jistým způsobem v sobě spojuje a vyznačuje největší skutečnosti víry. Když je oslavována a uctívána, volá věřící k svému Synu a k jeho oběti i k lásce k Otcí. Poněvadž však církev usiluje o oslavu Kristovu, stává se podobnější svému vznešenému vzoru, když stále roste ve víře, naději a lásce a ve všem hledá a plní Boží vůli. A tak církev i ve své apoštolské práci právem vzhlíží k té, která zrodila Krista, jenž se proto počal z Ducha svatého a zrodil se z Panny, aby se prostřednictvím církve zrodil a rostl také v srdci věřících. Tato Panna byla ve svém životě příkladem takové mateřské lásky, která má oživovat všechny, kdo spolupracují v apoštolském poslání církve při znovuzrození lidí (LG,65). Svatost je plností lásky, oné lásky k Bohu a bližnímu, jež je předmětem prvního Ježíšova přikázání (srov. Mt 22, 38), a je také největším darem Ducha svatého (srov. 1Kor 13,13). Sv. Ludvík Maria představuje jedinečnost lásky, světlo víry a pevnost naděje ve svých duchovních písních.

V montfortské spiritualitě přichází dynamika lásky obzvláště skrze symboliku "otroctví" z lásky k Ježíši, skrze pomoc Panny Marie. Jedná se o úplné společenství- kenosis do Krista; společenství, jež je ožívováno Marií, která je přítomna ve všech tajemstvích svého Syna. U lidí neexistuje vztah, jímž bychom se druhému více odevzdali, než nevolnictví. Také u křesťanů neexistuje vztah, jímž bychom se oddali Kristu a jeho svaté Matce úplněji, než dobrovolné nevolnictví. Příkladem je nám sám Kristus, když z lásky k nám vzal na sebe přirozenost nevolníka. Panna Maria o sobě také říká, že je služebnice a nevolnice Páně. Apoštol sám sebe s chloubou nazývá *servus Christi*, nevolníkem Kristovým. V Písmu svatém jsou křesťané vícekrát nazýváni *servi Christi* - Kristovými nevolníky. Boží Syn, který z poslušnosti k Otcí se stal dobrovolně člověkem a přišel na tento svět (srov. Žid 10, 7), se potom ponížil a byl poslušný až k smrti a to k smrti na kříži (srov. Filip 2, 7-8). Maria, úplným odevzdáním se do Boží vůle tělem i duší byla neustále, od zvěstování andělem až pod kříž a potom po nanebevzetí, stále sjednocena se svým Synem Kristem. Jistě existuje mezi poslušností Ježíšovou a poslušností Mariinou jakási asymetrie, podmíněná ontologickým rozdílem mezi Božskou Osobou Synovou a lidskou, stvořenou osobou Mariinou. Z toho také vyplývá výlučná příčina uzdravující poslušnosti Kristovy, ze které vyprýštila milost pro jeho Matku, jež byla plna této Božské milosti která způsobila, že mohla být plně účastna výkupného poslání jejího Syna. Ve světle tohoto poznání, můžeme také porozumět nevolnictví z lásky, nádherné výměně mezi Bohem a lidstvem v tajemství Vtělení. Je zde opravdová láskyplná výměna mezi Bohem a jeho stvořením v oboustranném, vzájemném odevzdáním se. Duch této zbožnosti spočívá v tom, že se vnitřně, zcela a úplně učiním závislým na Marii a skrze ni, zcela závislým na Kristu (srov. traktát). Paradoxem tohoto svazku lásky nebo chcete-li "nevolnictví lásky" je naprostá svoboda, která je vlastní všem skutečným Božím dětem (srov. traktát). Jedná se vlastně o to, že Ježíši přenecháme úplně celý náš život se vším, co máme a odpovídat svou láskou na jeho lásku, kterou on nás miloval dříve, než byl založen svět. Kdo žije v této lásce, může oprávněně zvolat se sv. Pavlem: A nežiji už já, ale žije ve mně Kristus! (Gal 2,20)

Cesta víry

7) V Novo millenio ineunte jsem napsal: K Ježíši ve skutečnosti dojdeme jen cestou víry (č.19). Přesně toutéž cestou šla Maria během svého pozemského života a to je také cesta, jíž kráčí putující církve až do konce časů. II.vatikánský koncil staví na Mariině víře, která je tajemným způsobem rozdělována a osvětluje životní cestu Boží Matky počínaje Zvěstováním, až po okamžik spásonosného utrpení(srv. Lumen gentium 57 a 67; encyklika Redemptoris Mater, 25-27). Ve spisech sv. Ludvíka Marie nacházíme tentýž důraz na cestu víry Matky Ježíšovy, jíž nastoupila už před andělským zvěstováním a vtělením Bohočlověka, která vede až pod kříž. Je to cesta víry, kterou se Maria stává modelem a prototypem cesty, jíž má kráčet církve. Sv. Ludvík Maria popisuje tuto cestu mnohými odstíny barev, když čtenáři popisuje skvělé účinky úplného a dokonalého zasvěcení se Marii: Čím více tedy budeš získávat přízeň této vznešené Kněžny a Panny věrné, tím více čisté víry budeš mít ve všem svém chování. Budeš mít víru čistou která způsobí, že se vůbec nebudeš starat o věci upoutávající smysly, ani o žádné zvláštnosti. Budeš mít víru živou, kterou oživuje láska a tato víra způsobí, že všechny své skutky budeš dělat jen z čisté lásky. Budeš mít víru pevnou a neochvějnou jako skála která způsobí, že uprostřed bouří a trýzní zůstaneš pevný a stálý. Budeš mít víru činnou a pronikavou, která ti jako tajemný klíč umožní vstup do všech Kristových tajemství, do nejzazších tajů člověka a do srdce samotného Boha. Budeš mít víru odvážnou která způsobí, že bez váhání podnikneš a dokončíš velké věci pro Boha a pro spásu duší. A budeš mít víru, která bude zapálenou pochodní, tvým životem, tvým skrytým pokladem božské Moudrosti a tvou všemocnou zbraní, kterou si posloužíš, abys osvětloval ty kdo jsou v temnotách a v stínu smrti, abys objímal ty, kdo jsou vlašni a potřebují rozžhavené zlato lásky, abys dával život těm, které usmrtil hřích, abys svými něžnými a mocnými slovy obměkčoval a vyvracel mramorová srdce a libanonské cedry a aby ses postavil na odpor ďáblovi a všem nepřátelům spásy (traktát O pravé mariánské účtě, 214). Jako sv. Jan od kříže, klade sv. Ludvík Maria velký důraz na čistotu víry a její hlavní a často bolestné pochybnosti, temnoty a nejasnosti (srv Tajemství Mariino 51-52). Je to kontemplativní víra, která tím, že se vzdává pocitových a mimořádných věcí, noří se do tajemných hlubin Kristových. Přesto se sv. Ludvík Maria obrací k Matce Ježíšově následujícími slovy: Neprosím tě o žádné zjevení nebo mimořádné zážitky či duchovní radosti.... jsem přece jen na pouti života a přeji si pouze žít tak, jako jsi žila ty na této zemi v čisté víře, bez ohlížení se a pocitů (tamtéž, 69). Kříž je největším okamžikem víry Mariiny, jak jsem napsal v encyklice Redemptoris Mater: Skrze tuto víru je Maria nejúplněji s Kristem sjednocena v jeho naprosté opuštěnosti.... Toto je možná nejhlubší kenosis víry v celé historii lidstva(č. 18).

Znamení bezpečné naděje Bůh Duch svatý si chce utvářet své vyvolené v Marii a skrze Marii. Říká jí: Moje milovaná a moje Snoubenko, zapuť kořeny všech svých ctností do mých vyvolených, aby rostli ze ctnosti do ctnosti a z milosti do milosti. Abych v nich nacházel kořeny tvé nezdolné víry, hluboké pokory, tvé planoucí lásky, pevné naděje a všech tvých ctností (srv. traktát O pravé mariánské účtě). To připomněl II. vatikánský koncil: Tak, jako Matka Ježíšova je oslavena v nebi s duší i tělem, je předobrazem nadcházející slávy Církve, která se uskuteční na konci časů a osvětluje dosud putující Boží lid pevnou nadějí a útěchou, dokud se nezjeví ve slávě její Syn a náš Pán (68). Tento eschatologický rozměr je u sv. Ludvíka Marie obzvláště zdůrazněn když mluví o svatých posledních dnů, kteří budou znovuobnoveni Nejsvětější Pannou a dosáhnou v církvi, spolu s Kristem, konečného vítězství nad silami Zla (traktát 49-59). Nejedná se zde o žádný druh nějakého militarismu, ale o hluboký smysl eschatologického bytí Církve, která je svou uzdravující Jedinností a Univerzálností vetknuta do Krista. Církve očekává slavný druhý Ježíšův příchod na konci věků. Svatí jsou jako Maria a v Marii v Církvi a pro Církve, aby se jejich svatost rozlévala jako záře a osvětlovala dílo Kristovo, jediného Vykupitele, až do končin světa, aby se šířila jeho sláva na věčné věky věkův. V antifoně Zdravas Královno označuje církve Matku Boží jako Naděje naše. Tentýž výraz užívá sv. Ludvík Maria, vycházejíc z textu sv. Jana Damašského, který Pannu Marii přirovnává k Biblickému symbolu kotvy a hned překládá (srv. Hom.I. v Dorm. B.M.V., 14; PG 96,

): Připoutáváme naše duše k tobě, Naděje naše, jako k pevné kotvě. K ní se nejvíce připoutávali svatí, kteří už došli spásy a k ní se připoutávali i ostatní, aby vytrvali ve ctnosti. Šťastní tedy a tisíckrát šťastní jsou křesťané, kteří se k ní i nyní věrně a úplně připoutávají jako k pevné kotvě (traktát, 175). Toto zasvěcení se Marii vede k tomu, že srdce člověka se rozšiřuje prostřednictvím svaté důvěry v Boha a dává člověku, aby ho viděl jako svého Otce. Spolu s nejblahoslavenější Pannou Marií a současně s jejím mateřským srdcem Církve prosí, doufá a nasazuje se pro spásu celého lidstva. V poslední části konstituce *Lumen gentium* je psáno: Všichni věřící v Krista necht' ustavičně přednášejí Matce Boží a Matce lidí své prosby, aby ona, která svými modlitbami pomáhala prvotní církvi, také nyní – když je vyvýšena v nebi nad všechny svaté i anděly – ve společenství všech svatých se přimlouvala u svého Syna, dokud se všechny rodiny národů – ať už mají čest nazývat se křesťanskými nebo dosud svého Spasitele neznají – nespojí šťastně v míru a svornosti v jeden Boží lid ke slávě Nejsvětější a nerozdílné Trojice. Tím, že toto přání opakují, neboť jsem se všemi koncilními otci před 40 lety hovořil, uděluji celé montfortské rodině své zvláštní, apoštolské požehnání.

Dáno ve Vatikánu, 8. prosince 2003, o slavnosti Neposkvrněného Početí Panny a Boží Matky Marie.

Jan Pavel II., vlastní rukou

(pramen: *L'Osservatore Romano*, 13.2.2004)

Životopis sv. Ludvíka Marii Grigniona z Montfortu.

Bretaňská víska Montfort., asi 20 km východně od Rennes, je zmiňována v každém životopisném náčrtu Ludvíka M. Grigniona. Avšak není tomu tak proto, že se tam 31. ledna 1673 narodil, ale on sám přidal název této obce ke svému jménu proto, že tam byl pokřtěn. Z toho důvodu jako misijní kazatel raději vynechával své příjmení Grignion a nazýval se prostě Ludvík Maria z Montfortu, nebo pouze Otec z Montfortu, *le P'ere de Montfort*. Jeho důraz na křest, s praktickými důsledky naprostého zasvěcení se Věčné a Vtělené Moudrosti, je základní charakteristikou jeho pohledu na skutečnost.

Jeho pobyt v Montfortu byl velmi krátký: ne delší než dva roky z jeho třiačtyřicetiletého života. Mládí strávil v rodinné zemědělské usedlosti Bois - Marquer, v obci Iffendic, několik kilometrů od svého rodiště. Byl druhý z osmnácti dětí a jeden z mála, které přežily.

Ludvíkův otec, notář, byl znám svou ohnivou povahou, jeho matka hlubokou zbožností. Grignionova rodina vlastnila nějaký pozemek, nebyla však pokládána za bohatou, ani za součást vyšší třídy. Ludvík se narodil v rodině hluboké katolické víry ve francouzské oblasti, pověstně silným křesťanským životem.

Ve věku jedenácti let Ludvík Maria odchází do Rennes, aby se zapsal v jezuitské koleji sv. Tomáše Becketa. Mladý student z nevýznamného městečka Montfort, byl učiteli považován za inteligentního, pracovitého, hluboce zbožného, umělecky založeného a poněkud plachého.

Po osmi letech strávených u jezuitů, se Ludvík, díky neočekávané finanční pomoci, rozhodl studovat teologii u sv. Sulpice v Paříži. Ve věku devatenácti let se před ním otvírá nová kapitola.

V kapli P.Marie ve farním kostele sv. Sulpice P.Ludvík Maria Grignion slavil svou primici 5. června r.1700. Od svých 11 let strávil šestnáct let řádným studiem, aby dosáhl tohoto cíle.

Samotná kněžská služba sv Ludvíka z Montfortu trvala pouze šestnáct let. Po několika letech strávených s různými misijními skupinami a ve službě ubožákům v chudobinci v Poitiers (kde s Marií Louisou Trichet začal zakládat ženskou řeholní kongregaci Dcer Moudrosti) a také ve službě chudým nemocným v pařížském Generálním špitále byl Otec Ludvík Maria dalek pomýšlení na usedlý život. Bylo pro něj nesmírně těžké zjistit, jak by měl uskutečnit své přesvědčení, že jej Bůh povolal sloužit chudým a ztotožnit se s nimi. Řešení bylo jednoduché: Tento mladý, neznámý kněz ze západní Francie bude hledat radu u papeže.

Montfort vylil své srdce papeži Klimentu XI. Kristův náměstek v tomto mladém knězi jasně rozeznal mimořádné dary Boží. Odmítl však Ludvíkovu nabídku jít na misie do Kanady nebo na Dálný Východ. Místo toho jej jmenoval apoštolským misionářem a poslal ho zpátky do vlasti, aby tam obnovoval Církev hlásáním křestního zasvěcení Věčné a Vtělené Moudrosti, Ježíši Kristu, Synu Panny Marie. Ludvík Maria se vrátil pěšky do Poitiers a v moci Ducha hlásal evangelium. Do konce svého života uspořádal na dvě stovky misíí a exercicií v oblasti západní Francie. Jeho kázání byla pro jedny zdrojem obdivu, pro druhé příležitostí k odmítání a hněvu.

Ačkoli ho v mládí výrazně ovlivnili jezuité a později sulpiciáni, vstoupil jako kněz do III. řádu sv. Dominika. Zařadil se tak mezi duchovní syny a bratry sv. Dominika, sv. Vincence Ferrerského, bl. Alana a jiných slavných kazatelů a mariánských ctitelů z Kazatelského řádu.

Svatý Ludvík M. Grignion založil tři řeholní kongregace: První je ženské společenství Dcer Moudrosti. Tyto sestry se mají po příkladu P.Marie oddávat láskyplnému hledání Moudrosti pro zraněné lidstvo. Jejich posláním je služba těm, kterými tento svět pohrdá, a těm, kteří se odcizili Církvi. Kněžská Společnost Mariina, lidově známá jako Montfortovi misionáři, má podle úmyslu svatého Ludvíka účinně napomáhat obnově Církve. Učitelský řád Bratří sv. Gabriela vznikl za účelem výuky katechizmu chudých.

Sv. Ludvík Maria Grignion z Montfortu zemřel 28. dubna 1716. Roku 1888 byl prohlášen za blahoslaveného papežem Lvem XIII. Svatořečen byl v r. 1947 papežem Piem XII. Jeho svátek slavíme 28. dubna.

(převzato z českého překladu knihy "O pravé mariánské úctě" jejímž autorem je sv. Ludvík M. Grignion; vydáno Maticí cyrilometodějskou, 1999 v Olomouci)